

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/13, helmikuu 2013-huhtikuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

"Ahneudelle on pantava heti stoppi"

Lue myös:
Pääomapakoa kriisimaista s. 3
Fortum pakoilee s. 5
Stalingrad käännekohta s. 12

Yhteiskunta kuohuu. Meillä on 400000 työtöntä. Euroopassa näitä pääoman uhreja on 20 miljoonaa. EK:n ja oikeiston yritykset työelämän romuttamiseksi voimistuvat. Työtä syntyy kuitenkin vain, jos ihmiset voivat hyvin. Järjestys on palautettava.

Sivut 3, 5 ja 10

Haluamme kehittää julkista terveydenhuoltoa

Kolme vuotta sitten Helsingissä torjuttiin ns. "Pajusen lista" julkisten peruspalveluiden supistamiseksi. Nyt on vuorossa uusi kamppailu terveyskeskusten rajuja vähennyksiä vastaan. Kokoomus esittää esim. Helsingissä terveyskeskusten vähentämistä 26:sta neljään. Oikeiston ajama KUPRU-ohjelma ajaa kaikkien julkisten palveluiden yksityistämistä ja suurkuntia. Katastrofi tulee estää.

Sivut 2,6 ja 8

Kansanäänestys EU:sta-askel kohti muutosta?

Kansalaisjärjestöt keräävät allekirjoituksia aloitteeseen kansanäänestyksen järjestämiseksi Suomen EU-jäsenyydestä. EU onkin kovan markkinakapitalismin synonyymi. Suuryritysten ylivallan sijaan pääomat tulee saattaa yhteiskunnallisen säätelyn piiriin. Olennaista tulee olemaan kykenemkö muodostamaan kansanäänestyksestä alun, joka johtaa irtaantumiseen uusoi-keistolaisesta yhteiskuntapolitiikasta.

Sivut 2, 5 ja 7

Sivut 2-3

- Jäännöshyvinvointiyhteiskunta
- Kansanäänestys pelottaa
- Pääomapakoa kriisimaista
- Väestö nuortuu ja köyhtyy

Sivut 4-5

- Kansainvälinen työväenliike
- Fortum pakoilee
- Hyvinvointivaltion murros

Sivut 6-7

- Oikeisto karsii
- Turvallisuuspolitiikka
- Kansanäänestys EU:sta

Sivut 8-9

- "Kuntaudistus"-KUPRU
- Anne 60 vuotta
- Vuosisadan huijaus
- Tulot ja tulonsaajat 2011

Sivut 10-11, keskiaukeama

- Raamit natisivat
- Eläkepommi suutariksi
- Valheesta totuuteen
- Kansan ääni 10 vuotta

Sivut 12-13

- Stalingrad käännekohta
- Bäckmanin väitöskirja

Sivut 14-15

- Uusi gravitaatioteoria
- Parlamentti ja demokratia
- Pohjois-Korean ydinase
- Kaikuja Valko-Venäjältä

Sivut 16-17

- Käärmeen vuosi
- Kirja äärioikeistosta
- Putin ja "konnien laki"

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Pääoman uhrit muistuttavat
- Ei unohdeta fasismia
- Kreikan human. kriisi

Muista 14.3.-13
Ay-väen
toimintapäivä

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 25.2.2013

Jäännöshyvinvointiyhteiskunta

Pääministeri Jyrki Kataisen valtiopäivien avajaispuheessa vilahteli sana ”hyvinvointiyhteiskunta” teoreettisesti ja käytännöllisesti keltomissa yhteyksissä. Se oli residuaalin, jäännöksen osassa, että sillekin (hyvinvoinnille) jää osa, jos kaikki muu, yritykset ja työpaikat onnistuvat ”yksityisellä sektorilla”. Tuntui kuin puhuja ei olisi ymmärtänyt hyvinvointiyhteiskunnan teoreettista merkitystä kasvun ja työpaikkojen luojana, kysynnän kasvattajana. Vaihtoehtoisesti hän aliarvioi kuulijansa ja tarjoili kokoomusideologian hyvinvointiin verhoiltuna, muodossa jossa välittäminen ei ole ensisijaista vaan jäännös, residuaali, jos sitä syntyy.

Hyvinvoinnin peruselementti, 30-luvun laman synnyttämänä ja Keynesin yleiseksi teoriaksi muotoilemana, oli riittävän kysynnän ylläpitäminen, kaikista kansalaisista ja kansoista (sodat hävinneistäkin) huolehtiminen. Kysynnän vaiheen hyvinvointiyhteiskunta koki palmelaissa Ruotsissa 70-luvulla,hyvinvoinnin ja hoivan yhteiskunnallisia rakenteita kehittämällä, jossa yksityinen pääoma löysi terveitä (tu-kemattomia) sijoituskohteita kysynnän kasvaessa. Markkinatalous lakkaa toimimasta, jos tarjontaa yksipuolisesti tuetaan ja unohdetaan kysynnän merkitys kuten ns. vasemmistopuolueidenkin toteuttamassa hallitusohjelmassa.

Hyvinvointiyhteiskunta pitää sisällään ne ”yhteiskunnalle ulkoistetut” (mm. UM päätoimittaja taannoin) palvelut, joista ei haluta kenenkään voittoa keräävän. Nämä palvelut ovat perinteisesti liittyneet sosiaali- ja terveydenhuoltoon sekä koulutukseen, yhteiskunnan tekni-seen huoltoon sen kuljetustarpeisiin sekä sisäiseen- että ulkoiseen turvallisuu-teen. Nykyään tähän kategoriaan voidaan lukea myös ympäristöpalvelut. Nyt saatamme havaita, että yksityisellä pääomalla kerätään voittoa kaikilla mainituilla alueilla, monesti vielä yhteiskunnan erityisillä tuilla. Kysyntä ei ole synnyttänyt ”palmelaista”, tervettä yrittäjyyttä, vaan yhteiskunnan, yhteisöllisen tehtäväpoolin hajautumisen yksityisiin, rahastaviin käsiin.

Kuntatalous on hyvinvointiyhteiskunnan merkittävin tukipylväs. Vähin erin sen kykyä suoritua velvoitteistaan ovat valtionosuussää-dökset supistaneet. Siis kunnallista työntekoa ei ole voinut tukea, mut-ta yksityistä yritteliäisyyttä ja voiton tavoittelua – monesti etiikan har-maalla alueella – on kasvavassa määrin tuettu. ”Jäännöshyvinvointia” on entistä niukemmin, koska verotuloja kertyy ”yritysyhteiskunnasta” entistä vähemmän. Tämä tuntuu ihmisten arjessa neuvolapalveluis-ta saattohoitoon ja kaikessa siltä väliltä, jonka ajattelimme olevan yhteisöllistä, yhteisin ponnistuksin ylläpidettyä ilman voitontavoittelua.

Valtiopäivien avajaiset ”titaanien taisteluineen” ei todellakaan ol-lut mikään väitöstilaisuus, ei edes informatiivinen yhteenotto, vaan ”sirkushuveja kansalle”, vaikka sille ei leipää riittäisikään kuin Pelastus-armeijan leipäjonosta. Jos jotain syytetään ”populistiksi” niin tuleeko kaikkien olla ”populisteja”? ”Hyvinvointi” on mitä irvokkain klisee ja mitä irvokkainta populismia Kataisen suussa. Valtiopäivien avajaiset ovat olleet arvokas ja informatiivinen tilaisuus kansalaisillekin, mutta ”helpon- ja halvan demokratian” tulo ja siihen liittyvät kliseet eivät ra-kenna parempaa tai vauraampaa Suomea puhumattakaan sen oikeu-denmukaisuudesta.

Pääkirjoituksen toimitti:

Hannu Ikonen

Iloiset veronmaksajat vpj.

Liljendal

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Häkämies kaasuttaa

Sitä EK:n toiminta on viime aikoina ollut. Tulee kuitenkin muistaa, että tämä on kuvakieltä eikä sika ole tehnyt kekellekään vahinkoa.

Suomalaisen kapitalismin edunvalvojan Jyri Häkämiehen mukaan Suomella on kolme haastetta: kilpailukyvyyn palauttaminen, julkisen talouden kohottaminen ja uusien työpaikkojen luominen. Ministerikaudellaan Häkämies oppi tekemällä oppien, kuinka valtiota hyödynnetään luokkaherruuden välineenä. Hänen nykyiseen toimenkuvaansa kuuluu kapitalistien omaisuuden turvaaminen ja yksityisomistukseen perustuvan tuotantotavan edistäminen Suomessa.

Ensinnäkin Häkämiehen mukaan pääsyy maamme vientiteollisuuden kilpailukyvyyn heikkene-miseen ovat kohonneet palkkakus-tannukset. Kuinka vientiteollisuuden palkkakustannukset ovat voineet kasvaa kohisten, kun merkittävä osa Suomen vientiteollisuudesta on lakkautettu, myyty ulkomaisille sijoittajille tai siirtynyt toimimaan Aasiaan? EU:n neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkuminen – on toteutettu lakkauttamalla ja yksityistämällä valtion liikeyrityksiä ja valtioenemmistöisiä osakeyhtiöitä, luopumalla valtion kannattavista tytäryhtiöistä sekä antamalla maan luonnonvarat kansainvälisten sijoittajien käyttöön. Valtion tuotantosektorin tuhoaminen on kasvattanut olennaisesti pysyvää pitkäaikaistyöttömyyttä Suomes-sa. Keiden palkkoja pitäisi alentaa ja työaikoja pidentää?

Toiseksi Häkämies narisee

väestömme ikääntymisestä aiheutuvia kustannuksia. Häntä eivät huolestuta kuitenkaan vanhuspalvelujen huono tola ja vanhusväestön elämän vähäinen kunnioitus. Julkista kestävyysvajetta voisi hänen mukaansa lieventää työntekijöiden työuria ja viikkotyö-aikaa pidentämällä. Ylijohtaja Juhana Vartiaisen mukaan ikääntyville työntekijöille voisi maksaa lisäksi heikompa palkkaa. Eläkevaroja halutaan sijoittaa mieluummin yritystoiminnan tukemiseen ja pörssi-toimintaan kuin eläköityvien työntekijöiden toimeentulon turvaamiseen. Kapitalistit eivät soisi eläkera-hastoista muodostuvan tuottamatomien kansalaisten eurovarastoja.

Kolmanneksi Häkämies haluaisi yksityistää julkisen palvelutuotannon sosiaali- ja terveysalalla. Näin luotaisiin uusia työpaikkoja ja yrityksiä. Yhteiskunnan suomia palveluita lakkautettaessa näitä tuottavat työntekijät irtisano-taan. Kuinka työpaikkojen ja työntekijöiden määrä voi kasvaa, jos ky-seiset palvelut toteutetaan tämän jälkeen entistä harvemman yrityksen toimesta ja entistä pienemmällä työvoimalla.

Uusliberalismiin olennaisesti kuuluva valtion tarjoamien peruspalveluiden supistaminen ja sosiaalipolitiikan tiukat säästöohjel-mat ovat jo synnyttäneet maahamme yli 900 000 köyhyysrajan alapuolella elävän ihmisjoukon. Markkinatalouden elementtejä on tuotu mukaan julkishallintoon kunta-

konserneina. Maamme alueellisen itsehallinnon tuhoaminen kunta-teurastuksen avulla saattaa tämän uusliberalismi-projektin vallitsevaksi olotilaksi.

Häkämies haaveilee sosiaalisten markkinoiden luomisesta Suomeen. Tämä tarkoittaisi sitä, että terveyspolitiikassa siirryttäisiin säätiöiden ylläpitämiin sairaaloihin, julkiset terveysasemat siirtyisivät yhteiskunnallisten yritysten haltuun, vapaaehtoistoiminnan osuutta lisättäisiin sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytettäisiin asukkaille ja yhdistyksille. Poliisin ylin johto, oikeuslaitos, puolustuslaitos ja pakolliset viranomaispalvelut jäisivät julkisen sektorin haltuun. Muista palveluista huolehdittaisiin – mikäli niistä ylimalkaan huolehditaan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoisvoimien toimesta.

Neljänneksi Suomen voimassa oleva perustuslaki ei kiellä valtiota harjoittamasta omaa kannattavaa yritystoimintaa ja hyödyn-tämisestä maamme luonnonvaroja. Omistajaohjauslain mukaan eduskunta päättää, missä yhtiöissä valtio voi luopua yksinomistuksestaan tai määräysvallastaan. Eduskunta myös päättää määräysvallan hankimisesta valtiolle, jos kysymyksessä on merkittävä yritys. Valtioneuvosto päättää valtionomistuksesta eli osakkeiden ostamisesta ja myymisestä ja omistajaohjauksesta vastaava ministeriö useimmista omistajaohjaukseen ja omistajavallan käyttöön liittyvistä kysymyksistä.

Jyri Häkämiestä tällainen vaihtoehto ei kiinnosta, koska hän ajaa kapitalistien hyvinvointivaltiota. Aikaisemmin valtion omistamilla yritysillä ja tuotantolaitoksilla liikenteen, kuljetuksen, tieteen ja tutkimuksen, metalli-, kemian- ja kaivosteollisuuden, laivanrakennuksen ja energiatuotannon parissa oli suuri merkitys maamme taloudessa ja työllisyydessä.

Häkämies on hajuton, mauton ja väritön kaasumies, jonka toiminta tappaa monelta tulevaisuuden.

Matti Laitinen

Miksi kansanäänestys pelottaa presidenttiä?

Presidentti Niinistö torjuu kansanäänestyksen järjestämisen EU-jäsenyydestä. Niinistön mukaan kansanäänestykseen ei ole mitään aihetta. Savon Sanomille antamassaan haastattelussa presidentti toteaa, että ”Yksi kansanäänestys on jo järjestetty. Ellei olisi eurooppalaisuutta, niin mitäs me olisimme?”

Presidentti siis vetää yhteen EU-jäsenyyden ja eurooppalaisuuden. Mitäs olisimme ilman sitä? Olisimmeko kenties aasialaisia tai afrikkalaisia? Voiko presidentti olla noin yksinkertainen? Vai onko kysymys jostakin muusta?

Jokainen lukutaitoinen tietää, että ilman EU-jäsenyyttä pärjäävät hyvin mm. lähinaapurimme Norja ja Islanti sekä keskellä Eurooppaa sijaitseva Sveitsi. Suomi on ainoa Pohjoismaa, joka on luopunut omasta rahastaan ja käyttää kriisissä olevaa euroa.

Niinistö on tuonut aiemmin esille vaihtoehdottoman EU-näkemyksensä. 21.8.2012 hän sanoi, että ”Liittyminen EU:hun oli peruuttamaton valinta”.

Mitä tulee siihen, että yksi neuvoa-antava kansanäänestys on jo järjestetty, onko niin, että 1976 jälkeen syntyneillä ei ole eikä tule olemaan oikeutta päättää asiasta? Samaa ajatuskulkua seuraten voi sanoa, että vaalit on jo pidetty, mitä turhia enää jatkossa vaaleja pitämään. Presidentti tviittaa kintaalla sille, että EU on aivan toisenlainen, kuin kansalaisille luvattiin ennen v. 1994 neuvoa-antanutta kansanäänestystä. EU:n piti tuoda työpaikkoja ja sijoituksia, oman rahan piti säilyä, hyvinvoinnin lisääntyä jne. Jos presidentin vaihtoehdoton-ta ajattelua toteutetaan, syyttömänä tuomittu ei saa uutta käsittelyä. Kun yksi päätös on jo tehty.

Niinistön kansanäänestyskammoon on ilmeisiä syitä. Presidentti löytää edestään, sen mitä on taakseen jättänyt. Kansanäänestystä edeltävä julkinen keskustelu nostaa esille päätökset ja perustelut, joilla Suomi vietiin EU:iin ja euroon. Ja nuo päätökset eivät kestä päivänvaloa. Sen presidentti lakimiehenä tietää.

Lipposen ensimmäisen halli-

tuksen oikeusministeri Niinistö lausui mm., että ”EU-liitos teki Suomen perustuslakiin euron mentävän aukon”. Tässä hengessä toimittiin niin, että perustuslakiin kirjattiin Suomen markka vaihdettiin euroksi ilman eduskunnan asiasta säätämää lakia eduskunnan yksinkertaisella (!) enemmistöllä. Eduskunta ei siis ole koskaan säätänyt lakia euron käyttöönottamisesta eikä markasta luopumisesta.

Oma tärkeä lukunsa on, että Suomen perustuslain mukaan maamme on itsenäinen ja ylin valta maassa kuuluu Suomen kansalle. Miten on tultu tilanteeseen, jossa EU:n lait ovat ylimpänä ja ylin valta kaikissa EU:lle kuuluvissa asioissa - joita on koko ajan enemmän - on Brysselissä? Presidentti ei ilmeisesti halua kuulla julkista keskustelua asiasta.

Suomessa on vakava demokratian kriisi. Presidentti pahentaa sitä toimillaan. Yhteiskunnallinen ja taloudellinen kehitys voi tuskin näissä oloissa olla kestäväällä pohjalla.

Antti Pesonen

Rajua pääomapakoa Euroopan kriisimaista

Pekka Tiainen
10.2.2013

Pääomapako Euroopan velkamaista oli yli 800 miljardin euron 2 vuodessa 8 kuukaudessa vuodesta 2010 elokuuhun 2012. Ranskan vallankumouksen aikaan kuningas lastasi kultansa hevosvaljakon kyytiin ja yritti pakoa Pariisista Englantiin. Matka katkesi ja kuningas otettiin kiinni.

Tänä päivänä tämä tapahtuu toisin.

Vuosina 2010-2011 ja elokuuhun 2012 mennessä kahden vuoden kahdeksan kuukauden aikana euroalueen velkamaista Espanjasta, Portugalista, Irlannista ja Kreikasta virtasi sijoitusvaroja pois 816 miljardia euroa Financial Timesin tiedoista (29.1.2013) lasketuin luvuin. Se vastaa noin 30 % näiden maiden yhteenlasketusta BKT:sta. Puolet summasta virtasi ulos vuoden 2012 8 ensimmäisen kuukauden aikana. Tämä yksistään on yhtä paljon kuin näihin maihin virtasi pääomia vuosina 2007-2009 yhteensä.

Pääomat pakenivat turvaan sen varalta, että euro hajoaa. Varmistettiin, ettei käy niin, että rahoja ei saa enää ulos näistä maista. Euro syöksyi alimmilleen heinäkuussa 2012, jolloin 1,21 dollarilla sai euron. Tästä se on vahvistunut puolessa vuodessa tammikuun 2013 loppuun mennessä yli 1,35 dollariin eurosta. Velkamaiden korot laskivat, kun paniikki ainakin toistaiseksi rahoittui. Vuoden 2012 neljän viimeisen kuukauden aikana varoja virtaisi kuitenkin takaisin 92,7 miljardia euroa. Se kattaa vain osan poisvirtauksesta.

Uuden pääomapaon mahdollisuus?

Siitä ei ole täsmällistä käsitystä,

Kansalaisjärjestöjen itsenäisyyspäivän tilaisuudessa Kiasmalla pekka Tiainen totesi: "Ainoa syy ei ole eurokriisi, joka on johtanut siihen, että EU:sta on tullut pankkitukiunioni. EU:ssa olemme nettomaksajia. Maksamme enemmän kuin saamme. Huikkeimmat summat, mitä menetämme, tulevat siitä, että olemme lisääntyvästi kotimaisen tuotannon sijaan siirtyneet tuontielintarvikkeiden varaan. Nyt uutta on se, että EU on valjastettu organisoimaan pankkitukia".

paljonko palanneesta rahasta on poliittista rahaa eli muiden valtioiden ja eläkerahastojen poliittisella ohjauksella tehtyjä sijoituksia. Kannettu vesi ei kaivossa pysy. Eli olen-naista on, paljonko on pohjavettä eli näissä maissa pääomien palaa-mista erillään poliittisesta rahasta. Tällä on merkitystä sen kannalta, ettei käy niin, että muiden valtioiden ja eläkerahastojen rahat eivät jää ansaan niin, että niitä ei saada takaisin ainakaan kaikkia. Onko uhkana uusi pääomapako. Se riippuu talouden kehityksestä.

Espanjassa tuotannossa oli vahva kasvu ennen finanssikriisiä. Romahduksessa BKT oli vuonna 2009 miinuksella -4 %, vuonna 2010 lähellä nollaa, vuonna 2011 lievästi plussalla, mutta vuoden 2012 tuotanto painui taas -2 %:n alenemisvauhtiin. Vuonna 2013 tuotanto on

supistumassa ja siten näköpiirissä on, että uudesta taantumasta tulee ainakin 1 ½ - 2 vuoden mittainen. Tuotannon laskun takia velan osuus leikkauksista huolimatta kasvaa. Samaan aikaan sosiaalinen kriisi on erittäin paha. Työttömänä on joka neljäs ja nuorista työvoimaan kuuluvista vähemmän kuin joka toisella on työtä. Pääministerin lähipiirijä koskevat korruptioepäilyt sekoittavat asioita lisää.

Espanjan tauti on vielä paljon suurempi kysymys kuin Kreikan velkaongelma maan suuremman koon takia. Varuillaan ollaan myös Italian suhteen, Englanti horjuu taantuman rajamailla ja Saksankin tuotanto painui miinukselle vuoden 2012 lopulla.

Tämän päivän kuninkaita ovat Wall Streetin ja muun maailman pankkiirit, jotka va-

paata pääoman liikkuvuutta käyttäen liikuttelevat pääomia maasta toiseen. Suomessa pullon pahahenki päästettiin avaamalla pullon korkki. Yleinen johtopäätös on, että pääomaliikkeiden hallitsematon vapauttaminen oli iso tekijä lamaromahduksessa. Nyt vain vastaava toistuu maailman taloudessa. Saksan entinen liittopresidentti Köhler sanoi elokuussa 2008, että hirviö pitää saada takaisin paikoilleen. Pullon pahahenki pitää saada takaisin pulloon.

Laman pahentaminen leikkauksilla: Euroopan kotoperäinen lama

Sekin yhdistää Suomen 1990-luvun lamaa ja Euroopan nykykriisiä, että silloin Suomessa pahennettiin tilannetta leikkaamalla kysyntää. Samalla tavoin meneteltiin virheellisesti 1970-luvun laman aikana, jonka

takia sitä kutsuttiin kotoperäiseksi lamaksi. Ei se yksistään sitä ollut, mutta kysynnän leikkauksilla vieden laskettua pahennettiin tilannetta. Yhtä hyvällä syyllä Euroopan lama on kotoperäinen.

Kuinka ihmeessä voi olla niin, että kun on työttömyyttä, tuotantokapasiteettia ja resursseja käytetään liian vähän, tilanne kohenisi siitä, että resursseja käytetään leikkausten takia vielä vähemmän. Vaaditaan, että velkamaat leikkaavat menojaan eli kysyntää voidakseen maksaa velkansa. Leikkaukset kuitenkin supistavat kysyntää ja tuotantoa ja vähentävät velan maksukykyä. Massatyöttömyysongelman taustalla on kysyntävajetta, jota leikkauksilla pahennetaan. Kreikan, Espanjan ja muiden velkamaiden suhteen toistetaan vastaavaa virhettä kuin Suomessa 1970- ja 1990-lukujen lamoissa. Kreikan kansan syytely asiasa on kuin yhden lajin rasismia, jossa syytetään rodun sijasta toisen maan kansaa. Sitä pitää arvostella, että Kreikan ökyrikkaat siirtävät varoja salaisille pankkitileille Sveitsiin.

Mistä valtioiden velkojen nousu sai alkunsa?

Ei Irlannin valtio ollut lainkaan velkainen, mutta velkaantui kun romahtaneet pankit kaatuivat Irlannin valtion syliin ja se joutui maksamaan pankkien velkoja. Pankkituki on velkaongelman taustalla. Siinäkin toistetaan Suomen 1990-luvun virhettä. Suomessa ei edes otettu pankkien osakkeita valtiolle pankkituen vastineeksi, kuten Norja teki. Norja sai pankkien pelastamisen jälkeen pankkituet takaisin, kun osakkeiden kurssit nousivat. Suomen valtio ei vain leikannut ja kan-

Jatkuu sivulla 4

Väestö nuortuu ja köyhtyy

Maailma on täynnä asioita, joita pidetään itsestäänselvyyksinä. Niitä ovat paitsi uskomukset yliluonnollisiin myös asiat, jotka ovat tietoisesti ja taidolla rakennettuja valheita. Oikeita emävalheita ovat tilastot ja niistä suurimmat ovat ennusteita. Niiden kyseenalaistamista tai valheellisuuden paljastamista pidetään suorastaan pyhänhäväistyksenä.

Viimeisessä Tilastokeskuksen väestöennusteessa näyttäisi maastamuutto olevan vähäinen, mutta se töihin houkuteltuja runsaasti niin, että maahan tulisi vuosittain keskimäärin 17 500 enemmän kuin maasta lähtisi. Näin kaudella 2011–2055 maahan tulisi 788 tuhatta maahan muuttajaa. Tällä valtaisalla muuttoliikkeellä vuonna 2055 maan väkiluku olisi pyöreästi 6,2 miljoonaa.

Kaudella 1901–45 Suomessa syntyi 3,7 miljoonaa lasta. Vuonna 2010 heistä oli yli 64 vuotiaina elossa 941 tuhatta (25,3 %). Kaudella 1946–90 syntyi enää 3,4 miljoonaa. Jos hyvin käy ja talous kehittyy nykynäkömiä paremmin, niin maasta poismuutosta (yli 500 tuhatta!) huolimatta vuonna 2055

heitä olisi elossa 900 tuhatta (26,2 %). Jos kaikki 48 tuhatta samaan aikaan syntynyttä maahanmuuttajaa on elossa, niin ikääntyneiden määrä olisi vain 948 tuhatta.

Vuonna 2010 meillä oli 65 vuotta täyttäneitä 17,6 prosenttia väestöstä. Tilastokeskus ennustaa, että maahanmuuttajien vuoksi vuonna 2055 määrä onkin 1,69 miljoonaa, 27,4 prosenttia väestöstä. Siis; jokainen maahanmuuttaja olisi vanhus eli 65 vuotta täyttänyt!

Kun oletetaan, että Tilastokeskuksen ennuste pitää paikkansa vain väestömäärän suhteen, niin 2055 meillä olisi ikääntyneitä (948 tuhatta) vain 15,4 prosenttia väestöstä. Ilmeisesti maahanmuutto kuitenkin jää puoleen ja myös väestömäärä korkeintaan 5,7 miljoonan paikkeille. Siihen verraten ikääntyneiden määrä olisi 16,5 prosentin tietämillä. Väki siis nuorenee ja ennustettu huoltosuhde paranee.

Kun viimeinenkin väestöennuste on pötyä, sitä pidetään totena ja itsestäänselvyytenä, jota kukaan ei uskalla asettaa kyseenalaiseksi. Siksi vaaditaan eläkemaksuja ylös eläkeitä alas, pidempiä työuria, sote-uudistusta, kuntien yhdistämistä ja niin edelleen loputtomiin, loputtomiin, vaikka hyvin tiedetään, että työllisyys koko ajan heikkenee, työtunnit vähenevät ja työttömyys li-

sääntyy.
o o o

Hallitus voivottelee suuria menoja. Siksi se taas uhkailee, että menoja pitää leikata ja nostaa veroja. Meille jokaiselle lienee itsestään selvää, että kaikki menot ovat liian suuria jos ei ole tuloja. Menojen leikkaaminen on aina pois pienituloisilta ja verojen korottaminen aina tarkoittaa eri tavoin verotuksen siirtämistä suurituloisilta pienituloisille. Jo neljännesvuosisadan hallituksia on kiehtonut vain leikkaaminen – ensin tulojen sitten menojen.

Viimeisen verotilaston (2011) mukaan luonnollisten henkilöiden veroprosentti aleni 21,9 prosentista 21,3 prosenttiin. Kun kaikissa tuloluokissa tulot ja veroprosentit muuttuivat eri tahdissa, niin myös todellinen verojen menetys oli keskimääräistä prosenttia suurempi.

Alle 35 000 euron tuloluokassa ovat eläkeläiset. Siinä ovat myös 1,3 miljoonaa pätikätylöistä, joiden vuosipalkka oli 8 658 euroa. Tähän tuloluokkaan kuului 76 prosenttia tulonsaajista. Heillä korkein tulo oli 2 900 euroa kuukaudessa, mutta keskimäärin vain 1 395 euroa. Tässä luokassa vero laski 0,7 prosenttiyksikköä joten veropotti pieneni 433,8 miljoonaa euroa. Vero laski keskimäärin henkeä kohden 10,33 euroa kuukaudessa. Vaikutus julkis-

selle taloudelle oli tuntuva, mutta pienituloisille veronmaksajalle olematon.

Seuraavissa suurempien tulojen veroluokissa, joihin kuului noin 24 prosenttia tulonsaajista, verot laskivat 1,1–4,0 prosenttiyksikköä ja verosumma pieneni 1 018,8 miljoonaa euroa. Esimerkiksi niille, joiden tulot vähintään 300 000 euroa, tulo oli keskimäärin 69 421 euroa kuukaudessa. Heidän (4 389 tulonsaajaa, 0,1 % kaikista) veroasteensa laski 32,5 prosentista 28,5 prosenttiin. Se teki 2 775 euroa kuukaudessa, joka on kaksi kertaa alimman tuloluokan vuoden bruttopalkka. Suurituloisten verohelpotusten vaikutus oli julkiselle taloudelle todella tuntuva, mutta sitä se oli itse suurituloisillekin.

Ilman näitä verohelpotuksia valtion tulot olisivat olleet noin 1,5 miljardia suuremmat.

o o o

Jos hallitus haluaisi, se saisi yli 55 000 euron tuloista (7,5 % tulonsaajista) helposti 1,5–2,0 miljardia euroa verotuloja ilman, että tulonsaajat joutuisivat ahdinkoon. He voisivat edelleen elää herroiksi 4 900 - 5100 euron kuukauden nettotuloilla.

Rahasta ei ole puutetta. Vuodesta 1990 vuoteen 2012 tuotantopääoma on kasvanut 47,5 pro-

senttia, mutta pääomien vienti kasvoi 2 432,7 prosenttia. Vinoutuma syntyi siitä, kun tuotannon rajasuoja poistettiin. Siitä aiheutui hurja talouden rakennemuutos. Tuonti lähes kaksinkertaistui ja tuotanto omaan käyttöön romahti. Samalla romahti myös työllisyys. Kapitalisteille se teki hyvää. Sijoitetun pääoman tuotto kasvoi 15 prosentista 25 prosenttiin ja tuloderot kasvoivat huimaavasti.

Ulkomailla olevat pääomat ovat mukana maailman finanssipelissä, jossa koko ajan paisuu katteeton kupla. Kun se lopulta todella, ihan oikeasti puhkeaa, silloin miljardit haihtuvat taivaan tuuliin.

Suurpääoman kokoomus määrää hallituksessa politiikan suunnan ja vauhdin. Kun suurituloisten pienen joukon pitää edelleen rikastua vauhdilla, niin heidän tuloihin ei kosketa. Leikkaukset kohdistetaan aina menoihin ja korotukset veroihin, jotka molemmat kurjistavat väestön pienituloista enemmistöä.

Kaikki tämä on paitsi rumaa myös raakaa peliä ihmisten tulevaisuudella. Sen paljastamista pidetään suorastaan pyhän häväistyksenä, joten kaikkia virallisia ja virattomiaikin tahoja on käsketty niistä vaikenemaan ja ne myös vaikenevat!

Kai Konturi

Rajua pääomapakoa Euroopan kriisimaista....

Jatkoa sivulta 3

sa maksoi pankkituet kuten Euroopan nykykriisissä.

Kyse on siis pankkikriisistä, jossa pankkiirit siirtyivät taaleritehdastalouteen, jossa tehdään rahaa tyhjästä. Ilmaisia lounaita ei ole eikä kultaa voi valmistaa, vaikka alkemistit niin uskoivat. Espanja rikastui ryöstämällä Etelä- ja Väli-Amerikan inkujen ja muiden kullan löytöretkien jälkeen. Tämän ajan eriarvoisuuden kasvu ja pankkiirien rikastuminen perustuu kansojen varallisuuden ryöstämiseen huijaamisella, joka on rakennettu niin monimutkaisella tavalla, että tiedetään rahojen lompakosta häviävän, muttei kunnolla miten.

Rahan kiertokulku on välttämätön osa talouden toimintaa kuten verenkierto ihmisillä ja eläimillä. Vaara piilee siinä, että rahavarojen ja pääomien liikuttelu mahdollistaa pankkiireille myöskin saalistamisen, henkilökohtaisen rikastumisen, huijaamisen ja petostoituminnan, jos ei jää kiinni. Poliittista tukea voidaan ostaa vaalirahoituksella. Rahavarojen liikuttelun ja rahan teon seuraamuksista ei piitata.

Kreikassa työkansa on vastustanut kriisiä lakoilla ja mielenosoituksilla. Tässä metallialan lakkotapahtuma kesällä 2012. Suomessa liitot eivät ole Etelä-euroopan hädälle ”korvaansa lotkauttaneet”.

Tätä kutsutaan moraalikadoksi.

Tämän päivän finanssialkemia ja taaleritehtailu johtaa siihen, että varoja ei tahdo löytyä investointeihin, työpaikkoihin, työhön ja tuotantoon perustuvaan yritystoimintaan eikä yhteiskunnan toimivuuden kannalta välttämättömiin hyvinvointipalveluihin. Tämän päivän vihollinen ei ole jokin toinen

maa tai kansa eikä maailmansotaa käydä kansojen välillä, vaikka asiat viedään maiden, kansanryhmien ja uskonnollisten ryhmien väliseksi kiistoiksi.

Kansat ovat veljet ja sisaret keskenään, pankkien tulee olla renki, ei huono isäntä

Todellinen suuri jakolinja on rahan

vallan ja kansojen välillä. Angela Merkel kuvasi asian siten, että toisella puolella ovat nämä pääomapiirit ja toisella puolella demokraattisesti valitut hallitukset, joiden tehtävänä on puolustaa niitä, joiden rahoilla pankit ja muu finanssiala elävät. Hyvin ajateltu, vaikka ei Merkelkään ole tämän mukaan toiminut, kun on vaatinut Kreikkaa ja muita leikkaamaan, että nämä voisi-

vat maksaa velat Saksan pankeille. Suomikin vedettiin maksajavaltioksi. Unohdetaan, että tämä maksu on sen lisäksi, että Suomi on muutenkin nettomaksaja EU:lle. Velkamaiden yhteisvastuullinen velkojen maksu, joka on tosiasiaa pankkitukea, tulee laskea mukaan Suomen nettomaksuun EU:lle, jolloin nettomaksun hurjuus paljastuu. Loogista se olisi jo aikanaan ollut ja vieläkin voidaan tehdä kuten Norja. Eli rahoittaa Saksan pankkeja, mutta ottaa vastineeksi niiden osakkeita. Eli kansallistaa niitä osittain tai kokonaan ja antaa Kreikalle pitkät maksuajat lainoihin ja alhaiset korot verrattuna nykyisiin ylikorkeisiin kirstyskorkoihin.

9. päivä helmikuuta 2013 oli Kiinan uusi vuosi ja alkoi käärmeen vuosi. Käärme edustaa Kiinassa viisautta. Kansatkin tarvitsevat käärmeen viisautta suojautumisessa pakenemalla ja torjumalla uhka sähinällä ja vaaran uhatessa myrkyhampailla. 80 vuotta sitten kansat eivät osanneet suojautua Hitleriltä eivätkä tänä päivänä rahanvallalta. Rahan valtaan on ajoissa puututtava, ettei se hivuttavalla vallan ottamisella pääse ottamaan kansoilta valtaa ja ottamaan otteeseensa demokratiota.

Pekka Tiainen

Ilman kansainvälisyyttä ei ole työväenliikettä

Nykyinen globaali, uusliberalistinen kapitalismi asettaa työväenliikkeelle kovia haasteita. Hiljattain paljastui, että kahden suuren kauppaketjun, S- ja K-ryhmän omista merkeistä löytyy tuotteita, joiden tuottamisessa poljetaan räikeästi työntekijöiden oikeuksia. Thaimaalainen Natural Fruit -ananastehdas valmistaa mehutiivistettä, josta valmistetaan Suomessa Pirkka-, Rainbow- sekä Eldorado-mehuja. Työnantaja on takavarikoinut tehtaan ulkomaisten työntekijöiden passit. Johtaja saattaa luovuttaa passin tunnistamiselle työntekijälle, joka haluaa pistäytyä kotimaassaan perhettään tapaamassa – jos tämä maksaa panttina viiden vuorokauden palkan. Tehtaalla tehdään kymmentuntista työpäivää ja työntekijöiden joukossa on myös alaikäisiä.

Vastaavantyyppisiä ongelmia löytyi myös tonnikalatehtailta, jotka tekevät kauppojen omien merkkien tonnikalatuotteita. Thai Union Manufacturing sekä Unicord Public Company Limited-yhtiöissä työskentelee alaikäisiä ja vain harvalla on työsopimus. Nämä tapaukset ovat varmasti vain jäävuoren huippu kehittyvien ja kolmannen maailman maiden työntekijöiden riistossa.

Palkkataso ei määritä tuotteen hintaa

Suomessa on satoja tuhansia pienituloisia, työttömiä jne., jotka elävät EU:n määrittämän köyhyysrajan alapuolella. Köyhän on pakko säästää kaikista menoista, myös ruokamenoista. Kauppojen halpamerkit auttavat tällöin osaltaan jokapäiväisessä selviytymiskamppailussa. Mitä tulisi siis suhtautua siihen, että halpamerkkien taustalta löytyy räikeää työläisten riistoa ja ihmisoi-

Työväenliike on perustavalta luonteeltaan kansainvälinen liike. Kansainvälinen solidaarisuus ja kansojen yhteinen kamppailu oikeuksiensa puolesta ovat työväenliikkeen syvintä olemusta. Meillä Perussuomalaiset esiintyvät mielellään työväenliikkeenä – tosin ilman sosialismia. Kyseessä ei kuitenkaan voi olla työväenliike, koska se on luonteeltaan kansallismielinen, nationalistinen ja joiltain osin jopa rasistinen. Saksassa nousi 1930-luvulla valtaan ”työväenpuolue ilman sosialismia” tunnetuin seurauksin. Oikean työväenliikkeen tulee olla internationalistinen ja sen tulee pyrkiä pääoman vallan rajoittamiseen ja viime kädessä sen kumoamiseen sekä työläisten aseman parantamiseen koko maailmassa.

”Kommunistinen Manifesti” päättyy sanoihin: ”Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen”. Marx ja Engels ymmärsivät luokkataistelulla maailman kaikkien työväenliikkeen yhteistä taistelua maailman porvaristoa vastaan. Siksi he perustivat I:n ja II:n Internationaalen. Kommunistiset ja työväenpuolueet kehittivät 1990-luvulle saakka yhteistä kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Tänään suurpääoma toimii maailman työväenliikettä vastaan globaalein markkinataloudellisin keinoin. Kansan äänen järjestöjen piirissä olemme painottaneet, että keskeisin tehtävämme on jälleen luoda marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuen työväenluokalle uudelleen maailmanlaajuinen kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka.

keuksien polkemista?

Globaalin kapitalismin oloissa rikkaat länsimaat kilpailuttavat armotta kehitysmaita ja näiden tuotantolaitoksia siitä, kuka kykenee halvimmalla järjestämään tuotantoa. Tästä seuraa luonnollisesti työläisten riistoa monessa muodossa. Aasialaisissa hikipajoissa väsähtää kurjissa olosuhteissa t-paito-

ja ja kenkiä meidän halpakettujemme hyllyille. Jälleen kerran suomalaisen köyhän ja kehitysmaan riistetyöläisen edut näyttäisivät olevan vastakkain.

Pitäisikö kenties kehitysmaiden hikipajojen ja tehtaiden palkat pitää alhaisina, jotta voisimme edelleenkin nauttia halvoista

elintarvikkeista, vaatteista jne.? Ei missään tapauksessa. Tällainen ajatus on räikeässä ristiriidassa Marxin opetusten kanssa. Palkan suuruus ei näet määritä tuotteen hintaa. Se määrittää ainoastaan sen, kuinka suuren siivun työläisten työllä tuotetusta kakusta nappaa kapitalisti, ja kuinka suuren osan siitä saa työläinen. Palkkojen alentamisvaati-

mukset ovat viime aikoina rantautuneet jo vauraiisiin länsimaihin. Tämä on luonnollinen seuraus globalisaatiosta ja uusliberalistisen kapitalismin viime vuosien voittokulusta, sekä työväenliikkeen nykyisestä heikkouden tilasta.

Tarvitaan kansojen välistä solidaarisuutta

Kapitalistit pyrkivät tietoisesti asettamaan työläiset toisiaan vastaan niin valtioiden sisällä kuin niiden välillä. Tämä näkyy myös eurokriisin yhteydessä. On esimerkiksi pidetty yllä tietoisesti virheellistä mielikuvaa kreikkalaisista ”laiskoina” ja korostettu pohjoiseurooppalaisten ”ahkeruutta”. Tällä tavoin on yritetty ohjata huomiota pois kriisin oikeista syillisistä eli häikäilemättömistä pankkiireista, pörssi-pelureista ja kapitalisteista. Myös Perussuomalaisen eteläisen Euroopan tavallista kansaa syyllistävä retoriikka eurokriisin yhteydessä on ollut sävyllään vähintäänkin puolirasistista ja se on vienyt huomion epäolennaisuuksiin.

Työväen- ja ammattiyhdistysliikkeen on tuettava omiensa lisäksi myös muiden maiden, erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kehitysmaiden työläisten kamppailuja oikeuksiensa puolesta. Näissä maissa operoivilla suurilla monikansallisilla yhtiöillä on yllin kyllin varaa maksaa työntekijöilleen kunnollisia palkkoja. Työläisten oikeuksien ja palkkojen polkeminen johtuu ainoastaan näiden yhtiöiden ahneudesta ja pyrkimyksestä voittojensa maksimointiin. Viime kädessä kyse on aina työn ja pääoman sovittamattomasta ristiriidasta.

Tommi Lievemaa

Fortum pakoilee vastuuta

Onko oikein, että perustarpeesta on tehty kilpailutus ja rahastuskohde? Viime päivien yksi huolestuttavimmista uutisista on Fortumin kaavailut myydä sähkönsiirto ulkopuoliselle toimijalle. Pitkässä juoksussa näen uhkana muidenkin sähköyhtiöiden ulkoistavan sähkönsiirron ja sen jälkeen ollaankin kansallisesti todella kalliin sähkön kuluttajia. Tähän sopii taas hyvin sananlasku ”mitä isot edellä, sitä pienet perässä”. Perustarpeella rikastuminen on mielestäni hyvin arveluttavaa bisnestä ja sotii kansalaisoikeuksia vastaan.

Suomessa on kova talvi, mutta siitä huolimatta sähkön kokonaishinta tulee harmonisoida koko maassa kuluttajalle saman suuruiseksi. Energiasta huolehtimaan tarvitaan oma valtion yhtiö.

Sähkönsiirto kallistuu vuosi vuodelta

Yle uutiset uutisoivat 12.1.2013 sähkön siirtohintojen rajusta noususta, minkä mukaan kuluttajat joutuvat maksamaan sähkönsiirrosta nyt liki 40 prosenttia enemmän kuin neljä vuotta aiemmin. Osa korotuksista menee veronkorotuksien piikkiin. Sähkönsiirron veroton hinta on kuitenkin noussut neljässä vuo-

dessa 23 prosenttia eli lähes neljänneksen. Korotuspainetta on jatkosakin, koska huonosti hoidettujen sähkölinjojen korjaukset ja parannukset antavat mahdollisuuden rahastaa kuluttajilta korjauksiin menevät kulut. Verkko-yhtiöt ovat investoineet kiihtyvällä nopeudella etäluentaan, joka omalta osaltaan on vaikuttanut siirtohintojen nousuun. Onkin hyvä kysyä, miksi kuluttaja joutuu maksamaan sähköver-

kon kunnan parantamiseksi? Eikö sähköyhtiön pitä huolehtia verkkonsa kunnosta ja oman toiminnan helpottamiseksi tehdyistä investoinneista omalla kustannuksellaan? Vastaus mielestäni pitäisi olla kyllä! Kuluttajana en hyödy etäluettavasta mittarista mitenkään. Sähköyhtiö sitä vastoin pystyi vähentämään henkilökuntaansa useiden mittarin lukijoiden verran. Samalla yhtiö kykenee rahastamaan reaaliaikaisesta käytöstä. Tämä aiheuttaa monelle perheelle vaikeuksia taloudelliseen tilanteeseen verrattuna aikaisempiin kuukausittaisiin tasamaksuihin.

Fortum haluaa keskittyä ydinosaamiseen

Mikä sitten on Fortumin ydinosaamista? Käsittääkseni Fortum on monesta pienestä yhtiöstä kasvatettu kokonaisuus, jolla on ydinosaamista niin sähköntuotannon kuin sähkönsiirronkin alalta. Miten sitten yhtäkkiä Fortumin osaaminen onkin romahtanut? Olisikohan sitenkin menty pyly edellä puuhun ja unohtettu tärkein eli siirtoverkon kunnosta huolehtiminen? Viimeiset viisi vuotta edeltäneet myrskyt ovat koetelleet Fortumin osaamista todenteolla ja tulos ei ole ollut mairitteleva. Nyt sitten verkkoa

korjataan ja mukamas nykyaikaistetaan ja tähän on varat kerättävä kuluttajilta. Sähköalan työntekijöitä edustava Sähköliitto on moittinut voittoa tavoittelevia energia-yhtiöitä sähköverkon päästämisestä huonoon kuntoon. Kunnosapito on kilpailutettu niin kannattamattomaksi, ettei työntekijöitä ole tarpeeksi. Fortum ihan selkeästi pesee kätensä tällä osa-alueella ja sen vuoksi pyrkii verhoutumaan teennäisen ydinosaamisen verhon taakse.

Yhtiö tahkoaa voittoa, mutta mihin rahat valuvat?

Fortumin liikevoitto sähkön tuotannolla ja tukkumyynnillä oli viime vuodelta 1,1 miljardia euroa. Myynnin kohteena oleva sähkönsiirto tuotti Suomessa ja Ruotsissa yhteensä 317 miljoonan euron voiton. Tämä tulos kertoo muun muassa siitä, että Fortumin sähkönsiirtoon sijoitetun pääoman tuotto oli 8 – 9 %, joka ei kuitenkaan riitä yhtiölle. Kaukolämmön myynti näissä maissa tuotti 266 miljoonaa euroa. Toisin sanoen kyseessä on hyvinkin tuottoisa bisnes. Sijoittajille Fortumin tulos on hyvin antelias. Yhtiö on suomen pörssi-yhtiöiden paras osingon maksaja 888 miljoonalla eurolla (1 euro per osake). Kaiken lisäksi Fortumin sähkö tuotetaan tänä päivänä pääosin vedestä ja ydinvoimasta. Nämä tuotantolaitokset ovat käyttööllään vanhoja, joten rahoituskulut on jo aikapäiviä sitten kuoletettu. Tästä joh-

tuen tulos muodostuu väkisinkin korkeaksi, koska kallein sähkön tuotantotapa määrittelee sähkön markkinahinnan.

Kyseenalaista pörssipeliä

Ihmettelenkin: Miten on mahdollista jakaa osinkoja yrityksestä jonka tuottoon selkeästi vaikuttaa siirtoverkon kunto? Eiköhän näillä 888 miljoonalla eurolla oltaisi peruskunnostettu verkkoa huomattavasti. Uskoisin myös yrityksen kokonaishinnan olevan sijoittajalle merkinä hyvin hoidetusta yhtiöstä. Sähkö on myös perustarve, jota ilman ei tällä pallonpuoliskolla ole mahdollista tulla toimeen. Koko Suomi on riippuvainen toimivasta sähköntuotannosta ja sen siirrosta. Siksi minun mielestäni on väärin ja suorastaan rosvoamista kerätä sähkön tuotannosta ja siirrosta voittoa ja lihottamaan yksityisen sijoittajan taskuja.

Jos sähkön siirto aiotaan myydä

Ainoa oikea ostaja tälle liiketoiminnalle on valtio tai jopa kuntataso. Näin siirryttäisiin takaisin alkulähteille tältä osin ja tehtäisiin sähkönsiirrosta voittoa tavoittelematon yhtiö. Näin toteutettuna sähkönsiirrosta kertynyt voitto sijoitettaisiin verkon ylläpitoon ja riittävän henkilöstömäärän palkkaamiseen. Tällä menettelyllä parannettaisiin kansalaisten työllistymistä ja varmistettaisiin rahavirran pyöriminen omassa maassa.

Reijo Rytkönen

Työmarkkinat – ja hyvinvointivaltio murroskohdassa

Suomen työmarkkinoilla on viime aikoina ollut vilkasta, vaikka yksikään työehtosopimus ei ole ollut katkolla eikä yhtään lakkoa ole käyty. Vilkkaus on johtunut työnteittäjien röyhkeästä asenteesta ja vielä röyhkeämmistä vaatimuksista.

EK ei hyväksynyt teke-määnsä sopimusta

Puolitoista vuotta sitten syksyllä -11 sovittu ns. raamisopimus myytiin liittojen hallinnoille, ainakin osittain ns. kolmen koulutuspäivän oikeudella. On jopa väitetty, että koko raamia ei olisi syntynyt ilman kolmea koulutuspäivää, jonka sanottiin työntekijäkeskusjärjestöjen suulla vahvistavan osaamista ja siten myös yritysten kilpailukykyä. Jostain syystä Elinkeinoelämän keskusliito (EK) ei tämänkaltaisesta kilpailukyvyn lisäämisestä juuri perustanut. Heti kun raamisopimus oli alikirjoitettu, syntyi kiista siitä, mitä koulutuspäivistä oli sovittu. Asia annettiin kolmikantatyöryhmän neuvoteltavaksi. Se saikin sopimuksen aikaiseksi. Sitten alkoikin taas tapahtua: EK ei hyväksynytkään sopimusta, jota sen omat neuvottelijat olivat olleet vääntämässä! Sen jälkeen on EK tehnyt oman esityk-

sensä - jota SAK ei hyväksynyt, hyvä niin, vaan teki oman uuden esityksensä aiheesta.

Koulutuspäivät pakko ottaa vaikka väkisin

Alkuperäisestä raamissa sovitusta koulutuspäiväoikeudesta on jo luovuttu. Jos se joskus toteutuu, on kyseessä täydellisesti vesitetty versio. Vaikka työpaikoilla koko koulutusiasia on koettu turhana, - kaiken maailman kurssia ja koulutusta on liiankin kanssa jo nyt- on yleinen mielipide kuitenkin se, että sovittu on pidettävä kiinni. Jos nyt annetaan periksi, niin samantien työntantajat seuraavan sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, ettei me mistään palkankorotuksista sovittu? Aiheellinen kysymys, johon vastaus taitaa ikävä kyllä olla myönteinen. Siksi suoraselkäisimmät AY - aktiivit ovatkin vaatineet koulutuspäivien ottamista vaikka väkisin.

Rajut heikennykset EK:n toivelistalla

Pääministeri Jyrki Katainen on esittänyt toiveen, että työmarkkinajärjestöt sopisivat uusista työehtosopimuksista jo tänä keväänä vaikka ensimmäiset sopimukset päättyvät vasta lokakuun lopussa. EK vas-

tasi Kataisen toiveeseen toteamalla, että sopia voidaan kunhan sovi-taan nollakorotuksista. EK:n toivomuslistalla ovat myös eläkeiän nosto, työajan pidentäminen ilman ansiokompensaatiota ja työttömyys-turvan heikentäminen. Unohtaa ei sovi työnteittäjien puheita palkan-alennuksista ja matalalopkka alojen kasvattamisesta sekä yhteisöveron alentamisesta 15 prosenttiin.

SAK:n esitettävä omat vaatimuksensa

SAK on puolestaan vaatinut, että ensin on vietävä loppuun raamisopimuksessa sovitut asiat kuten kolmen päivän koulutusoikeus. Vasta sen jälkeen SAK:n mielestä voitaisiin jatkaa neuvotteluja uusista sopimuksista. SAK on esittänyt, että raamia jatkettaisiin yhdellä vuodella siten, että vain palkkoista sovittaisiin. Hyvää esityksessä on, että sopimusta jatkettaisiin vain vuodel-la. Vielä kun esitetään vaatimus 10 prosentin korotuksista, työajan lyhentämisestä ja eläkeiän alentamisesta niin ollaan oikealla tiellä.

Cameron ja Soini läh-dös-sä iltalypsyille

Englannin pääministeri David Cameron piti puheen, jossa hän vä-läytti maansa järjestävän kansanäänestyksen EU jäsenyydestä, kun-han jäsenyysehdot on ensin neuvoteltu uusiksi. Tästä puheesta myös suomalaiset ”EU kriitikot” innostui-vat Timo Soini etunenässä. Camero-nin puheen ja sen taustojen lähem-pi tarkastelu paljastaa sen ”EU kriti-kin” todellisen karvan. Englanti ni-mittäin haluaa saada myönnytyk-siä EU:n työelämä-, ympäristö- ja finanssisäätelyyn. David Camero-nin mukaan EU:n monimutkainen työelämläinsäädäntö ei ole luon-

nonlaki eikä myöskään yritysten sääntely.

Cameron tavoittelee heikennyksiä koko EU:n työehtoihin

Englannin ammatillinen keskusjär-jestö TUC on huolissaan siitä, että muiden maiden hallitukset antavat liikaa myönnytyksiä EU:n työelä-män standardeihin ja vetoaa mui-den maiden ammattiyhdistysliik-keisiin, jotta nämä eivät hyväksyisi moisia vaatimuksia. Englannin por-varihallitus on jo heikentänyt työn-tekiöiden irtisanomissuojaa, työ-tapaturmakorvauksia ja työnteki-jöiden oikeusturvaa. Nyt se haluaa päästä kiinni EU:n työelämläin-säädäntöön, joka sitoo myös Eng-lantia. Porvareiden ja kapitalistien tulilinjalla ovat mm. palkalliset lo-mat, työsuojelusäännökset, yhden-vertainen kohtelu ja työntekijöiden oikeudet yrityssiirroissa. TUC:n mu-kaan David Cameronin hallitus ei yritä pelkästään irti EU:n työelämlä-ullottuvuudesta, vaan yrittää vaikut-taa siihen heikentävästi jo pelkäs-tään uhkailemalla Englannin läh-döllä EU:sta. On helppo kuvitella, miten EK:n pamput taputtavat Cam-eronin puheille Timo Soinin ohel-la. EU:ta voi ja pitää vastustaa ja siitä pitää pyrkiä irti. Mutta David Came-ronin ja Timo Soinin kaltaisten ”EU-kriitikoiden” edesottamuksia ja pu-heita tulee seurata vähintään yhtä suurella mielenkiinnolla ja huolella kuin EU:iin täysin kriitikköimästikin suhtautuvia.

Osallistumme yleiseuroop-palaiseen toimintapäivään 14.3. työläinsäädännön ja sopimusten puolesta

Torstaina 14.3.2013 järjestetään Suomessa mielenosoituksia työeh-

tojen heikennyksiä ja eläkeiän nos-toja vastaan. Järjestäjänä ei suin-kaan ole virallinen AY-liike, vaan Vastavoima ja kriittinen AY – ver-kosto. Toivottavasti mielenosoituk-siin osallistutaan suurella joukol-la. Sillä tavoin saadaan painetta AY-liikkeen johtoon ja hallintoon sekä näytetään EK:lle ja hallitukselle, että olemme tosissamme. Mielen-osoituksia ja lakkoja on järjestet-ty ympäri Eurooppaa pitkin talvea – ja tullaan järjestämään pitkin ke-vättä. Joka puolella Eurooppaa on menossa sama taistelu olemassa olevan työläinsäädännön ja sopi-musten puolesta. EU ja IMF kiristä-vät Kreikkaa, Espanjaa ja Portugalia heikentämään työehtoja ja sosiaali-lainsäädäntöä lainansaannin ehto-na. Englannin ja Suomen kapitalis-tit vaativat samoja asioita ja porva-rihallitukset myötäilevät.

Hyvinvointivaltio murrok-sessa. Työväenliikkeestä riippuu tulevan kehityksen suunta

Työmarkkinat ja hyvinvointivaltio ovat todellakin jonkinlaisessa tai-te- tai murroskohdassa niin Euroopassa kuin Suomessakin. Kapitalis-tit ovat järjestäytyneet yhtenäiseen luokkataistelurintamaan. Euroopan työväenliike ei sitä vielä ole tehnyt. Työväenliikkeen järjestäytymisestä ja taistelukykyvystä kuitenkin riippuu, mihin suuntaan meneillään olevan murroksen jälkeen kehitys kääntyy. Siksi on tärkeätä, että kevään aika-na käytävään kamppailuun osallis-tuisi mahdollisimman paljon poruk-kaa kaikkialla Euroopassa, jotta ke-hityksen suunta saadaan käännety-tyä työväenluokalle edullisempaan suuntaan.

Markku Nieminen

Oikeisto karsisi terveydenhoidosta - vanhustenhoito esimerkkinä

Maassamme on jo yli miljoona yli 65-vuotiaasta ja peräti kolmannes heistä tuntee itsensä yksinäiseksi. Tulevaisuus pelottaa. Tilastokeskuksen mukaan joka toinen päivä yksi yli 65-vuotias Suomessa päättää päivänsä oman käden kautta. Seuraavassa keskitytään Helsingin kaupungin strategia-suunnitelmiin vanhusten ja perusterveydenhuollon kysymyksissä. Olemme lainanneet Helsingin Pro Kuntapalvelujen aineistoa omien kommenttien lisäksi.

Vanhukset – eliitin rahasampo ja ongelmajäte

Suomalaiset vanhukset kuuluvat Suomessa kahteen kastiin. Vanhustenhoidosta on tehty tuottavaa yksityistä liiketoimintaa. Yksityiset kapitalistitahot ovat pyrkineet maksimoimaan tuottoonsa ja minimoimaan kulunsa.

Vanhukset vaalien jälkeen

Helsingin kaupunki on teettänyt selvityksen ”Vanhenemiseen varautuva kaupunki”, jonka on tehnyt Harriet Finne-Soveri. Raportti löytyy kokonaisuudessaan osoitteesta (www.hel.fi/static/helsinki/.../Selvitys_vanhenemiseen_varautuva_kaupunki.pdf.). Raporttia on syytä arvioida huolellisesti, koska sitä todennäköisesti käytetään uudessa sosiaali- ja terveysvirastossa perusteluna vanhusten hoidon tuleville linjauksille. Finne-Soveri on kirjoittanut raporttinsa ”Vanhuuteen varautuva Helsinki” päätteeksi ehdotuksia tai avauksia, joiden avulla vanhusten hoitoa linjataan tuleville vuosille. Tässä hänen ehdotuksensa ja avauksensa rajusti tiivistettynä: **1.** Tietojärjestelmät yhteensopiviksi. **2.** Sosiaali- ja terveyspalveluiden päätöksentekoprosessit ja niiden johtaminen saatetaan kuntoon. **3.** Vanhusten kasautuminen sairaaloiden päiväystyksiin ehkäistään selvittelemällä heidän yleistilansa laskun syitä kotona eli vanhuksia ei turhaan lähetetä sairaalaan yleistilan heikentyessä. **4.** Puuttuvaa kotihoidon resurssointia lisätään laitoshoidoa edelleen vähentämällä. Kotihoidon kevythoitoisimpien asiakkaiden siirtäminen tilapäisiksi ja sitä kautta terveysaseman asiakkaiksi. **5.** Asumispalveluiden, palveluasumisen kokonaisvaltainen kilpailutus. **6.** Palvelusetelin arvo sidotaan palvelutarpeeseen.

Toistuvien muuttojen välttämiseksi on luotu toimintamalli, jossa ikääntyneille ihmisille luodaan mahdollisuus asua elämänsä loppuun asti kotona. Tämä varauksella, että pääsee tarvittaessa laitokseen tai palvelutaloon, jossa viimeistään saisi asua halutessaan elämänsä loppuun asti tarvitsematta enää muuttua, kävi palveluntarpeen miten tahansa.

Finne-Soverin raportti tulee torjua

Terveyden edistäminen ja lähipalveluiden kehittäminen ovat vanhusten ja heidän omaisten kannalta ensisijaisia tarpeita. Pro kuntapalvelut -verkoston mielestä selvityksen esille nostamia ongelmia ei voida ratkaista raportin ”ehdotusten ja avausten” avulla. Ne eivät sisällä yhtään uutta avausta vaan jatkavat nykyistä, laajasti kritisoitua linjaa. Vanhusten hoidon ongelmat pyritään ratkaisemaan hoitopaikkoja vähentämällä, hoitoon pääsyä vaikeuttamalla ja siirtämällä palve-

Kolme vuotta sitten asukkaat torjuivat Pajusen karsintalistan. Onko Pajunen joukkoinen yrittämässä revanssia. On oltava valppaana.

luja yhä lisää yksityisten yritysten hoidettavaksi.

Pro kuntapalvelut esittävät:

Vanhusten ja heidän läheistensä ääntä on kuultava ja heidän ilmaisemansa tarpeet on otettava hoidon järjestämisen lähtökohdaksi. Kysely- ym. tutkimuksilla olisi seurattava vanhusten ja heidän omaistensa kokemaa palveluiden laatua ja riittävyyttä.

Helsingin tulee rakentaa tarvetta vastaava määrä uusia, esteettömiä ja edullisia vuokra-asuntoja vanhusväestön tarpeisiin. Mm. ryhmäasumista ja muita uusia asumismuotoja tulee tukea. Kaavoituksessa kaikille uusille asuntoalueille täytyy varata riittävä määrä tällaisia asuntoja vanhenevien asukkaiden käyttöön.

Vanhoja asuinalueita tiivistäessä on niille rakennettava myös esteettömiä asuntoja. Näin ikääntyviltä kunnoltaan heikkeneviltä vapautuisi asuntoja esimerkiksi kaupunkiin muuttavalle nuorille.

Terveys ja sosiaalipalvelujen lisäksi myös muiden lähipalvelujen kehittäminen on välttämätöntä vanhusten liikkumiseen, ruokailuun ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyen. Nyt kaikki vanhusten ja eläkeläisten edulliset ruokapalvelut on keskitetty vanhusten palvelukeskuksiin. Eläkeläisillä ei myöskään ole ilmaista matkalippua. Asukastalojen palveluja alueilla pitäisi kehittää ja leikkipuistojen ruokapalveluja laajentaa koskemaan myös vanhuksia. Ruoan kotiinkuljetus yksinäisille vanhuksille aiheuttaa monenlaisia ongelmia. Yksinäisyys sairastuttaa ja ruokapalvelun ruoka voi viivästyä, olla kylmää, yksipuolista yms. eikä autojen ajelu ympäri kaupunkia ole ekologista.

Kotiavun kohdistaminen vain entistä huonokuntoisempiin ja heidän siirtämisensä yritysten hoidettavaksi on heikentänyt vanhusten mahdollisuuksia saada apua jokapäiväisiin askareisiin, kaupassakäyntiin, siivoukseen ja muihin ras- kaimpiin kotitöihin. Näiden tehtä-

vien palauttaminen takaisin osaksi vanhusten peruspalveluja on kotona asumista tukevaa, ennalta ehkäisevää toimintaa. Välttämättömien arkiaskareiden tuen tulisi olla kaikille kuuluva peruspalvelu, johon varakkaampi väestönosa voi hankkia täydennystä niin halutessaan käytettävissä olevien tulojensa mukaisesti.

Henkilökunnan riittävyyteen tulevana vuosina vaikuttaa työn sisällön ja työolosuhteiden kehittäminen. Liian vähäisillä henkilöresursseilla työstä tulee kiireistä ja kuormittavaa eikä alalle haluta hakeutua.

Kotihoidon on vaikea toimia nykyisillä resursseilla haasteiden kasvaessa?

Yleislääketieteen erikoislääkäri Göran Lindén kommentoi dosentti Harriet Finne-Soverin selvitystä

”vanhenemiseen varautuva kaupunki”: ”Oma kokemukseni on, että kotihoito toimii alimitoitetuilla resursseilla. Laitoshoitoon on kaksi kertaa pitempi jono kuin strategias- sa luvataan. Se tarkoittaa, että kotihoito on viimeinen vastuunkantaja. Jos henkilökunta on alimitoitettu, hoitavat ihmiset väsyvät ja hakeutuvat muualle. Samalla rekrytointi vaikeutuu. Pula työnhakijoista nyt eletävän taantuman aikana on merkki tästä!

Otan esimerkiksi Maunulan kotihoidon. Sieltä on siirretty kaksi tiimiä (14 työntekijää) Itä-Helsinkiin, jossa huonokuntoisten vanhusten määrä on kasvussa. Maunulan jäljellä olevat työntekijät joutuvat nyt priorisoimaan työtehtäviään ja jättämään heidän mielestään tärkeitä asioita tekemättä. Tämä jos mikä stressaa hoitajia ja on burnoutin klassinen syy.

Selvityksessä on myös maininta pyrkimyksestä siihen, että hoidetaan enemmän muistisairaita kotona. Tällä hetkellä hoide- taan kuitenkin karkailevia (eli hyvin liikkuvia) muistisairaita kotona niin, että ulko-ovi pannaan takalukkoon hoitajan lähtiessä pois. Tämä on tulipalon sattuessa tietysti vaarallista ja ongelma poistetaan ainoastaan sillä, että on riittävästi dementia- potilaille tarkoitettuja hoitopaikkoja. Kotona laitospaikkaa jonottavien

odotusaika on kaksi kertaa pitempi kuin strategias- sa luvataan ja näiden kotona jonottavien potilaiden tila on monesti huonompi kuin mikä on sivistyneessä yhteiskunnassa kohtuullista.

Remonteissa ei huomioida liikuntarajoitteisten asumista

Göran Linden nostaa esiin tärkeän asian: ”Ilmeisesti on unohdettu, että Helsinkiin rakennettiin 70-luvulla runsaasti laitospaikkoja (lähinnä ympärivuorokautisia hoivapaikkoja) sen vuoksi, että oli tapahtunut itsemurhia hoitavien omaisten keskuudessa. Mm. Kannelkottisaatiö, missä Helsingin kaupunki oli mukana, perustettiin tähän aikaan. Helsinkiin muutti paljon väkeä 50- ja 60-luvuilla ilman omaisia. Moni hankki pienen arava-asunnon, missä he asuvat edelleen. Näissä taloissa ei ole hissiä. Sen ajan aravanormien mukaan kylpyhuoneen oven piti olla 59 cm leveä eli pyörätuoli ei mahdu ovesta. Kylpyhuoneessa on todennäköisesti tehty putki-remontti, jolloin lattiaa on korotettu toistakymmentä senttimetriä. Näissä asunnoissa on vaikeata, ellei mahdotonta, hoitaa liikuntarajoitteisia potilaita, joilla ei ole omaisia”.

Toimittivat:
Antero Nummiranta
Juhani Valo

Jos kovan oikeiston suunnitelmat toteutuvat, niin pian Helsingissä on 26 terveysaseman sijasta vain neljä. Vantaalle ja Espooseen terveysasemia jäisi kolme. Tällä vahvistettaisiin yksityistä terveysbisnestä.

Oikeiston tavoite terveysasemien lopettamiseksi torjutaan

SKP:n ja Helsinki-listojen järjestämässä asukastapaamisessa Malmitalolla 7.2.13 käsiteltiin mm. apulaiskaupunginjohtaja Rädyn kaupunginvaltuuston strategiaseminaarin alla esiin nostamia terveystoimen leikkaussuunnitelmia. Tilaisuudessa puhuivat valtuutettu Yrjö Hakanen, sosiaali- ja terveyslautakunnan jäsen Anna Vuorjoki sekä Kaupunginhallituksen jäsen Tarja Tenkula.

Kokoomuslainen apulaiskaupunginjohtaja Rätty on vetänyt esiin ajatuksen, että Helsingissä tulisi vähentää terveysasemien määrää 26:sta neljään isompaan asemaan. Kokoomus aina ajoittain vetää esiin tämän 4+3+3 mallinsa. Sen mukaan Helsingissä olisi neljä terveysasemaa ja Espoossa sekä Vantaalla kummassakin kolme. Lisäksi olisi näitä terveyskioskeja, joiden luonteesta kukaan ei tiedä mitään. Vastoin yleistä luuloa 70 % hesalai-

sista käyttää kunnallisia palveluita, eivätkä siis pelkästään vain lapset ja ikäihmiset. Terveyskeskuksissa on liian vähän työntekijöitä, että ehdittäisiin tehdä yhteistyötä terveyskeskusten välillä. Kaupungin virkamiesten ja kokoomuksen linjauksella on se, että kaupunki ei saa kasvattaa menojaan suuremmaksi kuin mitä on verotuloja eikä työntekijöiden ja tilojen määrää saa kasvattaa. Näin esitetään siitä huolimatta, että Helsingillä on rahaa ja talousvoitollinen. Taustalla kummittelee kolme vuotta sitten asukkaiden toimesta torpattu Pajusen lista, jolla pyrittiin kovalla kädellä leikkaamaan lähipalveluja. Sitä halutaan nyt uudestaan muodossa nostaa tapetille.

Kokoomus perustelee terveyskeskusten vähentämistä sillä, että näin saataisiin varoja jäljellejäävien terveyskeskusten kehittämiseen. Yrjö Hakanen toi esiin tutkimustuloksia, joiden mukaan pienet terveysasemat tuottavat palvelunsa jopa edullisemmin kuin suu-

ret ja keskisuuret. Tästä voi tehdä johtopäätöksen, että taloudellisista syistä terveyskeskuksia ei tarvitse vähentää. Keskeinen syy ongelmiin ei Hakasen mukaan ole terveysaseman koko, vaan henkilökunnan vajuus.

Kysymykseen, miksi kokoomus aina ajoittain vetää esiin 4+3+3 - mallinsa, katsoi Malmitalolle kokoontunut väki johtuvan ideologisista syistä. Halutaan vähentää julkisia palveluita ja siirtää ne yksityisen bisnestoiminnan piiriin. malmitalolle kokoontuneen väen kanta oli, että 4+3+3 malli tulee kaupunkilaisten toimesta torpata kuten aikoinaan Pajusen listakin ja nykyistä terveyskeskusjärjestelmää tulee kehittää nykyisen mallin ja käytännön mukaan. Kantanaan myös Anna Vuorjoki ja Tarja Tenkula selkeästi esittivät, että terveyskeskusjärjestelmää ei tule karsia vaan kehittää.

KÄ/HM/toim.

Suomen turvallisuus - ja puolustuspolitiikka

Rauhaton maailma

Maapallon ihmisistä 1,5 miljardia elää valtioissa, jotka kärsivät yhteiskunnallisista konflikteista ja rikollisesta väkivallasta. Kylmän sodan päätyttyä v. 1991 maailmassa on käyty 128 aseellista konfliktia, joista ainoastaan kahdeksan oli maiden välisiä. Valtaosa väkivaltaisista konflikteista on käyty Etelä-Aasiassa, Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Lähi-idässä. Kyseisenä aikana USA ja sen liittolaiset ovat osallistuneet kymmeniin sotilaallisiin operaatioihin, jotka ovat kohdistuneet yli 30 eri valtiota vastaan. Osa sotatoimista jatkuu yhä edelleen.

YK:n turvallisuusneuvoston luonne muuttui Neuvostoliiton hajomisen jälkeen. Siitä tuli sotilasliitto Naton aloittamien hyökkäyssotien valtuutuselin. Varsovan liiton purkamisen jälkeen sotilasliitto Nato on edistänyt maailmanrauhaa ja aseidenriisuntaa hyökkäämällä Jugoslaviaan, Afganistaniin ja Libyaan. USA:lla ja sen liittolaisilla on näppinsä pelissä lisäksi Afganistanissa, Malissa ja Syyriassa. Nato on laajentunut 22 valtion aggressiiviseksi sotilasliitoksi, joka on integroinut itseensä sotilaallisen kriisinhallinnan nimissä lukuisia sitoutumattomiksi itseään kutsuvia valtioita Suomi mukaan lukien.

Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät

Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa selonteos- sa todetaan, että ”Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät ovat itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja perusarvojen turvaaminen, väestön turvallisuuden ja hyvinvoinnin edistäminen sekä yhteiskunnan toimivuuden ylläpitäminen.”

Tästä strategisesta linjauksesta voi päätellä, että Suomen sotilaallinen liittoutumattomuus ei ole enää maamme hallituksen turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa keskeinen asia. Liittoutumattomuuden hylkääminen merkitsee käytännössä hivuttautumista sotilaallisen liittoutumisen aikakauteen.

Suomi sotilasliittoon kuulumaton, muttei sitoutumaton maa

Suomalainen ulkopolitiikka on nykyään kuin kaksitilainen kiikki. Suomi on sotilasliittoon kuulumaton maa, joka osallistuu samaan aikaan aktiivisesti sotilasliitto Naton sotakumppanuuteen. Kansalaisten Nato-vastaisuutta rauhoitetaan vakuuttamalla Suomen varautuvan edelleen sotilaallisten uhkien torjumiseen ilman ulkopuolista tukea ja ylläpitävän tämän vuoksi kaikkia puolustusjärjestelmänsä osa-alueita.

Virallisen liturgian mukaan Suo-

mi on sotilasliittoon kuulumaton maa, joka harjoittaa yhteistyötä Pohjois-Atlantin liiton kanssa sekä ylläpitää mahdollisuutta hakea Nato-jäsenyyttä. Suomi ei valmiste- le tämän vaalikauden aikana Nato-jäsenyyden hakemista. Kokoomuk- sen johtama hallitus ei miellä enää maatamme sitoutumattomaksi valtioksi, koska ”Suomen turvallisuus- ja puolustuspoliittista toimintalin- jaa luonnehtivat jatkuvuus, avoi- muus ja vahva sitoutuminen eu- rooppalaiseen ja kansainväliseen yhteistyöhön, joka näkyy aktiivi- sena osallistumisena EU:n turval- lisuus- ja puolustuspolitiikan kehit- tämiseen, Naton kumppanuuteen, pohjoismaiseen yhteistyöhön sekä kansainväliseen kriisinhallintaan.”

YK:n turvallisuusneuvoston asema hyökkäyssoti- en valtuuttajana korostuu

Selonteossa arvioidaan yhteisesti hyväksytyjen sääntöjen ja (impe- rialististen) toimintatapojen mer- kityksen kasvavan ja Yhdistynei- den kansakuntien merkityksen ai- noana maailmanjärjestönä koros- tuvan. YK:n turvallisuusneuvostol- la tulee olemaan keskeinen asema kaikkia valtioita sitovien kansain- välisten ratkaisujen kuten sotilaallisen kriisinhallinnan (sotien) ja humani- taarisen väliintulon oikeuttajana.

Kansainvälisen pääoman yhtei- sesti hyväksymät säännöt tarkoitta- vat käytännössä pullikoiijien nitistämistä sotilaallisin keinoin. Sotilaalli- nen invaasio voidaan toteuttaa joko kohdemaan hallituksen tai sen vas-

Mielenosoitus Kalastajatorpalla 4.3.-10 natoherrain organisoimaa ja Stubbin, Vanhasen, Häkämiehen isännöimää Nato:n taktiikka-palaveria vastaan

tustajien kutsumana. Libyaassa Na- to oli kaatamassa laillista hallitusta. Malissa ranskalaisjoukot (Nato) saa- puivat 11.1.2013 tukemaan hallitus- ta taistelussa islamistikapinallisia vastaan. Myöhemmin USA ja Rans- ka ovat pommittaneet Malin maa- perää. YK:n turvallisuusneuvosto valtuutti jälkikäteen 3 300 sotilaan joukon lähettämisen Maliin. Sotilai- den kuljetuksiin osallistuvat Nato- maat Britannia, Saksa, Tanska ja Bel- gia. Lisäksi Nigeria, Burkina Faso, Ni- ger, Senegal, Togo ja Benin ovat lä- hettäneet joukkojaan Maliin. Rans- kalaiset ovat kiinnostuneita Malin ja sen naapurivaltion Nigerin uraani- ja öljyvaroista. Sota on laajentunut sisällissodaksi.

USA:lla ja sen liittolaisilla on käytössään YK:n turvallisuusneu- vostossa kahdeksan ääntä (USA, Ranska, Britannia, Azerbaidžan, Ma- rokko, Australia, Luxemburg ja Ete- lä-Korea). Entä jos turvallisuusneu- vostossa siirrytään enemmistöpää- töksiin?

Suomi ja EU

”Euroopan unioni on Suomelle pe- rustavanlaatuinen arvovalinta, jol- la on myös vahva turvallisuuspoliit- tinen ulottuvuus. Suomelle on tär- keää, että unionin asema Euroopan vakauden ylläpitämisessä ja merki- tys turvallisuusyhteisönä säilyvät. Unionin yhteisen ulko- ja turval- lisuuspolitiikan sekä yhteisen tur- vallisuus- ja puolustuspolitiikan ke- hittäminen, joiden vahvistamiseen Suomi on sitoutunut, tukevat tätä tavoitetta.”

Tämä perustavanlaatuinen ar- vovalinta on johtanut Suomes- sa uusliberalistiseen talouspolitiik- kaan, josta on seurannut kaiken tuotantotoiminnan kapitalisoitu- minen, yhteiskunnan tarjoamien palveluiden yksityistämistä ja kil- pailuttamista sekä valtiollisen itse- näisyytemme menettäminen. Val- taosa EU:n jäsenmaista on sotilas- liitto Naton jäsenmaita. Tästä joh- tuen USA:n johtaman Naton vaiku- tus EU:n yhteiseen ulko- ja turval- lisuuspolitiikkaan on hyvin merkit- tävä – määräävä. Suomi on sitou- tunut EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämi- seen. Maamme sisä- ja ulkopoliitiik- ka ovat oikeistolastuneet olennai- sesti EU:iin liittymisen jälkeen.

Suomi ja Nato

Vuonna 2010 uudistettu Na- ton strateginen konsepti määritte- lee sotilasliitolle kolme ydintehtä- vää, jotka ovat 1) yhteinen puolus- tus, 2) kansainvälinen kriisinhallinta sekä 3) kumppanuus ja yhteistyö ul- kopuolisten maiden ja kansainvälis- ten järjestöjen kanssa.

Suomi on integroinut syvälle sotilasliitto Natoon, koska maam- me osallistuu sotilasliiton kahteen ydintehtävään: Naton johtamaan kriisinhallintaan sekä Nato-kumppanuuteen ja Nato-yhteistoimin- taan. Selonteon mukaan kumppa- nuus-yhteistyö Naton kanssa on tärkeää. Tämän vuoksi maamme osallistuu laaja-alaiseen kumppa- nuuspolitiikan kehittämiseen ja so- tilaalliseen kriisinhallintaan aktiivi-

sesti. Tämä vahvistaa Suomen ase- maa ja osoittaa selkeää halua osal- listua kansainväliseen vastuunkan- toon. Naton aloittaessa YK:n tur- vallisuusneuvoston valtuuttamana sotatoimet esim. Afrikassa tai Lähi- Idässä istuva hallituksemme osal- listui vastuunkantoon hyväksymäl- lä napisematta nämä sotatoimet.

Kohentaakseen sotilaallista val- miuttaan ”Suomi kehittää kriisin- hallintavalmiuksiaan osallistumal- la EU:n, YK:n sekä Naton ja sen jä- sen- ja kumppanuusmaiden järjes- tämään monikansalliseen koulu- tus- ja harjoitustoimintaan. Selon- teossa todetaan peittelemättä, et- tä turvallisuuspolitiikassa transat- lanttisen suhteen kulmakivi on Na- to, jolla on turvallisuutta ja vakaut- ta edistävä vaikutus Euroopassa.”

Nato-integraatio syventyy

Johtopäätöksenä Suomen ja Naton suhteista voidaan todeta, et- tä maamme poliittinen ja taloudel- linen eliitti jatkaa Nato-integraation syventämistä välittämättä lainkaan suomalaisten ehdottoman enem- mistön mielipiteestä Natoon liitty- mistä vastaan. Tätä tosiasiaa ilmen- tää myös se, että Suomessa on täl- lä hetkellä vallassa Nato-myöntei- nen, oikeistolainen pääministeri ja presidentti.

Hallituksen selonteko lupaa, että laaja-alaista yhteistyötä Naton kanssa kehitetään edelleen. Puo- lustussektorin lisäksi yhteistyötä harjoitetaan useilla valtionhallin- non sektoreilla, kuten siviili- ja pe- lastuspalvelutoiminnassa sekä va- rautumiseen liittyvässä suunnitte- lussa. Yhdysvallat ryhtyy myös aja- maan transatlanttisen vapaakaup- pa-alueen perustamista, joka liittäi- si USA:n taloudellisesti tiukemmin Eurooppaan.

Suomessa on järjestettävä kan- sanäänestys Natoon liittymises- tä, ennen kuin maamme on inte- groitunut sotilasliittoon niin syvälle, että kansanäänestys menettää ko- konaan merkityksensä. Kuinka va- semmistolaisiksi puolueiksi itsensä mieltävät demarit ja vasurit voivat osallistua tällaisia oikeistolaisia ta- voitteita ajavaan hallitukseen?

Matti Laitinen

Lähde: Valtioneuvoston selon- teko Suomen turvallisuus- ja puo- lustuspolitiikasta v. 2012: Valtio- neuvoston kanslian julkaisusarja 5/2012

Kansalaisaloite Suomen EU-jäsenyydestä

Suomen perustuslain muutos mahdollistaa kansalaisaloitteen jättä- misen eduskunnalle. Kansalaisaloite on lakiehdotus, johon eduskun- ta joutuu ottamaan kantaa, kun aloitteen taakse kerätään 50 000 ni- meä puolen vuoden aikana. Tammikuun 1. 2013 on alkanut kansa- laisaloitekeräys, jolla esitetään kansanäänestyksen järjestämistä Suo- men eroamisesta Euroopan Unionin jäsenyydestä. Aloitteen yksi tar- koitus on herättää keskustelua myös julkisuudessa.

Nimen voi kirjoittaa netissä – <https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/11> tai täyttämällä paperilo- makkeen, joita voi tilata puh. 040-734 1919 tai sähköpostilla jake- neva@yahoo.com. Lomakkeet voi palauttaa os. Jarmo Nevalainen,

Riutojankatu 1 E 28, 20360 Turku. Keräyslomakkeita on kirjastoissa ja erilaisissa laitoksissa. Jos sinulla on ehdotuksia, mihin keräyslomakkei- ta voi toimittaa ota yhteyttä.

Keräysaikaa on heinäkuun en- simmäiseen päivään asti. Keräys-

ryhmiä syntyy eri puolille Suomea. Helsingin keskustaan suunnitellaan päivittäistä nimienkeräystoimintaa. Seuraa tietoa nettisivuilta.

Kansalaisaloitteella on myös omat kotisivut, joista löytää mm. tietoja keräystapahtumista eri paik- kakunnilla, www.aanestyseusta.fi

Aloitteen sisältö

Suomen eroamisesta Euroopan unionin jäsenyydestä toimitetaan neuvoa-antava kansanäänestys.

Kysymyksenasettelu ja vastausvaihtoehdot

Kansanäänestyksessä esitetään ää- nestäjien vastattavaksi seuraava ky- symys: ”Tuleeko Suomen erota Eu- roopan unionin jäsenyydestä?”. Ää- nestäjän tulee vastata kysymykseen joko ”KYLLÄ” tai ”EI”.

Perustelut

Suomen asema Euroopan unionin jäsenenä on aivan toinen kuin Suo- men valtiojohdon taholta luvattiin

v. 1994 ennen neuvoa-antavaa kan- sanäänestystä Euroopan unioniin liittymisestä. Suomi on mm. luopu- nut omasta rahastaan ilman, että kansalaiset ovat voineet asiaan vai- kuttaa kansanäänestyksessä. Lisäksi EU:sta on Lissabonin sopimuksella tullut oikeushenkilö, joka voi solmia kansainvälisiä sopimuksia jäsenval- tioiden puolesta.

Vuoden 1976 jälkeen synty- neet kansalaiset eivät ole voi- neet kertoa kantaansa EU-jäse- nyyteen minkäänlaisessa kansan- äänestyksessä. Heilläkin on kui- tenkin oikeus vaikuttaa tulevaisuu- teensa. Ns. edustuksellinen demo- kratia ei riitä kansalaisten tahdon toteuttamiseen. Tästä kertoo mm. laskeva äänestysaktiivisuus.

Euroopan unionin liittoval- tiokehitys etenee nopeasti. Kan- sailaisilla tulee olla mahdollisuus ottaa osaa keskusteluun maamme tulevaisuudesta ja valtiollisesta ase- masta. Kansanäänestyksen järjestä- minen mahdollistaa laajan kansa-

laiskeskustelun.

Suomen perustuslain ydin on maamme ”täysivaltaisuus”, siis valtiollinen itsenäisyys ja ”val- tiovallan”, siis ylimmän vallan kuu- luminen maassamme Suomen kansalle. On vähintään kyseen- alaista toteutuuko perustuslain ydin Suomen ollessa Euroopan unionin jäsen. Kansanäänestyksen järjestäminen tarjoaa hyvän mah- dollisuuden ottaa kantaa tähän laillisuuden ja demokratian toteu- tumisen kannalta keskeiseen kysy- myksenasetteluun.

Mikäli eduskunta ennen eh- dotetun lain säätämistä hyväksyy lain, joka mahdollistaa sitovan kan- sanäänestyksen järjestämisen, on sellainen järjestettävä myös Suo- men eroamisesta Euroopan unio- nin jäsenyydestä.

Kansanäänestys voidaan jär- jestää tulevien eduskuntavaalien yhteydessä kuitenkin viimeistään v. 2015.

Lea Launokari

Hallituksen kuntauudistus: – uudistuu – ei uudistu – uudistuu...

Matti Vanhasen hallitus aloitti vuonna 2007 ns. Paras-hankkeen, joka tähtäsi suurkuntien muodistamiseen. Kuntaministerit Hannes Manninen ja Mari Kiviniemi ajoivat jättikuntien muodostamista Vanhasen hallituksissa. Paras-laki edellytti perusterveydenhuollossa vähintään 20 000 asukkaan alueita. Niihin piti liittää viimeistään 1.1.15 myös miltei kaikki sosiaali- ja terveydenhuollon (sote) tehtävät. Kiviniemi käytti pakkokeinoja sote-alueiden tai kuntaliitosten runnomiseksi. Kuntien valtionosuuksia leikattiin, kun taas yhdistyneille kunnille luvattiin porkkanarahoja. Kuntien määrä väheni 431:sta 320:een.

Jyrki Kataisen hallitus jatkoi uudistusta entistä tolkkuttomampana kuntaministeri Henna Virkkusen johdolla. Ensin asetettiin tavoitteeksi kuntien määrän pudottaminen 70:een. Kuukausia myöhemmin alettiin miettiä sosiaali- ja terveystoimen järjestelyä. Viimeksi alettiin selvittää, mitä tehtäviä kunnilla tänään on. Hanketta alettiin toteuttaa takapuoli edellä -menetelmällä. Järkevä tapa olisi ollut päinvastainen.

Kokoomuksen Katainen ja Virkkunen ilmoittivat ensin ajavansa pakkoliitoksia. Kuntavaalien edellä muut puolueet irtisautoutuivat niistä ja he sanovat, että pakkoa käytetään vain kriisikuntiin. Hallituksen valtionosuuksiuudistus tuonee ”talouspakotteita”. Virkkunen pilaillee, että kuntien koon kasvattaminen ratkaisisi huoltosuhteen heikkenemisen aiheuttaman ongelman. Kuntakenttä kritisoi Virkkusen öykkärointiä ja karttatarhoituksia. Järki on uusiutuva luonnonvara ja järjetön hanke on vielä kaadettavissa.

Hallituksen Kupru-hanke roskakoriin

Kunta- ja sote-uudistuksia perustellaan väestön vanhenemisella. Tavoite on keventää julkista sektoria. Isoissa kunnissa sote-kustannukset ovat korkeammat ja palvelut useimmiten huomommat kuin pie-

Kolme viime hallitusta on ajanut kunta- ja palvelurakenneuudistusta (KUPRU) kuin käärmettä pyssyyn. Mammuttikuntien puolesta on esitetty asioita, joihin kuntakoolla ei ole vaikutusta - väestön ikääntyminen, kuntien velkaantuminen ja kuntapalvelujen saata- vuus sekä terveydenhoitohenkilökunnan värväys syrjäkulmille jne. Jokainen täysipäinen tietää, että ihmiset vanhenevat kuntarajoista riippumatta ja syrjäseudut pysyvät syrjäseutuina kuntarajaveivauksesta riippumatta.

Olenmaisinta on, kyetäänkö kunnalliset palvelut säilyttämään

nissä kunnissa. Tilastojen mukaan sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset ovat yli 100 000 asukkaan kunnissa keskimäärin 2454 € / asukas ja 10 000-40 000 asukkaan kunnissa 2190 € /asukas. Opetus- ja kulttuuritoimessa ero on pienempi, mutta samansuuntainen. Toteutuissa kuntaliitoksissa kulut ovat nousseet niin, että sekä keskuskunnissa että liitoskunnissa on jouduttu verojen korotuksiin. Ruotsissakin kuntaliitokset johtivat menojen kasvuun.

Tarkoitus on yksityistää kunnan palvelut ja poistaa progressiivinen verotus

Hallitukset ovat alentaneet suurituloisten verotusta. Vähävaraisten verotusta on kiristetty arvonlisäveroilla, energia- ym. kulutusveroilla. Progressiivinen verotus on painettu jo reilusti alle 10 prosenttiin kaikista verotuloista. Nyt halutaan, että alueet vastaisivat sote-huollosta, jolloin valtionosuuksia voitaisiin vähentää. Valtion tuloveron alasajo

merkitsee hyvinvointivaltion alasajoa.

Pääomapiirit haluavat ulkoistaa kuntapalvelut. Yksityistämistavoite kuorrutetaan jaloilla pyrkimyksillä. Oikeiston kannattaa tarjota virkoja ja etuja vasemmiston johtajille, jotta nämä ovat petoksen panttina hallituksissa.

Himmelihässäkkä

Kuntakarttatarhoituksen ohessa hallitus lähti suuresti uhoten toteuttamaan sote-palvelujen uudistusta. Uudistuksen tavoite on koota kuntia yhteen siten, että näin muodostuvat kaupungit olisivat riittävän vahvoja pystyäkseen hoitamaan peruspalvelut ja vähemmän vaativan erikoissairaanhoidonkin. Näin piti päästä eroon epädemokraattisista ”himmeleistä”, joita kunnat ovat perustaneet suoriutuakseen palveluista. Erikoissairaanhoidosta huolehtivat sairaanhoitopiirit ja muut kuntayhtymät piti lopettaa.

Nyt koko uudistus on lässähtänyt kokoon. Siitä ei tule edes

pannukakkua vaan muurinpohjaan hiiltynyt repaleinen läty. Miljardisäästöt muuttuvat isoiksi remonttikustannuksiksi. Syntyy sekamelska, jossa erilaisia himmeleitä ja kuntien välisiä sopimuksia on nykyistäkin enemmän. Hallituksen linjaama ensisijainen ratkaisu - palvelujen ostaminen isäntäkunnalta - jää poikkeukselliseksi. Sen sijaan kuntayhtymämalli tulee jatkossakin olemaan pääsääntö. Mikäpä kunta haluaisi olla ”isäntäkuntansa” äänetön yhtiömiös.

Kupru-hanke on saanut aikaan kuntakentässä suuremman sekasotkun kuin yksikään hanke tätä ennen. Vuonna 2011 hallitus vakuutti, että kuntauudistus tehdään vahvojen peruskuntien varaan. Poikkeuksia ei sallita. Sairaanhoidopiirit luvattiin lakkauttaa ja kiellettiin tekemästä kuntien välistä yhteistyötä sairaanhoidossa ja sosiaalitoimessa (!). Marraskuussa Virkkunen teki lehmänkäännöksen ja suorastaan vaati kuntia yhteistyöhön sote-palveluihin järjestämisessä, mikäli kuntien oma väestöpohja on alle 20 000 asukasta. Maria Guzenina-Richardson oli lopettamassa sairaanhoitopiirit, kunnes julisti, että hänet on ymmärretty väärin.

Hallitus ei enää puhu 70 kunnan mallista, mutta sen tavoite on edelleen suurkunnat. Kuntien ei ole ole pakko liittyä yhteen, mutta lainsäädäntö tukee vahvoja kuntia.

Ministerien puheet muuttuvat jopa päivittäin. Kataisen mukaan kuntauudistus tuo valtavat säästöt; sitten hän toteaa, ettei mitään säästöjä edes haeta.

Kunnilta patistetaan kuntaliitospäätöksiä aprillipäivään 2014 mennessä. Asiaa helpottaisi, jos tiedettäisiin mistä sote-uudistuksessa on kysymys. Poukkoilu ei anna hyvää pohjaa valtuustojen työn aloitukselle.

”Kaaos uhkaa kuntakenttää ”

Kuntauudistus on pm Jyrki Kataisen hallituksen kärkihanke. Tutkijoiden ja kuntapäättäjien vastus-

tuksesta huolimatta epäonnistunut Virkkunen on ajanut hanketta kuin jänöjussin mäenlaskutyylillä. Yliopistoväki on lähes poikkeuksetta tyrmännyt kuntauudistushankkeen. Hallitus on kuuro, kunnissa on kaaos.

Lainsäädäntötutkimuksen professori Anssi Keinäsen mielestä kuntauudistuksen suurin ongelma on vaihtoehdottomuus. - Hallitus ei ole vaivautunut edes selvittämään, mitä Suomen kaltaisissa muissa länsimaissa kuntarintamalla tapahtuu.

- **Vilkaisu Ruotsiin säästäisi kuntauudistajat** monelta työtaturmalta. Kuntauudistuksen valmistelu on esimerkinä, miten ei tule toimia. On kuitenkin hyvä huomata, kuinka vähäisellä tietopohjalla lainvalmistelua Suomessa harjoitetaan.

”Käsillä ovat hyvät farssin ja katastrofin ainekset.”

Sananlasku tietää, mitä hosumisella saadaan aikaan. Sosiaali- ja terveysministeriön entinen kansliapäällikkö Kari Välimäki sanookin, että kiire ajoi sote-uudistuksen karille. Kunnallisanal tutkijat pitävät kuntauudistusta epäonnistuneena lakihankkeena. Kuntauudistusjyräyksen jatkuessa edessä on katastrofi.

”On ihan höpöpuhetta, että kuntauudistuksella saataisiin miljardiluokan säästöjä”, sanoo Reijo Vuorento. ”Kuntajako on tässä toissijainen asia. Eivät menot vähene rajoja siirtelemällä”, muistuttaa professori Matti Viren. Professori Asko Uotin mukaan valtiovalta on suuttuttanut kunnat ylimielisellä vaikuttavalla sormenheristyksellä. - Mikähän on hallituksen suhtautuminen kuntien itsehallinnolliseen asemaan. - Voi kysyä, miten laajaa itsehallinto on, kun kunnalla pitäisi olla voimavaroja tehdä muutakin kuin lakisääteisiä tehtäviä.

Tehdyn selvityksen mukaan kunnilla on 535 lakisääteistä tehtävää. Kuntia tulee kuulla ja Kuprukohelluksen voi lopettaa.

Juhani Tanski

Anne Luukkonen 60 vuotta

Anne Luukkonen vietti 60-vuotis juhlapäiväänsä 24.1.2013. Hän syntyi Pöytyällä Auvaisten alueella 24.1.1953. Ollessaan 5-vuotias Annen perhe muutti Turkuun t. silloiseen Maariaan. Siellä Moision koululla Anne kävi kansakoulun. Vanhemmat olivat työläisiä. Isä kävi töissä sata-massa jo perheen asuessa Pöytyällä. Äiti oli työssä rakennuksilla , osuuskaupan kahvilassa yms. Perhe oli muutoinkin työläismielinen. Isä oli käynyt Sirola-opiston ja toimi Maarian kunnanvaltuustossa viisi kautta. Vanhemman sisarensa kanssa Annekin toimi ja harrasti erilai-

sia asioita Moision Nuorissa Pio-neereissa.

Näiltä ajoilta ja vuosilta ovat jääneet mieleen monet juhlat, askarteluillat ja varsinkin pioneerien kesäleirit, joita järjestettiin mm. Turun saariston Kaksikerrassa. Pioneerit kokoontuivat yleensä Moision koululla, mutta järjestöväen yhteiset juhlat ja tilaisuudet pidettiin järjestöväen talkootyönä rakentamalla ”Saramäen parakilla”. Mieleen on jäänyt alueen työväen urheiluseura Maarian Reipas, joka tuki pioneeri-toimintaa.Vastavuoroisesti urheiluseura sai sitten jäseniä nuorista pioneereista. Kaikki yhteiskunnallisesti merkittävät asiat jäivät lapsuudessa mieleen mm. noottikriisi ja ensimmäinen tekokuu ja Kennedyn murha. Kotona seurattiin Suomen työväenlehtiä sekä Neuvostoliittolaisia lehtiä.

Kansakoulun jälkeen oli vuorossa silloinen kaksivuotinen kansalaiskoulu, joka käytiin Turun Rautistulassa. Välittömästi sen jälkeen Anne kävi kauppakoulun. Ensimmäiset työpaikat olivat mm. paperikaupassa ja Kestilän varastolla. Suoritettuaan vapaa-ajallaan kauppa-opiston Anne työskentelikin ensin rannikkotyöstörykmentin toimistossa ja 14 vuotta yliopistolla ja oli järjestäytynyt ammatillisesti VAL-

JHL-liittoihin.

Mutta työväenliike on lyönyt leimansa Annen elämään. Perustettuaan oman perheen Anne toimi aktiivisesti asuinalueellaan Turun Pahaniemessä. SKP:n Turun Pahaniemen osaston sihteerinä hän toimi 20 vuotta. Pahaniemen Demokraattisissa naisissa hän toimi ensin sihteerinä ja sittemmin myös monet vuodet Jyrkkälän- Härkämäen dem. naisten puheenjohtajana. Näistä ajoista Anne muistuttaa eniten siitä, miten aktiivista ja luokkakantaista toiminta silloin oli. Ihmisten hyväksi tehtiin paljon työtä. Kaiken ohella Anne ehti toimia myös paikallisen sairaus- ja tapaturmainvalidien johtokunnassa sekä asukastoiminnassa. Asukasliike olikin aktiivista. Mieleen muistuu mm. kamppailu, jossa alueen sähkön kulutus yritettiin periä asunnon asukkaiden ja neliömetrien perusteella. Vasta kovan kamppailun jälkeen saatiin asuntoihin sähkömittarit ja sähkö alettiin periä todellisen kulu-tuksen mukaan. Anne muistuttaa olleensa myös innokas raittiustyön kannattaja. Täyttäessään 50 vuotta hänelle ojennettiin 25 vuoden toiminnasta Kansan Raittiussliiton kunniakirja ja viiri.

Mutta 80-luvulta alkoi tapahtua muutoksia ja mullistuksia.

Neuvostoliitto hajosi ja Euroopasakin puhkesi sotia. Neuvostoliiton kauppa loppui ja sen ohella moni työ, jota se oli antanut. Näin kävi mm. Kestilän toiminnalle, joka oli ollut Annen ensimmäisiä työpaikkoja. E-liike ja lähikaupat loppuivat. Mutta kaiken tämän seurauksena ja ohella revisionistiset virtaukset ja hajotustoiminta tulivat työväenliikkeeseen. Mutta kaiken tämän jälkeen Anne ei menettänyt uskoaan työväenliikkeeseen. SKDL:n ja SKP:n lakkauttamisen jälkeen toiminta on jatkunut nyt 25 vuoden ajan ensin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) ja Työkansan sanomien piirissä ja sitten Kansan äänen julkaisijajärjestöjen piirissä. On pidetty yllä uskoa ja luottamusta työväenliikkeen tulevaisuuteen. Näinä vuosina Anne on ollut mukana erilaisissa mielenkeräys kampanjoissa sekä kaikissa kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa. Hän oli STP:n ehdokkaana Turussa myös viime syksyn kunnallisvaaleissa.

Anne sanoo, että pysyäkseen kunnossa täytyy pitää yllä taistelumieltä, uskoa työväenliikkeen tulevaisuuteen ja harrastaa liikuntaa. Anne harrastaa tanssia ja kesäisin pyöräilyä. Annen mukaan suurin virhe oli Suomen liittyminen EU:iin. Linja-autoliikenne on vähentynyt ja

monet palvelut ovat uhattuina. Jopa työvoimatoimiston toiminta on uhattujen listalla. Mutta taistelun tulee jatkua, toteaa hän lopuksi.

KÄ/toimitus
Kansan ääni, Kansan äänen järjestöt, järjestöväki, toverit ja ystävät onnittelevat Annea merkkipäivän johdosta.

Esko luukkonen
Olavi tirronen
Matti Järvinen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Galina Rintala
Mauri Rintala
Paavo Heikkinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Esko Koivisto
Juha Kieksi
Reijo Katajaranta
Risto Koivula
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Juhani Tanski
Timo Nieminen
Jaakko Ahvola
Kai Kontturi
Pekka Tainen
Tommi Lievemaa
Matti Laitinen
Hannu Kautto
Timo Kangasmaa

Vuosisadan julma huijaus:

Taulukko 1							
Väestöennuste 28.9.2012, 1000 henkeä							
	Väestö vuosikymmenen lopussa						
	0-14 v		15-64 v	Työvoiman osuus 80%*	65 v ja yli		Väestö henkeä
Vuosi	henkeä	%	henkeä		henkeä	%	henkeä
1940	996	26,9	2 464	1971	236	6,4	3 696
1950	1 209	30,0	2 554	2043	267	6,6	4 030
1960	1 340	30,1	2 778	2223	328	7,4	4 446
1970	1 119	24,3	3 052	2442	427	9,3	4 598
1980	965	19,9	3 245	2596	577	12,4	4 788
1990	964	19,3	3 361	2689	673	13,4	4 998
2000	936	18,1	3 468	2774	777	14,3	5 181
2010	888	16,5	3 547	2837	941	17,6	5 375
2020	933	16,6	3 426	2740	1 273	22,9	5 631
2030	937	16,1	3 415	2732	1 496	26,1	5 848
2040	923	15,5	3 495	2796	1 567	26,9	5 985
2050	941	15,6	3 516	2812	1 639	27,6	6 096
2060	949	15,4	3 524	2819	1 755	28,8	6 228
* Vuonna 2025-30 työvoiman osuuden Työministeriö arvio olevan 81,5-83,1 %							
Lähde: Tilastokeskus. Työvoimalaskelma Ksi Kontturi.							

Taulukko 2							
Väestöennuste, 1000 henkeä							
	Väestö vuosikymmenen lopussa						
	0-64 vuotiaat		Työvoiman osuus 80%*		Yli 64 vuotiaat		Väestö henkeä
Vuosi	0-14 v	Nettomuutto	15-64 v	arvio***	%		henkeä
1940	996	-	2 464	1971	236	6,4	3 696
1950	1 209	-	2 554	2043	267	6,6	4 030
1960	1 340	-	2 778	2223	328	7,4	4 446
1970	1 119	-	3 052	2442	427	9,3	4 598
1980	965	-	3 245	2596	577	12,1	4 788
1990	964	-	3 361	2689	673	13,5	4 998
2000	936	-	3 468	2774	777	15,0	5 181
2010	888	-	3 546	2837	941	17,5	5 375
2020	933	307	3 732	2986	966	17,2	5 631
2030	937	506	3 921	3137	990	16,9	5 848
2040	923	688	4 282	3346	779	13,0	5 984
2050	941	739	4 280	3404	875	14,4	6 095
2060	949	850	4 413	3530	905	14,4	6 266
* Muuttovoitto 2011-2060 on 850 tuhatta, 17 000 vuodessa.							
** Vuonna 2025-30 työvoiman osuuden Työministeriö arvio olevan 81,5-83,1 %							
*** Suomessa syntyneet maassa ja elossa olevat. Lakelma ja arvio Kai Kontturi							

Taulukko 3							
Väestöennuste ilmeinen, 1000 henkeä							
	Väestö vuosikymmenen lopussa						
	0-14 v	15-64 v	Työvoiman osuus 80%*	65 v ja yli**			Väestö henkeä
Vuosi	Henkeä	Nettomuutto*	Henkeä			%	henkeä
1940	996	-	2464	1971	236	6,4	3696
1950	1208	-	2555	2044	267	6,6	4030
1960	1339	-	2780	2224	328	7,4	4446
1970	1119	-	3052	2442	428	9,3	4598
1980	952	-	3245	2596	595	12,4	4792
1990	963	-	3356	2685	667	13,4	4986
2000	936	-	3490	2792	739	14,3	5165
2010	964	-	3546	2837	941	17,3	5451
2025	936	250	3709	2967	990	17,6	5635
2040	888	350	3809	3047	779	14,2	5475
2055	933	430	3889	3111	900	15,7	5722
2070	937	450	3909	3127	841	14,8	5686
* Muuttovoitto 2011-2060 on 450 tuhatta, 60 vuodessa keskimäärin 8000 vuodessa.							
** Vuonna 2025-30 työvoiman osuuden Työministeriö arvio olevan 81,5-83,1 %							
*** Suomessa syntyneet maassa ja elossa olevat. Lakelma ja arvio Kai Kontturi							

EU:n nettomaksut nousevat rajusti

Viimepäivien puheet EU-mak-suista osoittavat, että Suomessa hallitsijat ovat niin syvältä kuin kuvitella saattaa, vaikka he yrittävät sen kaikki keinon salata. Lienee selvää, että edessä on päivä, jolloin kaikki muuttuu ja nykyisenkaltaiset hallitsijat saavat mennä.

Jokaisella suomalaisella on sen verran laskutaitoa, että huomaavat sen, mikä pääministeri Jyrki Katai-selta (kok) ja valtionvarainministe-ri Jutta Urpilaiselta (sd) on jäänyt huomaamatta. Nimittäin jos jul-kisuuteen annetut tiedot pitävät paikkansa, niin nettomaksun peri-aate on progressiivinen, asteittain nouseva.

Maksun peruste on bruttokan-santulo (BKTL), jossa on ulkomai-nen "vaihtosuhtevaikutus". Mieli-valtaisuuden vuoksi sitä ei pirukaan pysty ennakoimaan. Se voi olla tu-losta lisäävä tai supistava. Esimer-kin vuoksi onkin yksinkertaisem-paa käyttää perusteena bruttokan-santuotetta (BKT). Lopputuloksessa eroa ei edes huomaa.

EU:n mukaan kaudella 2014–2020 Suomen vuoden keskimää-räinen BKT on 208 miljardia euroa, josta nettomaksuksi tulee 645 mil-joonaa euroa, 0,31 % BKT:stä. Vuo-den 2011 tasoon verraten siinä olisi kasvua 30 %, joka on 4,3 % per vuo-

si. Suomen omien laskelmien mu-kaan keskimääräinen BKT olisi 192 miljardia euroa, josta nettomaksuk-si tulee 520 miljoonaa euroa, 0,27 % BKT:stä. Sen mukaan olisi kasvua 20 %, joka on 2,9 % per vuosi.

Jos julkisuudessa esitellyt tie-dot ovat tosia, kuten pääministe-ri Katainen vakuuttaa, niin 2007–2013 Suomen nettomaksut olivat 406 miljoonaa ja 2014–2020 keski-määrin 520 miljoonaa euroa. Näin seuraavan seitsemän vuoden aika-na vuotuiset nettomaksut nousevat 28 %, vaikka saman ajan EU:n bud-jettia supistettiin 3,4 prosenttia!

EU:n nettomaksu jo sellaise-naan on hanurista. Elinkeinoelämä (EVA) on laskenut, että EU:n palau-tuksista puolet on turhia, joten eu-ron arvo puolittuu. Syynä on se, että EU sanoo, mihin palautettavat eu-rot on käytettävä, oli niistä hyötyä tai ei. Näin takaisin tulevien euro-jen arvo on vaivaiset 50 senttiä jo-ten todellinen nettomaksu kasvaa hurjasti.

Näitä ministerit Katainen-Urpi-lainen eivät ymmärtäneet tai niistä välittäneet – jos ymmärsivät, niin antoivat itseään jallittaa ja nyt syy-listyvät tietoisena sumutukseen. Siit-tä lankeaa valtava lasku sinun ja mi-nun maksettavaksi.

Jo yksin näistä syistä EU:sta on erottava ja heti!

Kai Kontturi

Väestöennusteessa kaikki maahanmuuttajat ovat vanhuksia

Sanotaan, että kertaus on opintojen äiti. Aiemmin Kansan Äänessä on jo kerrottu, että vuonna 2009 väestön ikääntymisennuste on pelkkää vakuutusyhtiöiden ja EU:n sanelemaa keinottelua. Asiaan on edelleen aiheellista palata, kun vastikään 28.9.2012 julkaistiin virallinen ennus-te. Tässä ennusteeseen olen lisännyt työvoiman kehityksen, jonka mu-kaan työvoimaa olisi työikäisistä 80 prosenttia. Työministeriön (Työ-voima 2025) ennakkoinnin mukaan työvoimaa olisi vastaisuudessa tä-täkin enemmän eli 81,5–83,1 prosenttia työikäisistä. Näin työvoimas-ta ei tulevaisuudessa olisi puutetta.

Asiallisesti vuoden 2012 ennus-te on sama kuin 2009 ennuste, jos-sa oli järkyttävä väite väestön ikään-tymisestä. Tilastokeskuksesta sano-taan, että väestön ikääntymiseen vaikuttaa maasta- ja maahanmuut-to. Aikaisempina vuosikymmeninä maasta muutti ulkomaille enem-män kuin ulkomaalaisia muutti Suomeen. Muuttoliike oli tappiolli-sta. Nyt ennustetaan, että vuo-teen 2060 mennessä muuttovoitto on 850 000, vuosittain keskimää-rin 17 000. Näistä jokainen on mer-kitty vanhusväestöksi, jota vuonna 2040 olisi 26,9 prosenttia ja vuonna 2060 peräti 28,8 prosenttia väestös-tä. Taulukko 1.

Tässä on vuosisadan raa-ka huijaus!

Todellisuus on toisenlainen. Kantäväestön syntyvyyden oleta-taan säilyvän suunnilleen nykyta-solla, mutta elinajan uskotaan pi-dentyvän. Näin ollen, kun vuosien 1960–75 maastamuutto oli valta-va 331 858 ja maahanmuutto ole-maton, niin vuonna 2040 on yli 64 vuotiaita (1931–1960 syntyneistä 3 581 788) elossa ja maassa 779 285, se on 21,8 prosenttia ja tuntuvasti pienempi kuin vuonna 2010.

Mikäli Tilastokeskuksen en-

nuste koko väestön suhteen pi-täisi paikkansa, niin vuonna 2040 väestö olisi 5 984 000. Se jakaan-tuisi 923 000 alle 15 vuotiaiseen ja 779 285 yli 64 vuotiaiseen (13,0 % väestöstä). Jos nettomaahanmuut-toa olisi tässä vaiheessa 688 000, niin työikäisiä olisi 4 282 000 ja työ-voimaa huikeat 3 346 000. Vuonna 2060 väestö olisi jo pöyristyttävät 6 266 000! Taulukko 2.

Tässä on kaksi elämää suurem-paa ongelmaa. Ensinnäkin se, että mitkään ennusteet tuotannon ke-hityksestä eivät viittaa sinne päin-kään, että työvoiman tarve kasvai-si hurjaa vauhtia. Päinvastoin. Kaikki viittaa siihen suuntaan, että tuotan-non hitaan ja sitä nopeamman työn tuottavuuden kasvun seurauksena työn tarve vähenee koko ajan. Kan-täväestön työllistämisen muuttuu päivä päivältä vaikeammaksi. Maahanmuuttajat olisivat vielä huo-nommassa asemassa.

Toinen ongelma on sosiaali- ja terveydenhuollon sekä sairaanhoi-don (sote) uudistus suunnitelmat. Terveysasemien lakkauttaminen ja niiden keskittäminen harvoin suuryksiköihin merkitsee vääjää-mättä näiden palvelujen karkaa-mista enemmistön ulottumatto-miin. Sote uudistus on selkeä tap-

polinja. Veikko Vennamo puhui ai-koinaan talonpojan tappolinjasta. Sitä sanottiin huuhaa populismiksi. Nyt tiedetään, että maataloista on Vennamon ajoista kadonnut yli sa-tatuhatta maatilaa. Jäljellä on enää neljännes.

Vaikka maailmantilanne vie-lä pahenisi ja kasvattaisi pakolais-virtaa ja vaikka yrityksille sallittai-siin rajaton halpatyövoiman haa-liminen, niin maasta- ja maahan-muuton nettovoitto vuoteen 2070 mennessä tuskin olisi enempää kuin 9 000. Silloin väestön määrä olisi enintään 5 686 000, jossa yli 64 vuotiaita on 841 000, vain 14,8 pro-senttia väestöstä. Taulukko 3.

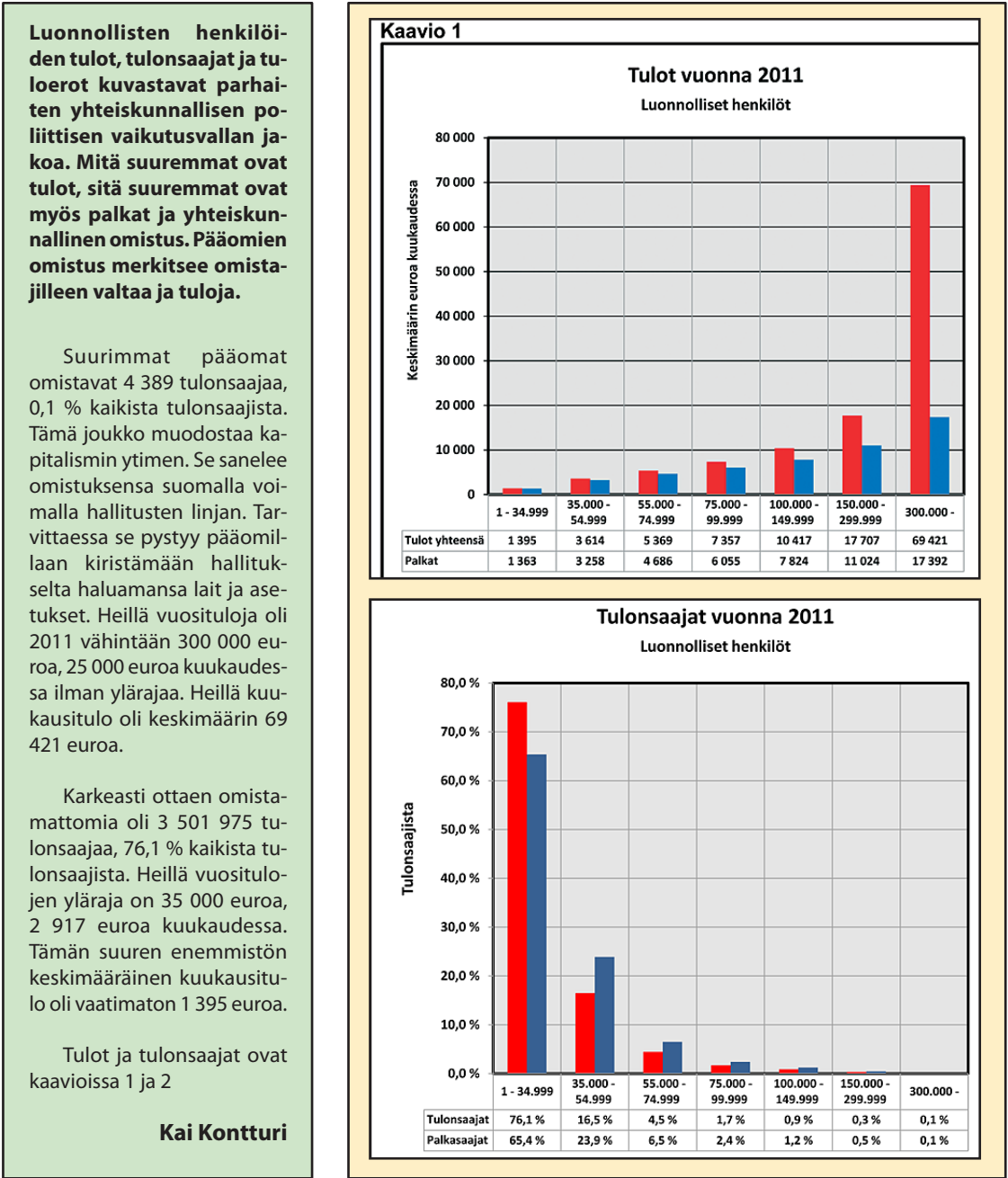
Jos hyvin käy, niin vuonna 2070 on yli 64 vuotiaita (1961–2005 syn-tyneistä 2 930 166) maassa ja elos-sa 840 948, peräti 28,7 prosenttia, kun 2010 vastaava luku oli 25,3 pro-senttia.

Mikäli käy niin, että maahan-muutto painuu lyhyessä ajassa nol-laan tai lähelle sitä, väestön ja työ-voiman määrä pysyy nykytasolla. Se ei kuitenkaan nykytiedon va-lossa pelasta työttömyyden jatku-valta kasvulta. Siihen tarvitaan po-litiikassa perustavaa laatua olevia muutoksia.

Kaikki porvariston suunnittelemat valheet ja petokset menevät sen ylivoimaisen propagandako-neiston, median, ansiosta helpos-ti läpi ja ilman kritiikkiä. Siksi työ-väenliikkeelle jää valheiden paljas-tamisessa todistamisen taakka. Sik-si työväenliikkeessä kertaus ja va-kuuttaminen ovat kaikkien onnis-tumisten ehto.

Kai Kontturi

Tulot ja tulonsaajat vuonna 2011

"Raamit natisivat" Eduskuntatalolla ja Etelärannassa

Työnantajapuolen sopimustoiminnan jarrutukseen ja perusteettomiin vaatimuksiin kyllästytneenä järjestettiin Helsingissä 30.1.2013 "Raamit natisee-oleskelullinen yhteiskuntatapahtuma" suomalaisen työn, hyvinvoinnin, toimeentulon ja sopimusten pitävyyden puolesta, palkka-alea, alipalkkausta, veronkiertoa ja muuta harmaata taloutta vastaan. Tilaisuudessa kokoonnuttiin Eduskuntatalolle, josta yhdessä marssittiin Etelärantaan. "Perustetaan "ihan tavallisten ihmisten" kansanliike, joka kertoo EK:lle ja porvaristolle perustotuuksia ja reaali-kaavoja palkansaajien arjesta ... Ihmisten tulee saada tehdä työtä, josta he ansaitsevat toimeentulonsa ja edellytyksen elää ihmisarvoista elämää." sanoi Jukka Hämäläinen, AKT:n valtuuston jäsen, ammattiosaston puheenjohtaja, pääluottamusmies ja kaupunginvaltuutettu Jyväskylästä RAAMIT NATISEE -mielenosoituspuheessaan EK:n edustalla Eteläranta 10:ssä.

Hyvät Toverit

Koska minulla ei ole varaa lähteä hiihtelemään Rukalle, niin hiihtäessäni kotona Jyväskylässä Jyväsjärven hangilla sain aivan fantastisen idean. Siis aivan fantastisen! Perustetaan "ihan tavallisten ihmisten" kansanliike, joka kertoo EK:lle ja porvaristolle perustotuuksia sekä reaali-kaavoja palkansaajien arjesta. Ja myös-kin se, ettei vastakkainasettelun aika ole todellakaan ohi, mikäli se on kiinni EK:sta ja sitä tukevista tahoista.

Haluamme tuoda omat näkemyksemme oikeistolaista julistusta vastaan ja esittää vastalauseemme suomalaisen järkevien työehtojen ja palkkojen romutusyrityksille. Ihmisten tulee saada tehdä työtä, josta he ansaitsevat toimeentulonsa ja edellytyksensä elää ihmisarvoista elämää. Tällainen työ on ihmisen perusoikeus ja sitä täytyy saada tehdä kaikkien siihen kykenevien ja sitä haluavien.

Yhteiskunta ei luo työpaikkoja sallimalla harmaata taloutta monessa muodossa kuten veronkiertona ja alipalkkauksella. On käsittämätöntä, kuinka oikeisto tu-

kee tätä toimintaa torpaten systemaattisesti harmaata taloutta torjuvat toimenpiteet yhteiskunnassamme samalla nakertaen rehellisten yrittäjien mahdollisuuksia hoitaa yrityksiään ja työllistää työntekijöitä lakien sekä sopimusten mukaisilla ehdoilla. Työpaikkoja ei myöskään synny rahavirtojen ohjautuessa yhä harveneviin taskuihin ja veroparatiiseihin.

Työpaikkoja syntyy, kun yhä useammalla on varaa voida hyvin ja kantaa oma osuutensa sekä vastuunsa yhteiskunnasta. Tällä hetkellä järkevän toimeentulon eteen on yhä useamman tehtävä järjetön määrä työtä ja järjestömillä ehdoilla. Kaikille ei siis jää mahdollisuutta tehdä työtä ollenkaan. Kaikista käsittelemättömiä on se, että jonkun mielestä hänen yliverntaisuuten-

sa arvo tulee olla kymmeniä kertoja arvokkaampaa kuin jonkun toisen työpanoksen. Johtajat, jotka irtisanoivat satoja, jopa tuhansia ihmisiä, ansaitsevat miljoonien eurojen bonuksia ja kannustimia tekemisistään. Ja senkin jälkeen tullaan vielä kertomaan, että pienipalkkaisten työntekijöiden tulisi tinkiä palkastaan, jotta siitä säästyneillä varoilla voitaisiin maksaa näille yritysjohtajille bonuksia. Yhtälö on paitsi käsittämätön, myös täysin sietämätön.

Röyhkeydelle ja ahneudelle on pantava stoppi. Pohjoismaainen hyvinvointi, siis sekä herrojen että narrien osalta, on aina perustunut

oikeudenmukaisuuteen ja kohtuuteen. Toisista välittäminen ja yhteisvastuu ovat olleet suomalaisia ohjaavia hyveitä, joilla olemme selvinneet erittäin vakavista kriiseistä. Nyt näyttää ikävä kyllä siltä, että tietyt tahot ovat unohtaneet nämä arvot ja tilalle on tullut lyhytnäköinen pikavoittoja haaliva tie. Tie, jonka päässä on loppujen lopuksi kaikkien pahoinvointi. Esimerkkejä maailmalta löytyy liian paljon.

Työmarkkinapolitiikkamme perustuu vahvaan sopimiseen. Suomalaiseen sopimuskulttuuriin on tullut ikäviä piirteitä, kun toinen sopijaosapuoli ryhtyy vetäytymään sopimusvastuistaan kesken sopimuskauden. Ensin EK vetäytyi raamisopimukseen kirjatusta työryhmästä, jonka tarkoituksena oli ratkaista tämä kysymys. Vuoden alussa EK nimesi "yhden miehen työryhmän" eli johtaja Lasse Laatusen selvittämään, siis sanelemaan, kolmen päivän koulutus oikeutta. Odotetusti kyseessä oli vain ajan peluu ja täysin käsittämättömiä ehdotuksia, jotka olivat kaukana raamisopimukseen kirjatusta tavoitteista. Tällainen venkoilu, mitä EK on harastanut esimerkiksi kolmen päivän koulutusvapaa oikeuden kanssa, ei kuulu suomalaiseen sopimuskulttuuriin ja jatkuessaan horjuttaa työrauhaa.

Työntekijäpuolta on usein myös syytetty työrauhan rikkomisesta laittomilla lakoilla. Nämä niin kutsutut laittomat lakot johtuvat lähes poikkeuksetta juuri edellisen kaltaisesta venkoilusta sekä työnantajien yksipuolisista sopimustulkinnoista ja sopimusrikkomuksista.

Suomi rankattiin juuri maailman viidenneksi luotettavim-

maksi lainan takaisin maksajaksi maailmassa. Edelleen meidän koulutusjärjestelmämme on maailman huippua. Meillä on maailman pienimmästä päästä olevat tuloerot. Nämä ovat Suomen kilpailuvaltteja maailmalla. Huolestuttavaa on se, että tuloerot kuitenkin kasvavat ennätysvauhtia.

Miksi meillä on toistaiseksi näin tasa-arvoinen yhteiskunta muuhun maailmaan verrattuna? Se perustuu nimenomaan vahvaan sopimuskulttuuriin, jossa asiat sovitaan jämäkästi ja sopimuksia noudatetaan. Sopimuksen pohjana on aina luottamus. Luottamus on vahva pääoma. Jos me emme pysty pitämään kiinni meillä sovitusta asioista, ei meihin voida luottaa ulkoa päinkään. Jos meillä on luottamusta, merkitsee se vahvaa yhteiskuntarauhaa ja se on kovaa valuutaa tämän päivän maailmassa.

Tuloerojen ennätyksellinen kasvu on tietysti erittäin vakava indikaattori siitä, että olemme menettämässä edellä mainittujen kaltaisen kilpailuedun. Jos tuloerot kasvavat nykyistä vauhtia, se merkitsee sitä, että kohta palaa rengas-kasat ja ikkunoita sekä virkavaltaa kivetetään meidänkin kaduilla. Epäjärjestys lisääntyy pahoinvoinnin kanssa yhtä jalkaa.

Vaadimme, että EK lopettaa venkoilun selvässä asiassa ja palaa neuvottelupöytään sopimaan työntekijöiden kolmen päivän koulutusvapaasta raamisopimuksen hengen mukaisesti. Jos tähän vaatimukseen ei suostuta, palaamme tähän EK:n ikkunoiden alle uudestaan. Silloin vieläkin isommalla joukolla.

Jukka Hämäläinen

Valheesta totuuteen

Valheen erilaisiin ilmenemis-
muotoihin saattaa kuulua ns. hy-
vät valheet ja ns. pahat valheet.
Onko niillä oikeutusta? Vaikene-
minen on myös valehtelua. Ehkä
sieltä julmimmasta päästä. Ter-
veisiä hiljaisille vasuriministe-
reille.

Salailu, valehtelu ja falskius on aina ollut vallankäytön tärkein työkalu. Epärehellisyys on ahneuden kumppanina suurin demokratian ja tasa-arvon este. Ihminen olettaa aina muiden moraalin omansa kaltaiseksi. Tätä turmeltunut vallanpitiäjä käyttää häikäilemättä ja menestyksellä sitä hyväkseen.

Olin tuossa taannoin aivan loppuvuodesta kuuntelemassa Turun kaupunginkirjastossa, kun yksi vasemmistolion nuori naiskansanedustaja piti yleisöluentoa moralista ja etiikasta. Hän tosin keskittyi paljolti mainostamaan tuliterää kirjaansa, mutta siinä lomassa perusteli syitä, joiden vuoksi hän äänestää aina eduskunnassa hallituksen esitysten puolesta, vaikka ne syrjivät ja suorastaan tekevät vääryyttä köyhälle ja vähävaraiselle kansanosalle.

Hänen viestinsä ja moraalinen näkemyksensä oli, että on oikeutettua tehdä pahaa ja väärin ja olla vääryyttä kannattamassa, jos on mahdollista, että ulkopuolella oleminen saattaisi kenties johtaa ehkä vieläkin suurempaan vääryyteen. Oikein todellisen elämänvalheen-
sa hän siinä paljasti. Hänen todelli-

nen ajatuksensa oli, että on parempi olla väärässä voimakkaan rinnalla kuin oikeassa heikomman puolella. Hän mm. lupasi äänestää sen puolesta, että EU voi viedä todellisuudessa loputkin maamme budjettipäättävällasta, koska on parempi edetä markkinoitten kuin ihmisyuden ehdoilla. Hän tosin mainitsi, että ei ymmärrä yhtään mi-
hin tuo viimeisenkin kansallisen vallanriipteen lopullinen antaminen EU:n markkinavoimille johtaa, mutta vastaan ei pistä.

Onhan siinäkin vasemmistokansanedustaja, joka ei ymmärrä, että hänen on kaikissa olosuhteissa puolustettava heikompa ihmistä, tasa-arvoa ja oikeudenmukaisuutta.

Ehkäpä hänen on vaan parempi jatkaa ja olla puolustamassa prostitoituja ja seksityöläisiä kuten tähänkin asti. Siinä seurakunnassa ei välttämättä moraalilla ja etiikalla ole jo olosuhteista riippuen kovinkaan korkeassa huudossa. Ja kyllä minustakin seksityöntekijät tarvitsevat ja ansaitsevat kaiken tuen. Kunpa hän suhtautuisi samoin myös muihin pienituloisiin, sorrettuihin ja puutteessa eläviin.

Onko vahvemman totuus heikomman totuutta oikeampi? Suurin valhe on se, jonka valehtelee itselleen ja johon alkaa oikeasti uskoa. Elämänvalhe.

Karl Niemi,
Parainen

Eläkepommi olikin suutari

Eläkepommin aiheuttaman
kestävyysvajeen nostatta-
ma kriisitietoisuus. Tuo lause
on meidän poliittisen eliitin
käyttämää salakieltä, jolla
pyritään perustelemaan mel-
kein mitä tahansa hyvinvoin-
tiyhteiskunnan purkamistoi-
menpiteitä. Puretaan tuota
politiikan jargonia hieman.
Suomessa alettiin tuoda vä-
kisin ihmisten tietoisuuteen
tulevaisuuden vaaraa, eläke-
pommia jo 80-luvulla. Väes-
töpyramidissa oli - ja onhan
se vieläkin - aikamoinen pul-
listuma ns. suurten ikäluok-
kien kohdalla.

Se purkautui osittain jo 60- ja 70-luvuilla Ruotsiin, joka oli silloin jo pitkälle teollistunut yhteiskunta ja joka toimi paisuntasäiliönä. Suomen liikaväestöä muutti länteen liiki puoli miljoonaa. Nuo ihmiset lähestyivät eläkeikää, mutta eivät rasita suomalaista eläkejärjestelmää.

Joukkomittaisen eläköity-
misen aiheuttamaa uhkakuvaa
on rakennettu ottamatta huomioon, että ne suuret ikäluokatkin ovat olleet hyvinkin lisääntymiskykyisiä. Suurelta osin heidän jälkeläisensä pyörittävät nyky-Suomea. Sotien jälkeisinä vuosina syntyneistä nyt jo noin kaksi kolmesta (2/3) on eläkkeellä, eivätkä meidän eläkeyhtiöi-

den rahastoissa olevat eläkerahamassat ole mihinkään huvenneet. Päinvastoin rahastoista edelleen sijoitetut rahavarat kasvavat jatkuvasti. Se eläkepommi olikin suutari.

Eläkkeiden maksuun tarvitta-
vien rahojen riittävyydellä alet-
tiin kansalaisia pelotella ja propagandan täysimittainen levitys aiheesta käynnistettiin 90-luvun laman myötä. Siinä olikin yksi käyttökelpoinen työkalu samoihin aikoihin Suomeen väkisin tuodun uusliberalistisen taloustieteen oppien juurruttamiseksi ihmisten tietoisuuteen.

Viime aikoina on meidän
huippupoliitikoilta saatu kuulla
jatkuvasti uhkailua **kestävyysvajeesta.** Ihan kuin Suomen kansantalous romahtaisi, jos eivät kaikki työskentele täysillä ja tehokkaasti vähintään kuolemaansa asti! Nyt voi jo sanoa, että nämä uhkakuvat eivät perustu - eivät ole koskaan perustuneetkaan - minkäänlaisille tutkimuksille. Onpahan vain sekin yksi propaganda-ase tässä uusliberalistisessa vyörytyksessä. Se mahdollisesti tuleva **kestävyysvaje** on tietoisesti itse aiheutettu viimeisten parin vuosikymmenen aikana tehdyillä veropoliittisilla linjauksilla.

Meillä eläkevarojen määrä
suhteessa bruttokansantuotteen
seen on poikkeuksellisen suuri. Suomessa on työeläkejärjestel-

män alusta alkaen päätetty rahastoida eläkkeitä aina tulevia eläkkeitä silmällä pitäen. Tämän päivän eläkeläiset ovat siis säästäneet eläkemaksuillaan ns. siirrettyä palkkaa yllin kyllin sen, mitä he nyt ottavat ulos. Omillaan elävät siis.

Nämä sailakset, vartiaiset & kumpp. ovat joko totaalisessa näköharhassa tai sitten on kysymys uusliberalistisen konspiraation, salaliiton ovelasta juonesta. Joka lausunnossaan nämä ekonomisti-poliitikot jaksavat toistaa eläkeiän nostamista ainoana tienä Suomen selviämiseen jostakin tosi hirveästä lähitulevaisuuden koetelemuksesta.

Heidän olisi syytä ottaa laskelmissaan edes jotenkin huomioon, että kymmenesosa Suomen työikäisistä on vailla työtä. Voisivat kehittää laskelmiaan ottaen huomioon vaikkapa ne 5000 nuorta jotka vuosittain jäävät vaille jatko- tai ammatillista koulutusta paikkaa. Tästä nuorten joukosta eläköityty mielenterveydellisistä syistä 1500 vuosittain. Työllä voisi yrittää lääkittää heitäkin.

Ja sillä kriisitietoisuudella on käyttöä vain pystyäksemme arvioimaan näitä toinen toistaan seuraavien kapitalistisen järjestelmän kriisejä.

Unto Nikula
Vantaa

Kansan ääni: 10 vuotta työtä yhteistyön ja muutoksen puolesta

Perinteistä järjestöväen puurojuhlaa vietettiin 27.12.-12 kymmenien tovereiden voimalla juhlistamassa Kansan äänen 10-vuotista toimintaa. Ohjelman ja joulupuuron lomassa puheenvuoron käyttivät Reijo Katajaranta (Kansan äänen 1. päätoimittaja) sekä Heikki Männikkö (EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja). Puheenvuoroissa käsiteltiin lehden alkuvaiheisiin, poliittiseen linjaan ja merkitykseen liittyviä kysymyksiä.

Kansan ääni on työkalu. Rosa-maria Keskivaara ja Liisa Paakkolanvaara tekevät vaalityötä Helsingin Hakaniemessä.

Kansan äänen 1. numero ilmestyi 25.4.2002. Silloin tuli kiire, että saimme ensimmäisen numeron lukijoille vakuksi. Miksi Tiedonantajan rinnalla olikin yhtäkkiä Työkansan Sanomat ja Kansan ääni? Tämä heijasti prosessia, joka globaalisti ilmeni Neuvostoliiton alasajona, työväenliikkeen heikkenemisenä ja uusioikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan vallankumouksena.

Kaikki olimme SKP:n perillisinä

Ennakoivasti meillä Tiedonantajaliikkeessä ilmeni hajaantumista jo vuodesta -81, kun kehityksen hi-

tauteen kyllästyneet alkoivat etsiä ns. kolmatta tietä ja epäillä Marxin ja Engelsin yhteiskuntakäsitystä. Puolustimme näkemystä, että yhteiskuntakehityksen ilmiöitä tulee tarkastella ainoastaan marxilaisen yhteiskuntatieteen kautta. Gorban tullessa NKP:n pääsihteeriksi varmistui käsitys, että on varmistettava tieteelliseen yhteiskuntakäsitykseen nojaavan järjestön toiminta. Perustimmekin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) keväällä -88. Toisaalla SKP lopetettiin v. 1990 SKP:n ja SKDL:n yhdistyessä Vasemmistoliitoksi. Tiedonantajaliike jatkoi toimintaansa SKP(y):n nimellä ja sitoutui Vasemmistoliit-

toon, kunnes se karkotettiin sieltä ulos. Leimallista oli SKP(y):n voimakas tukeutuminen Gorbatschovin ajatteluun Neuvostoliiton lopulliseen hajoamiseen saakka.

KTP:n ongelma

Kommunistisen Työväenpuolueen toiminnassa näimme mahdollisuuden työväenluokan maailmankatsomukseen perustuen kehittää kapitalisminvastaista toimintataktiikkaa. Korostimme luokkataistelutaktiikan uutta kehittämistä. Tuotimme asiakirjoja, joissa huomioitiin nämä kysymykset. Työkansan Sanomissa toimme esiin näitä asioita.

Kaikki ei kuitenkaan toiminut hyvin. Marxilaisuus on tieteellinen kokonaisuus, joka tekee siitä työväenluokalle toimintavälineen. Sen osia ovat mm. filosofinen maailmankatsomus, taloustiede ja luokkataistelutaktiikka, joka on marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen ja kokemukseen perustuva arvio kapitalisminvastaisen työn menetelmistä. Vuosikymmeniä työväenluokan luokkataistelutaktiikka perustui demokraattisten voimain yhteisrintamaan. Katsoimme tämän taktiikan vastaavan marxilaista analyysia. Tositilanteessa ilmeni, että monet toverit KTP:ssa eivät olleet koskaan ymmärtäneet SKP:n yhteisrintamataktiikkaa. He kokivat marxilaisuudeksi vain sen ulkoisia muotoja, vallankumouksellista julistusta yms. Yhteistyöliike ei ulkoiselta muodoltaan aina muistuta marxilaisuutta ja se torjuttiin revisionistisena. Kriisi KTP:ssa syntyi kahden asian ympärillä: osallistutakaan Muutosvoimat Suomi-liikkeeseen ja EU:n parlamentin vaaliin. Periksiäntö näissä kysymyksissä ei olisi hyödyttä-

Mikko Perkoila ja Tommi Lievemaa esittivät yhdessä sekä uudempaa, että perinteisempää työväenmusiikkia sekä lopuksi yhdessä kansainvälisen ja kaikki säkeistöt. Kannattaa kokeilla.

nyt mitään, koska silloin tehty ratkaisu torjui tulevaisuudessaakin talaisen politiikan.

Kansan ääni perustettiin EU:n Vastaisen Kansanrintaman piirissä

Silloin sanoimme EU:n olevan uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan synonyymi. EU:n vastainen kansanrintama oli joukkojärjestö uusliberalismin vastaista työtä varten. Sen toimesta perustimme Kansan äänen, jonka keskeisimmäksi tehtäväksi muodostui uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan muuttaminen. Se vastasi sisällöltään laajan rintaman kehittämistä uusioikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan kaatamiseksi ja uuden luokkataistelutaktiikan kehittämiseksi. Sen jälkeen Kansan äänen julkaisijajärjestöjä ovat olleet EU:n Vastaisen kansanrintaman ohella Suomen Työväenpuolue, Kommunistien Liitto ja SFT.

Kansan äänen linjasta

Kansan äänen sisällöstä tulisi heijastua seuraavat asiat: (1) työ laajan uusioikeistolaisen kapitalismin vastaisen yhteisrintaman kehittämiseen, (2) pyrkimys pitkällä tähtäimellä sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän kehittämiseen ja ennen kaikkea (3) marxilaisen maailmankatsomuksen kehittäminen ja propagoiminen. Kansan ääni on siis samaan aikaan marxilainen ja demokraattinen julkaisu. Tähän sisältyy pieni ristiriita, koska kaikki nykyisen politiikan vastustajat ja demokraattisen yhteistyön kannattajat eivät aina ole marxilaisia. Tämä ei ole muodostunut ongelmaksi. Noudatamme linjaa, jossa julkaisemiemme kirjoitusten punaisena lankana on, etteivät ne ole ristiriidassa marxilaisen maailmankatsomuksen kanssa.

Kolme julkaisua, onko se pelkästään huono asia?

Usein kritisoidaan, että on kolme työväenlehteä, Tiedonantaja, Kansan ääni ja Työkansan Sanomat. Elämme työväenliikkeessä vaikeaa aikaa, jolloin tapahtuu myös eriytymistä. Tämä on vain osoitus siitä, että on erilaisia näkökantoja. Asiat, joista kirjoitetaan Kansan äänessä, niitä kaikkia ei esitellä Tiedonantajassa eikä Työkansan Sanomissa jne. Kolmen julkaisun

ilmestyminen tekee mahdolliseksi laajan yhteiskunnallisen keskustelun. Kansan äänen piirissä edustamme kantaa, että tulee yhdistää voimat muutoksen aikaansaamiseksi. Demokraattisen rintaman kehittäminen ei tarkoita siihen kuuluvien järjestöjen tai julkaisujen lopettamista. Emme oleta, että nykyisten muutosta vaativien järjestöjen joukosta voisi kohota yksi järjestö yksi julkaisu, joka omalla linjallaan kykenisi keräämään yhteiskunnalliseen muutokseen vaadittavan voiman. Tilanteen kypsyminen muutokseen voi vaatia kymmenienkin vuosien työn tai sitten vain yhden vuoden työn. Yhteiskuntakehitys on arvaamaton.

Kehitys ja muutos

Kansan äänen yksi tehtävä on kehittää marxilaista teoriaa. Neljännesvuosisadassa yhteiskunta on muuttunut, tiede ja tekniikka ovat edenneet suurin harppauksin. Kansan äänen tulee arvioida tätä, olla mukana teoreettisessa kehityksessä ja luomassa aikaamme sopivaa luokkataistelutaktiikkaa. Tässä kehityksessä olemme kaikki jälkijunas- sa. On välttämätöntä kehittää marxilaista filosofiaa ja taloustiedettä sekä niiden pohjalta yhteistä kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Jossain vaiheessa löytyy se oivallus, miten näissä kysymyksissä tänään edetään. Silloin vanhaan perintöön liittyvät ristiriidat jäävät taakalalle ja ollaan lähempänä muutosta. Tämän tavoitteen puolesta tekee tänään työtä Kansan ääni.

Heikki Männikkö

"Ajankohtaista yhteiskunnallista analyysia"

Kansan ääni on usean järjestön äänenkannattaja. Se on myös itse joukkoliike. Sen tuottamiseen osallistuu runsaat 80 avustajaa.

Hyvät Kansan äänen ystävät, Hyvät toverit! Nyt me vietämme perinteistä puurojuhlaamme, mutta samalla myös Kansan-ääni lehden 10-vuotisjuhlaa. Kansan äänen historia alkoi siitä, kun mm. Heikki ja minut ja moni muu erotettiin KTP:sta 23. maaliskuuta 2002. Me helsinkiläiset emme olisi saaneet tehdä mitään yhteistyötä Hakalehdon silloisen puolueen Vapaan Suomen liiton kanssa, nykyisen IPU:n kanssa, vaikka meidän mielipiteemme mm. EU:sta olivat hyvin lähellä toisiaan. Siis meiltä kiellettiin kaikenlainen yhteistyö- ja liittolaispolitiikka.

Viikko tuon erottamisen jälkeen Heikki ja minut oli kutsuttu Kommunistisen Nuorisoliiton

kokoukseen ja seminaariin jossa-kin lähellä Nokiaa. Ajellessamme Nokialta takaisin kotiinpäin totesimme, ettei meillä enää ole lehteä käytettävissämme, olihan meidät potkittu pois myös Työkansan Sanomien toimituksesta. Tulimme matkan varrella sellaiseen lopputulokseen, että Vapuksi meidän olisi saatava aikaan jonkinlainen lehti. Mikä sen nimi voisi olla? Itse ehdotin nimeksi "Kompostia". Se olisi lyhennelmä Kommunistisesta postista. Heikillä oli kuitenkin parempi idea. Päätettiin ottaa selvää, olisiko aikaisemmin Vaasassa ilmestyneen ja sittemmin ilmestymisensä lopettaneen Kansan äänen nimi vapaana käytettäväksi, ja sehän oli.

Lehden nimeksi tuli siis **Kansan ääni**. Lehden ensimmäistä numeroa alettiin nopeas-

ti koota, olihan meillä aivan riittävästi kirjoittajia saatavilla. Ja olihan meillä tarvittavat tietokoneet ja taitto-ohjelmat hallussamme. Tuona ensimmäisenä vuonna saimme julkaistua yht. 4 numeroa ja sen jälkeen lehti on ilmestynyt säännöllisesti vuosittain kuutena numerona. Lehden merkitys ei siis ole niinkään juttujen ajankohtaisuudessa vaan ajankohtaisten asioiden yhteiskunnallisissa analyysissä.

Väitän, että olemme tehneet ja teemme edelleenkin hyvin arvokasta työtä lehtemme parissa. Analysoimme maailmanmenoa hyvinkin ansiokkaasti. Meillä on pääsääntönä lehteämme tehtäessä, että pysymme tiukasti todennettavissa olevissa faktoissa. Emme Leniniä lainaten keksi omasta päästämme yhteiskunnallisia epäkohtia tai katteettomia väitteitä. Emme myöskään syylisty mihinkään vainoharhaisuuteen, eli emme tee johtopäätöksiä ja arvioita etukäteen pelkien omien mielihalujemme mukaan vaan vasta selville saamiemme faktojen mukaan. Meidän tehtävämme on vain paljastaa ne vääryydet ja epäkohdat sellaisina kuin ne ovat ja joita uusia epäkohtia ja vääryyksiä nykyinen yhteiskunta synnyttää koko ajan.

Reijo Katajaranta

Wäinö Pietikäinen on tehnyt Kansan ääntä tunnetuksi eri puolilla Suomea, mutta erityisesti Vaasan ja Pohjanmaan alueella

70 vuotta sitten (10)
Stalingrad muodosti käännekohtan

Stalingradin vastahyökkäys sekä Mansteinin ryhmän tappio vuoden vaihteessa 1942-43 muuttivat perusteellisesti tilanteen. Neuvosto-armeija saattoi ryhtyä operaatioihin laajoilla rintamalohkoilla. Tammikuun alussa -43 EteläR (ent. Stalingradin R) laajensi hyökkäystä Salskin arolle Zimovnikin linjalle. LounaisR:n kehitti hyökkäystä Vorosilovgradin (nyk. Lugansk) suuntaan. Tällä ”Operaatio Donilla” pyrittiin vihollisen Kaukaasian ryhmittymän eristämiseen ja tuhoamiseen. Stalingradin voiton jälkeisissä sotatapahtumissa keskeisiä olivat Ylä-Donilla Brjanskin- ja Voronezin R:n operaatiot. Alkutilvella -43 käynnistettiin mm. seuraavat operaatiot: 1) Rostovin vapauttaminen, 2) Stavropolin-Naltsikin operaatio fasistien Kaukaasian ryhmittymää vastaan, 3) Stalingradin motin tuhoaminen, 4) Krasnodarin-Novorossiiskin operaatio Mustan meren Kubanin alueella, 5) Ostrogotskin-Rossosin vihollisryhmän tuhoaminen Voronežin alueella, 6) Voronezin-Kastornojen operaatio fasistien tuhoamiseksi Kurskin-Orelin suunnalla, 7) Harkovan- Kurskin vapauttaminen, 8) Maayhteyden avaaminen saarrettuun Leningradiin ja 9) Demjanskin ja Vjazman sillanpäiden purku.

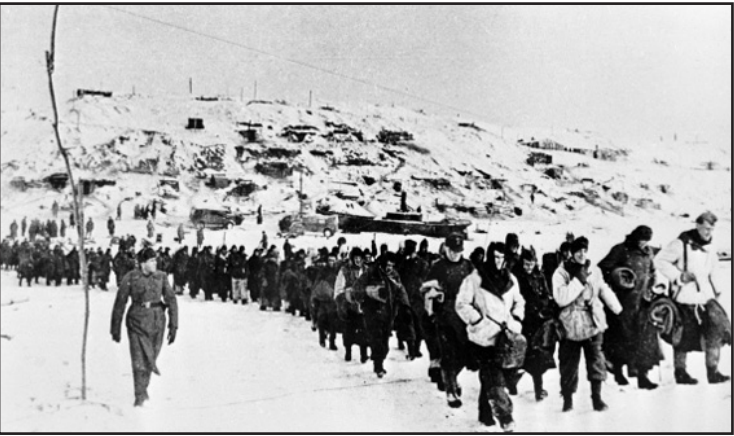
Saarron purku oli valtava operaatio

Ennakotiedoista poiketen motissa oli 90000 sotilaan asemesta 300000 hyvin varustettua sotilasta ja saarron purkuun osallistuvia voimia siirrettiin torjumaan Mansteinin joukkojen vastahyökkäystä. Motin tuhoaminen oli hoidettava nopeasti, koska näitä joukkoja (7 armeijaa) tarvittiin muualla. Joulukuussa ne kaikki siirrettiin Donin R:n (Rokossovski) komentoon. Donin R:lle luovattiin vahvennuksia ja 19.12. Puna-armeijan tykistökomentaja N.N. Voronov komennettiin auttamaan tykistön ja ampumahuollon järjestämisessä. Vuodenvaihteessa saarroksissa oli 22 divisioonaa yht. 250000 sotilasta. Tämä oli valtava voima. Puolustuksessa oli 15 jv. divisioonaa, kolme mt. divisioonaa ja yksi ps. divisioona. Reservissä oli kaksi ps. div. ja yksi rv. div. Lisäksi oli 149 eri aselajien erillistä joukko-osastoa. Vihollinen käytti menestyksellisesti neuvostojoukkojen kaupungin puolustamiseksi rakentamia linnoituslaitteita. Reservinsä vihollinen oli sijoittanut siten, että ne muodostivat saartorenkkaan sisällä toisen renkaan. Päämajalle esitettiin 27.12.-42 suunnitelma: Vihollisryhmitys jaetaan ensin kahtia yhdellä lännestä itään suuntautuvalla iskulla ja sen jälkeen tuhotaan kumpikin puolisko erikseen. Pääisku annettiin kolmen armeijan tehtäväksi. Keskellä hyökkäsi tykistöllä, rakettikranaatinheitin- ja ps-yksiköillä vahvennettu 65. A. Oikealla puolella hyökkäsi 21. A ja vasemmalla puolella 24. A. Päämajan reservistä saatiin vahvennukseksi 20000 sotilasta ja huolto- yms. portaita supistamalla vielä 10000 miestä. Ennen hyökkäystä saarretuille joukoille esitettiin antautumiskehotus. Paulusta pyydettiin radioteitse ottamaan vastaan Puna-armeijan aseettomat neuvottelijat, mutta 8.1. lähe-

tetyt neuvottelijat otettiin vastaan tulituksella. Päämajan kehotuksesta lähetettiin uudet neuvottelijat saarto-alueen eteläpuolelta. Heidät otettiin vastaan, mutta antautumiskehotus torjuttiin.

Raskaat taistelut käytiin ankarissa talviolosuhteissa

Hyökkäys alkoi 10.1.-43 klo 08.05 55 min. kestävällä tykistö- ja kranaattivalmistelulla. Ensimmäisenä päivänä joukot etenivät 12 km leveällä rintamalla 5 km. Hyökkäys jatkui yötä päivää. 12.1. tuhottiin ns. Marinovkan mutkaa puolustaneet vihollisyksiköt. Hyökkäyskiila saavutti Rossoska-joen ja painopiste siirrettiin 21. A:n kaistalle. Keskimäinen puolustuskehä murrettiin 15.1.-43. Sisäinen puolustuskehä oli vahvasti linnoitettu. Jokaisen bunkkerin ja taisteluhaudan valtaaminen vaati verta. Jalkaväen vähyys pakotti murtamaan vihollisen asemat tykistöllä jalkaväen miehittäessä murretut asemat. Rokossovski kertoo: ”Pakkanen kiristyi 22 asteeseen ja lumipyryt voimistuivat. Joukkojen oli hyökyttävä avomaastossa. Taisteluryhmittymyksen harvahiin joukkojen sotilasketjuja seurasivat lumikentällä portaittain suorasuuntaustykkit. Valtavalla aukeamalla näkyi kymmenkunta panssarivaunua, joita seurasivat pienet jalkaväkiryhmät vuoroin painautuen maahan ja nousten ylös. Tykistötuli saattoi tätä ryhmitystä. Rakettineittimet ampuivat yhteislaukauksia ja rynnäkölentokoneet iskivät vastarintapesäkkeitä vastaan tukeakseen jalkaväkeä”. Mutta 65., 21. ja 24. A etenivät päähyökkäyssuunnassa muiden armeijoiden sitoessa vihollista. Sitten 26.1. lännestä hyökkäävät päävoimat kohtasivat niitä vastaan edenneen Tsuikovin 62. A:n kärkijoukot ”Punainen Lokakuu”-yhdyskunnassa, ”Mamajev Kurgan”-kukulan vierellä.

Neuvostojoukot ottivat Stalingradissa lähes 100000 sotavankia. Tammihelmikuussa 1943 Voronezin- Harkovan- Kurskin taisteluissa otettiin myös lähes 100000 sotavankia. Kuvassa vankeja kuljetetaan Volgalla tammikuussa 1943.

Volgan suurtaistelu päättyi fasistien tappioon

Nyt rintaman joukot ryhmitettiin uudelleen. 62., 65. ja 66.A:n piti tuhota vihollisen pohjoisen ryhmittymä ja 21., 57. ja 64.A:n eteläinen ryhmittymä. 24.A siirrettiin päämajan reserviksi. Vihollisryhmien vahvuus oli tässä vaiheessa n. 115000 sotilasta. Taisteluissa 10.-25. 1. vihollinen menetti yli 100000 sotilasta. Välittömästi alkoivat sota-toimet eteläistä ryhmittymää vastaan, joka antautui 31.1.43. Otettujen vankien joukossa oli myös saksalaisten 6.A:n komentaja Paulus. Hän kieltäytyi esittämästä pohjoiselle ryhmälle antautumiskehotusta perustelluna, että sotavankina hän ei voi tällaista käskyä antaa. Tämän jälkeen valmisteltiin isku pohjoista ryhmää vastaan. Operaatioon koottiin useita tykistö- ja raketinheitinyksiköitä. Vihollisen puolustuslinjat peittyivät iskun voimasta räjähdyspilvien peittoon ja vihollinen alkoi antautua. Paikoin taistelu vielä jatkui ja lopullisesti vihollinen antautui 2.2.-43.

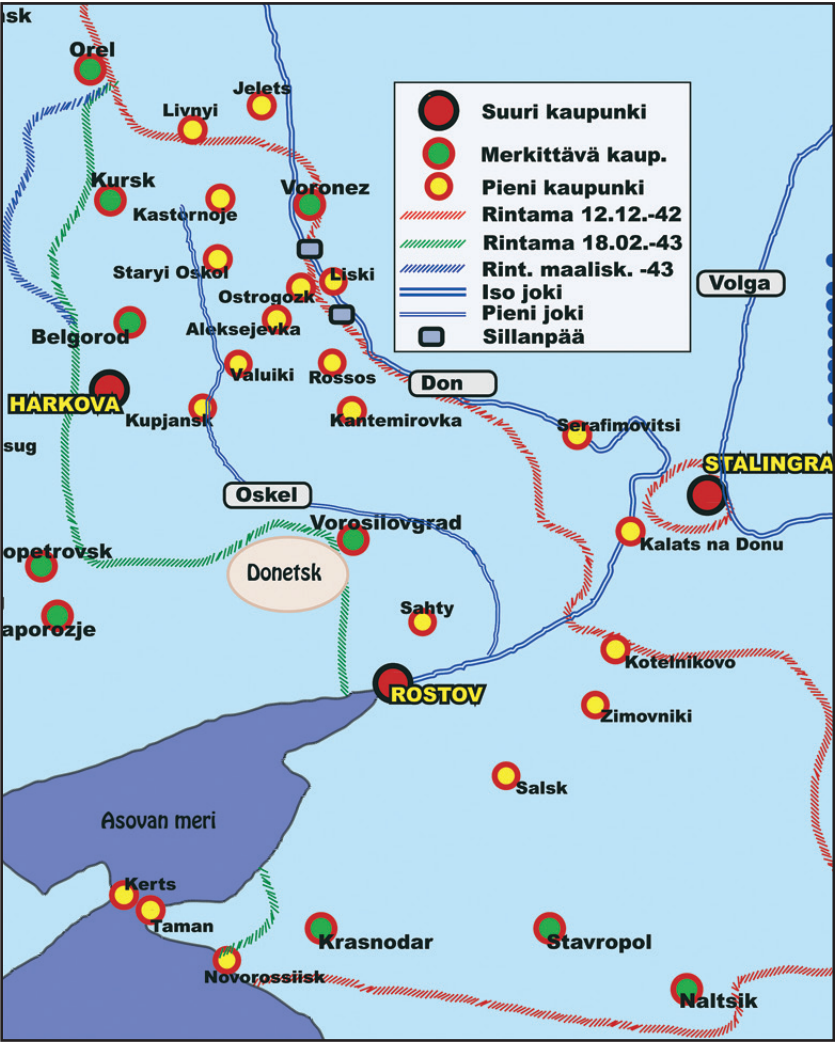
Ankara lopputilitys

Zukov vertaa Stalingradin taistelua ankaruudessaan vain Moskovan taisteluun. Stalingradin taistelussa tuhottiin 19.11.-42-2.2.-43 välisenä aikana vihollisen 32 divisioonaa sekä kolme prikaatia. 16 divisioonaa menetti yli puolet miehistöstään. Fasistit liittolaisineen menettivät 800000 sotilasta, 2000 ps-vauunua ja rynnäkkötykkiä, yli 10000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 3000 taistelu- ja kuljetuskonetta sekä yli 70000 autoa. Moskovan taisteluiden tuloksena neuvostojoukot saivat strategisen aloitteen monista syistä johtuen väliaikaisesti. Stalingradin jälkeen Puna-armeija sai aloitteen lopullisesti, vaikkakin se jouduttiin tulevissa taisteluissa vielä varmistamaan.

Saarrettuun Leningradiin taisteltiin maayhteys. Vjazman ja Demjanskin ulkonemat purettiin.

Yleistilanteen parannuttua kaikilla rintamilla päämaja antoi Zukovin ja Vorosilovin tehtäväksi suunnitella Volhovan R:n (K.A.Meretskov) ja Leningradin R:n (L.A.Govorov) sotatoimi saarron osittaiseksi purkamiseksi, finonin Pähkinälinnan ja Sinjavinon vihollisryhmän tuhoamiseksi. Pähkinälinnan alueella oli asemissa saksalaisten 18. A. rintamien hyökkäys (”Operaatio kipinä”) valmisteltiin huolella, koska niiden tuli hyökätä suomaastossa ja ylittää jyrkkäreunainen Neva. Hyökkäys alkoi 12.1.-43 saksalaisten puolustukseen kohdistetulla voimakkaalla maa- ja ilmavoimien iskulla. Raskaat taistelut kestivät runsaan viikon ja 18. 1.-43 saavuttivat omilta suunnitellaan hyökkäävät rintamat toisensa ja avasivat Laatokan rantaan n. 12 km leveän maakäytävän. Tämä helpotti saarretun kaupungin huoltoa.

Neuvostojoukot kykenivät alkutilvella -42 motittamaan

Välittömästi Stalingradin motin lopullisen sulkemisen jälkeen alkoivat taistelut fasistien karkottamiseksi. Neuvostojoukot kykenivät hyvin nopeasti ajamaan vihollisen pois Kaukaasiasta. Fasistit kykenivät pakenemaan Tamanin niemimaan kautta Krimille ja pitämään Tamanin hallussaan. Taistelut siirtyivät pohjoisemmaksi Donetskin- Harkovan- Kurskin ja Voronezin alueille, jossa fasistit kärsivät toisen suur tappionsa. Neuvostoliiton sodanjohdon aikomus oli jatkaa talvitaisteluja ja siirtää niitä vielä enemmän pohjoiseen ja länteen Smolenskin, Orelin ja Valko- Venäjän suuntaan. Tämä ei tässä vaiheessa toteutunut, vaan vihollinen yritti vielä palauttaa aloitteen itselleen. Seuraavissa jaksoissa tulemme tähän liittyen käsittelemään yhtä maailmanhistorian suurinta taistelua, joka käytiin Orelin- Kurskin ja Harkovan alueella kesällä 1943.

Demjanskissa lähellä Novgodoria 100000 vihollissotilasta, mutta saarron purkamiseen ei riittänyt voimia, vaan vihollinen sai avuttua sinne käytävän. Samoin Vjazman ulkonemaa Smolenskin ja Rževin välisellä alueella ei silloin kyetty yritykistä huolimatta oikaisemaan. Nyt helmikuussa LuoteisR löi vihollisen Demjanskin alueella ja rintamalinja oikaistiin kulkemaan Smolenskin luoteispuolella linjalla Duhovštšina-Spas-Demensk

Suurtaistelut siirtyvät yliselle Donille Ostrogožkin-Rossosin alueelle

Talvitaistelut ylisellä Donilla osoittivat aloitteen siirtyneen Neuvostojoukoille. Kesällä ja syksyllä -42 Brjanskin R ja Voronezin R kävivät taisteluja, jotka estivät voimien irtottamisen Stalingradiin. Heinäkuussa -42 6.A (F.M.Haritonov) valtasi 80 neliökilometrin sillanpään Donin oikealta rannalta, mutta Voronezia ei kyetty vapauttamaan. Vuodenvaihteessa rintamalinja ylisellä Donilla kulki Jeletsin-Kastornojen rautatietä Voronežiin ja sieltä Kantemirovkaan. Mansteinista saadun voiton jälkeen aloitettiin fasistien tuhoaminen Ostrogožkin-Rossosin alueella. Lähin tavoite oli Brjanskin R:n ja Voronezin R:n yhteisvoimin vapauttaa Liskin-Kantemirovkan rautatie Kaukaasian ja Rostovin taistelujen helpottamiseksi. Tammikuun alussa Vorone-

zin R:lla Vasiljevski ja Zukov laatiivat hyökkäyssuunnitelman. Muodostettiin kolme iskuryhmää. Pohjoisen ryhmän päävoimanaan 40.A (K.S.Moskalenko) tuli hyökätä Pervyi Storozevoin sillanpäästä Krasnojeta ja Aleksejevkaa kohti kaartaen etelästä yhtyäkseen Aleksejevan luona rintaman eteläryhmään. Osan 40.A:n voimista tuli hyökätä Ostrogožkia kohti yhtyäkseen siellä XVIII JvAK:n oikean siiven kanssa. IV PsAK (A.G.Kvartsenko) tuki päävoimien hyökkäystä. Eteläisen iskuryhmän 3.PsA:n (P.S.Rybalko) ja XII RvAK:n (S.V.Sokolov) tuli antaa isku Kantemirovkan alueelta luoteeseen ja pohjoiseen 40. A:aa vastaan. Rv-osastot hyökkäsivät Valuikia kohti suojatakseen rintaman operaatiota etelään. Keskustan iskuryhmä (XVIII ErJvAK) hyökkäsi Štšutšjen sillanpäästä kohti pohjoista- ja eteläistä ryhmää yhtyäkseen näiden kanssa Ostrogožkin ja Karpenkon luona. Sen piti sitoa natsien reservejä, tukea sivustaryhmien saartoliikkettä ja osallistua sitten saarretun vihollisen tuhoamiseen. Maa-voimien hyökkäystä tuki 2. IlmaA (K.N.Smirnov). Operaation tukena LounaisR:n 6.A hyökkäsi Kantemirovkan alueelta kohti Kamenkaa ja Pokrovskojeta.

Toinen suur tappio Donilla heikensi edelleen vihollista

Huolella valmisteltu operaatio alkoi 13.1.-43 tykistövalmistelulla 40. A:n

Stalingrad muodosti käännekohtan....

Jatkoa sivulta 12

taistelutiedustelun paljastettua vihollisen heikot kohdat. Fasistit siirsivät 14.1. kaistalle lisävoimia, mutta jo 15.1. rintamaan oli saatu 100 km leveä ja n. 25 km syvä läpimurto. Eteläinen ryhmä aloitti hyökkäyksen 14.1.-43, joka lähti kunnolla käyntiin, kun vahvistukseksi saatiin XII- ja XV PsAK. Tykistön ja ilma-voimien tukemana keskustan iskuryhmä mursi vihollisen puolustuksen. Vihollisen puolustus eteläisen ja pohjoisen iskuryhmän edessä murrettiin 16.1.-43. Keskinen iskuryhmä torjui vihollisen yritykset murtautua ulos, kun 40.A ja 3.PsA saarrostivat Aleksejevkan luona Ostrogožskin- Rossosin vihollisryhmittymää ja XVIII ErJvAK osallistui sen murskaamiseen. Kolmessa vuorokaudessa muodostettiin sisäinen ja ulkoinen saartorintama. Aamulla 16.1.-43 XII PsAK taisteli Rossosissa ja 3.PsA:n saavuttua paikalle kaupunki puhdistettiin fasisteista. XV PsAK valtasi Olhovatkan ja lähesytti 18.1. Aleksejevkaa etelästä. Rintaman vasemmalla siivellä hyökännyt VII RvAK valtasi 19.1.-43 Valuikin ottaen 3000 sotavankia. Näistä ansioista se muutettiin VI KaRvAK:ksi

Ostrogožskin-Aleksejevkan-Karpenkovon välisellä alueella saarrettiin 13 saksalaista, unkarilaista ja italialaista divisioonaa. Saartorenkään joukot jaettiin kahdella. Ensimmäinen tuhottiin Rossosin alueella saarretut neljä divisioonaa. Läpi murtautuneet vihollisosastot tuhottiin lopullisesti Valuikin itäpuolella. Ostrogožsk ja Aleksejevka vapautettiin ankarien taistelujen jälkeen. Taistelut päättyivät 24.1.-43 kestätyään 15 päivää. Operaatiossa neuvostojoukot etenivät 250 km rintama-osuudella 140 km vapauttaen useita asutuskeskuksia ja rautatiesolmuja. Täydellisesti tuhottiin 15 vihollisdivisioonaa mm. unkarilaisten 2. A, italialaisten alppiarmeijan, saksalaisten XXIV PsAK. Vangiksi

otettiin 86000 sotilasta.

Voronežin-Kastornojen vihollisryhmittymälle koitti lähtölaskenta

Ostrogožskin- Rossosin operaatio mahdollisti taistelutoimen pohjoisempana Voronežin alueella, jossa Hitleriläisten 2.A:n hallitsema alue muodosti mutkan Donin itäpuolelle. Alueella oli 10 saksalaista- ja kaksi unkarilaista divisioonaa yht. 125000 sotilasta, runsaasti aseistusta, mutta ei mainittavia reserviä. Alueen pohjois- ja luoteispuolella toimivat Brjanskin R:n 13.A sekä Voronežin R:n 38. ja 60.A, joiden edessä vihollisen puolustus oli voimakkaasti linnoitettu.

Vasiljevski ja Voronežin R:n johto esittivät 18.1.-43 päämajalle suunnitelman Voronežin-Kastornojen alueen vapauttamiseksi ja alueen rautateiden avaamiseksi: Vihollisen päävoimat saarretaan iskemällä yhtyvin kiiloin. Pääisku etelästä Staryi Oskolin itäpuolelta suunnataan luoteeseen Voronežin R:n 40. A:n ja IV PsAK:n voimin. Pohjoisen pääisku suunnataan Livnyn kaakkoispuolelta kaakkoon Brjanskin R:n 13. A:n voimin. Kiilat sulkevat saartorenkään Kastornojen länsipuolella. Tämän jälkeen tuli osalla voimia suojata operaatiota länteen hyökkäämällä Tim-joelle. Voronežin R:n 38. ja 60.A:n tuli iskeä idän suunnasta ja pirstoa saarrettuja joukkoja palasiksi.

Päämaja hyväksyi suunnitelman 19.1. Suunnitelma käsiteltiin Voronežin R:n esikunnassa 20.1.-43, jossa paikalla olivat Vasiljevskin lisäksi Brjanskin R:n komentaja M.A.Reuter ja 13. A:n komentaja N.P.Puhov. Neuvonpidon tuloksena esitettiin päämajalle lisäsuunnitelma, jonka mukaan operaation päätyttyä 30.1.-43 rintaman päävoimat keskitetään Oskol-joen linjalle Staryi Oskolista Urazoviin ja isketään yhtyvin kiiloin Harkovaan. Rintaman oikea siipi etenee kohti Kurskia suojaten operaatiota pohjoisesta.

Voronežin alue vapautettiin fasisteista

Sotatoimi alkoi 24.1.-43 40. A:n hyökkäyksellä etelästä. 25.1. Tšernjahovskin 60. A:n iskun tuloksena puhdistettiin Voronežin kaupunki fasisteista ja 26.1. alkoi Tšibisovin 38. A:n ja Puhovin 13. A:n hyökkäys pohjoisesta. Kaikilla suunnilla neuvostojoukot etenivät nopeasti. Vasiljevskin ja ylipäällikön keskusteluissa 26.1.-43 sovittiin, että Kastornojen valtauksen jälkeen Brjanskin R:n vasen siipi iskee Maloarhangelnskiin ja Fatežiin saakka ja suojaa Voronežin R:n hyökkäystä pohjoiseen ja estää vihollisen pureutumasta Tim-joen linjalle. Voronežin R:n oikean siipi kehittää hyökkäystä Kurskiin ja valtaa kaupungin.

Kastornojen kaupunki ja rautatieasema vallattiin 28.1.-43 rynnäköllä ja samalla katkaistiin kaupungin itäpuolella olevan vihollisen perääntymistiet. Vihollisen puolustukseen oli Kastornojen-Kurskin välisen rautatien ja Kypjanskin välisellä kaistalla syntynyt 300 km leveä aukko. Harkovan ja Kurskin vapauttamiseksi oli pidettävä kiirettä, koska alueelle oltiin siirtämässä Länsi-Euroopasta SS-joukkojen II PsAK, jonka kärkeä olivat Oskol-joella. Neuvostojoukot ajoivat takaa ja tuhosivat Siebert-vihollisryhmän edeten 15 päivän kuluessa 130 km. Operaatiossa tuhottiin fasistien 2. A:n päävoimat ja unkarilaisten 2. A:n III AK. Suuri osa Voronežin- ja Kurskin alueen asutuskeskuksista ja rautatieyhteyksistä vapautettiin vihollisesta.

Vihollinen häädettiin Harkovan ja Kurskin alueelta

Voronežin R ryhtyi Harkovan-Kurskin operaatioon 2.2.-43, vaikka osa joukoista kävi Sumyn kaupungin suunnassa taisteluja pakenevia saksalaisia vastaan. Vaikeista talviolosuhteista huolimatta operaation päävoimat saatiin kokoon sen alkuun mennessä. Natsien voimat olivat heikentyneet. Ne pyrkivät ensi

Lähes samalle paikalle ”Mamajev Kurgan”- kukkulalle, jonka vierellä, 26.1. lännestä hyökkäävät päävoimat 61., 21, ja 24. A kohtasivat niitä vastaan edenneen Tsuikovin 62. A:n karkijoukot ”Punainen Lokakuu”-yhdykskunnassa, pystytettiin ”Äiti Synnyinmaa”- monumentti Stalin-gradin taistelun muistoksi . 87 m korkea monumentti muistuttaa Stalingradin taistelun merkityksestä ihmiskunnalle.

sijassa suojaamaan Harkovaan ja Belgorodiin johtavia teitä. Suunnitelmallisesti Rybalkon 3. PsA tukeaan VI KaRvAK hyökkäsi Valuikin alueelta kiertäen Harkovaan etelästä ja lounaasta. Pohjoinen voimaryhmä, vahvennettu 40. A iski pohjoisesta ja luoteesta Korotsan ja Belgorodin kautta. Näiden voimakkioiden tuli sulkea saarto Harkovan länsipuolella Bogoduhovin ja Ljubotin alueilla. Pohjoisen ja eteläisen iskuryhmän välissä Boltsanskin suunnasta kohti Harkovaa hyökkäsi 69. A:n joukoista koottu voimaryhmä tukeaan XIII ErJvAK. Yhdessä eteläisen ryhmän kanssa heidän tuli vallata Harkova. Iskun Kurskiin suuntasi 60. A. Sen ja 40.A:n välissä Obojanin suuntaan toimi 38.A (N.J.Tšibisoviv). 38.A. Brjanskin R:n 13.A (Puhov) toimi 60.A:n pohjoispuolella yleissuuntanaan Fatež. Taistelut kehittyivät suotuisasti. Tšernjahovskin 60.A valtasi Kurskin 8.2.-43 ja 13.A valtasi Fatežin 7.2.-43. Harkovan neuvostojoukot valtasivat 16.2.-43 40.A., 3.PsA. ja 69.A:n yhteisvoimin.

Käänte kohti Kurskin suurtaistelua

Maaliskuun puolelta tultaessa tilan-

ne kaikilla rintamilla muuttui Punarmeijalle edulliseksi. Stalingradissa 19.11.-42 alkaneen vastahyökkäyksen jälkeen oli kaikilla rintamilla tuhattu yli 100 vihollisdivisioonaa. Heti 3.2.-43 Donin R sai ohjeen aloittaa joukkojen siirto 4.3.-43 rautateitse Brjanskin alueelle ja Donin R muutettiin KeskusR:ksi. Brjanskin, Länsi- ja KeskusR:n konentalille annettiin ohjeet tulevista sotatoimista hyökkäyksen kehittämiseksi länteen. Äkillinen muutos Donetskin laakiolla ja Harkovan alueella pakotti luopumaan näistä suunnitelmista. Huomio kohdistui tapahtumiin, jotka kehittyivät kohti uutta Kurskin suurtaistelua.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, **APN:** Toisen maailmansodan aattona, **Albert Axel:** Stalin sodanjohtaja, **Grigori Deborin:** 30 vuotta suuresta voitosta

Bäckman-vaino yltyi vuoden lopulla uusiin ulottuvuuksiin

Helsingin yliopiston väitöskirjan törkeä mitätöintiyritys epäonnistui

Suomen tunnetuimman tosinajatelijan, dosentti Johan Bäckmanin vainoaminen sai viime vuoden lopulla aivan uudet mitat, kun MTV3 esitti marraskuun 7. päivänä toimittaja Tuula Malinin tekemän ohjelman, jossa kyseenalaistettiin Johan Bäckmanin väitöskirjan lähteiden olemassaolo. MTV3:n 45 minuuttia-ohjelmassa vihjattiin, että väitöskirjan lähdeaineisto on sepitetty. Bäckmanin itärikollisuutta käsittelevä väitöskirja hyväksyttiin vuonna 2006 Helsingin yliopistossa. Ohjelmassa haastateltu väitöskirjan vastaväittäjänä toiminut Aleksanteri-instituutin johtaja Markku Kivinen loukkaantui väitteistä niin verisesti, että uhkasi toimittajaa kunnianloukkaussyyteillä. Sen sijaan Helsingin yliopiston kansleri Ilkka Niiniluoto liittyy vainolaisten joukkoon vaatien Bäckmanilta selvitystä lähdeaineiston olemassaolosta.

Haasteltavien muisti palautui

Johan Bäckman oli skandaalin puhjetessa Yhdysvalloissa tarkkailemassa presidentinvaaleja. Hän oli Suomesta lähtiessään kuitenkin aavistanut, että häntä jahdataan,

Tammikuussa Pietarissa dosentti Johan Bäckman esitelmöi venäläisille ja valkovenäläisille kadeteille Suomen sotahistorian väärentämisestä. Bäckmanin mukaan suomalaisen sotahistorian väärentäjän tunnistaa termistä ”jatkosota”. Hän pitää suomalaista sotahistoriankirjoitusta sota-ajan propagandaa perustavana informaatiopsykologisena sodankäyntinä omaa kansaa vastaan. Bäckmanin mukaan tieteellistä sotahistoriaa ei Suomessa ole lainkaan. Suomalaisen sotahistorian päätavoitteena on hämärtää ja kiistää Suomen ja Saksan liittosuhde, kiistää Suomen Leningradille aiheuttama uhka ja vähätellä Suur-Suomi-hankkeita. Olennaista on myös valhe ”talvisodan yhtenäisyydestä” sekä suomalais-venäläisen antifasistisen vastarintaliikkeen olemassaolon kiistäminen.

ja ottanut mukaansa väitöskirjansa haastatteluaineiston. Lehdistössä useat Bäckmanin väitöskirjassa lähteiksi mainitut henkilöt kiisti-

vät koskaan tavanneensa Bäckmania, muun muassa Verohallinnon erikoistutkija Markku Hirvonen ja Suopon silloinen päällikkö Seppo

Tiitinen. Bäckmanin alkaessa julkistaa haastatteluja internetissä, haastateltavien muisti palautui välittömästi. Bäckman toimitti väitöskirjansa lähdeaineiston myös yliopistolle, joka totesi Bäckmanin väitöskirjan täyttävän kaikki akateemisen maailman vaatimukset. Yliopisto ei esittänyt toiminnastaan anteeksipyyntöä Bäckmanille.

Bäckman on tehnyt MTV3:n toiminnasta tutkimuspyynnön poliisille epäilyinä kunnianloukkaus.

Dosentuuri tulilinjalla

Johan Bäckman itse arvioi myöhemmin, että toimittajat laskivat väärin, kun eivät tieneet hänellä olevan tallessa väitöskirjansa lähdeaineistoa yli tuhat sivua.

Bäckmanin vaino alkoi elokuussa, kun julkisuudessa haluttiin kyseenalaistaa hänen dosentuuriinsa Helsingin yliopistossa. Dosentin arvonimi antaa hänelle oikeuden opettaa yliopistossa eikä sitä voida peruuttaa. Mediassa on vihattu erityisesti sitä, että varsinkin Venäjällä hänen korostetaan olevan Helsingin yliopiston dosentti, mikä tuo arvovaltaa hänen mielipiteilleen.

Vaino huipentui joulukuun alussa mediaseminaariin, jonka Finrosforum kutsui koolle amerikkalaisen

rahoituksen turvin varoittaakseen venäläisiä toimittajia Johan Bäckmanista. Venäläisille ja suomalaisille toimittajille tarkoitettussa mediaseminaarissa keskusteltiin venäläisen median Suomi-kuvasta ja käytännössä Johan Bäckmanista. Bäckman yhdessä Juha Molarin kanssa suljettiin mediaseminaarin ulkopuolelle.

Suomi ei ole sivistysvaltio

Johan Bäckman on nostanut keskustelun suomalaisen lastensuojelun tasosta merkittäväksi puheenaiheeksi myös Suomessa venäläisen median kautta. Keskustelu Venäjällä käy edelleen kuumana venäläisten äitien kohtalosta Suomessa.

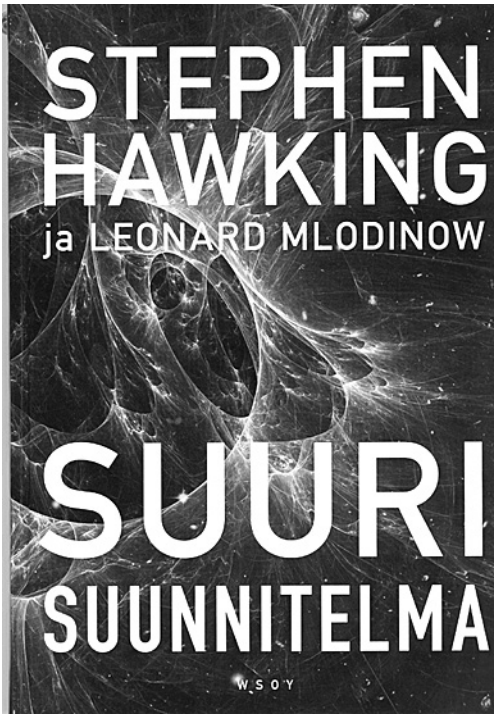
Bäckman nousi myös puheenaiheeksi Suomen ja Venäjän presidenttien tapaamisessa marraskuun puolessa välissä. Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrov ärähti Suomelle venäläisten äitien lasten huostaanottojen yhteydessä, ettei Suomi ole sivistysvaltio.

Joidenkin mielestä Suomen paikka YK:n turvallisuusneuvostossa kaatui Bäckmanin paljastuksiin Suomen ihmisoikeuspolitiikan todellisesta tilasta.

Teksti: Leena Hietanen

Stephen Hawking esittää täysin uudentyyppistä gravitaatioteoriaa

Kosmologi Stephen Hawkingin ja fyysikko Leonard Mlodinovin kirja ”Suuri suunnitelma” (The Grand Design, 2010) yllättää. Kirjan uusi teesi on, että gravitaatio olisi massa-energiaan ja liike-energiaan nähden negatiivista energiaa. Maailmankaikkeuden kokonaisenerbiasumma olisi nolla. Ideologisesti kyseessä olisi uusi fysikaalinen maailmankuva uusien hiukkasten ja muiden fysikaalisten olioiden etsimisen ohjenuoraksi. Kirja on ajalta ennen EU:n CERNin uusimpia tietoja sen ensimmästä hiukkasille hitaan massan (mutta ei raskasta!) antavasta Higgsin bosonista (KÄ 4/2012), johon Hawking ei tuolloin uskonut. Sellaisten hiukkasten mahdollisen olemassaolon ei tarvitse kuitenkaan kumota tätä uutta ideaa.

Uuden teorian mukaan pitäisi vain olla erikseen ”positiivinen ja negatiivinen Higgsin bosoni/varaus”, joista toinen selittäisi massan ja toinen gravitaation! Positiivinen Higgsin varaus olisi jakautunut avaruuteen Higgsin kentäksi ja negatiivinen kiinnittynyt massallisiin mate-

re, materian yleismääre (attribuutti) kuten avaruus ja aika, ja yleisessä suhteellisuusteoriassa myös gravitaatio avaruuden ominaisuutena. **Hawkingin idea ei ole ainoakaan sen huonommin yhteensopiva** aikaisemman todistetun tieteen kanssa kuin energetistisen fy-

riahiukkasiin. Positiivinen ja negatiivinen Higgsin hiukkanen syntyisi ja katoaisi aina pareittain kuin fotonit. Analogia olisi vahva fotonien käyttäytymiselle sähkökentässä ja elektronikondensaattissa. Higgsin bosonien ominaisuuksien täsmäkartoitus pääsee vasta alkuun kunnolla, kun ensin on selvitetty, millä energiatasolla jotakin hiukkasvipinää esiintyy.

Uusi teoria selittäisi sekä hitaan että raskaan massan ja myös näiden yhtäsuuruisuuden.

Gravitaatio-, sähkö- tai ydinvoimakentässä sen liikuttaman massapisteen (partikkelin) potentiaali(energian) n muutos on aina samansuuruinen, mutta vastakkaismerkkinen kuin sen liike-energian muutos. Voimakentän potentiaalın (negatiiviset) derivaatat tässä suunnassa ovat sen aiheuttamia voimia tähän suuntaan. Hawkingin mukaan gravitaatiopotentiaali ei olisikaan vain laskennallinen, vaan materiaalinen suhteellinen suu-

sikalismin (mm. Kari Enqvist ja Esko Valtaoja) perusaksiooma energiasta kaiken olevaisen alkusubstanssina, jota olisi alkuräjähdyksessä (big bang) pöllähtänyt tietty määrä ”ilmoille”, ja se olisi sen jälkeen muodostanut energieettisesti suljetun systeemin, joka mm. kul- kisi termodynamiikan 2. pääsäännön entropian lain mukaisesti kohti Clausiuksen lämpökuolemaa. Aineen aaltoliikepuolen osoittajan Louis Broglien (1892 – 1987) energetismi on pohjimmiltaan idealistinen filosofia.

Fysikalismi olettaa implisiit- tisesti, että vaikkapa ”energiasubstanssin” kautta myös muodolli- nen logiikka on ”sisäänrakennettu- na materiaan”: kunkin ”energiapiste- teen” tasolla mikä tahansa ”todellisen perusominaisuus” tuollaisessa olosu- joko täysin on tai sitä ei ole lainkaan.

Energian säilyvyyden laille nykyisessä mallissa on olemassa todistus (Emmy Noether), joka perustuu luonnonlakien säilymi- selle muuttumattomina siten, etteivät fysikaalisten laskelmien tulokset saa riippua siitä, mikä hetki valitaan ajan alkupisteeksi (ajanal- kupisteinvarianssi). Uudessa mallissa energia säilyy, vaikka muut luon- nonlait muuttuisivatkin.

Kosminen evoluutio jytää...

Kirja kannattaa Lee Smolinin tyyppistä multiversumiteoriaa, jossa toistuvissa versumien alkuräjähdyksissä valikoituu mahdollisimman stabiili versumi. Luonnonvakiot kuten valonnopeus olisivat ”versumivakioita”, jotka muuttuvat joka ”poksahduksessa”. Hawkingin mukaan vieläpä luon- nonlait asettuvat vasta pitkien aikojen kuluessa kohdalleen, ikään kuin tämän päivän tila vaikuttaisi menneisyyteen. Se tulkinta on on- gelmallista syyn ja seurauksen kä-

sitteiden kannalta. Mutta lakikin voi kehittyä. Eri versumien hiukka- set eri vakioineen eivät vuorovai- kuttaisi ainakaan tavallisilla fysiikan laeilla. Uudessa teoriassa alkupau- kussa ei synny eikä katoa energiaa. Kokonaisenergia päin vastoin säilyi- si aina aksiomaattisesti muidenkin luonnonlakien muutoksissa.

Hiukkasten vuorovaikutuk- set lasketaan kaikkia tuossa yhteydessä mahdollisia ns. Feynmanin polkuja myöten, mistä saadaan tapauksen vuorovaikutusten to- dennäköisyydet. Feynmanin po- lut eivät ole kuitenkaan mitään fy- sikaalisia olioita. Kirjassa esitetään useassa kohdassa, että ”valon no- peus voidaan ylittää”, esimerkiksi otetaan, että Tsherenkovin valon- säteily ydinvoimaloissa johtuu siitä, että ”elektronit liikkuvat vedes- sä valoa nopeammin”, mutta se on eri asia. Minkään fysikaalisten olioi- den, tai informaatio-olioidenkaan (signaalien) nopeus ei voi (tehollis- sesti, keskimäärin) ylittää valonno- peutta tyhjiössä, minkä mahdolli- suuden erityinen suhteellisuusteori- a kieltää. Hugh Everettin kvantti- mekaniikan ”monimaailmatulkinta” tai John Wheelerin ”aika-ava- ruuden madonreikiä” tai ”aikamat- kailua” teoksessa ei mainita.

Malliriippuvainen realismi, vai dialektinen materia- lismi?

Kaikki fysikalismi suhtautuu kielteisesti aitoon emergenssiin eli luonnonlakien kehitykseen, objek- tiivisen dialektiikan viimekätiseen tutkimuskohteeseen maailmassa. Alkeishiukkastason alapuolella voi- si olla alempi (emergenssi)taso, jol- la kaikkien nykyisten fysiikan lakien kuten tietyn maksiminopeuden ei tarvitsisi olla voimassa.

Syyn ja seurauksen käsitteiden ongelmien lisäksi teoksessa sivuutetaan mm. mahdollisuuden

ja todellisuuden dialektiikka: virtu- aalisten hiukkasten ei tarvitse olla samanlaisia kuin aktuaalisten hiuk- kasten, vaikka niistä saadaankin fy- sikaalista tietoa ehkä vain niiden muuttumisten kautta aktuaalisiksi hiukkasiksi edellytysten vallitessa.

Hawking esittää mielestään uutta ”malliriippuvaisen realis- min” tieteenfilosofiaa, jonka mu- kaan ”ei ole olemassa kuvasta tai teoriasta riippumatonta käsitystä todellisuudesta”. Fysikaalinen teo- ria on sen mukaan matemaattinen malli ja joukko lauseita, jotka yhdis- tävät mallin osat todellisuuteen/ha- vaintoihin. Mallin (teorian) tehtävä on ennustaa uusia havaintoja oi- kein. Ilmiöt ovat ”todellisia/tosia mallissa”, jos malli ennustaa oikein uusia havaintoja. Ristiriitainen ha- vainto osoittaa mallin vääräksi. Yh- tä hyvin ennustavista malleista yk- sinkertaisempi on parempi (Occa- min partaveitsi). Mallit voivat sisäl- tää toistaiseksi erillisinä todistamat- tomia elementtejä, kuten mm. juuri Higgsin bosoni!

Ainoa mikä siinä ykskantaan kumotaan on ”älykäs luominen”: sellaista ei voi olla, eikä myöskään ”tarvita”. En vaihda silti dialektises- ta enkä muusta emergentistä ma- terialismista tähän teoriaan.

Joutuessani valitsemaan kah- desta vaihtoehdosta, jossa toises- sa perustavimmat luonnonlait ovat muuttumattomia, mutta mennei- syys voi ”todella muuttua” kauak- sikin ajassa taaksepäin kuten mal- liriippuvaisessa realismissa, ja toi- sessa taas menneisyys on täysin lukkoonlyötyä objektiivista, mut- ta luonnonlaitkin eduluoituvat (ai- to emergenssi) kuten dialektises- sa materialismissa, valitsen ilman muuta ja epäroimättä jälkimmäi- sen!

Risto Koivula

Parlamentarismi ei välttämättä ole demokratiaa

Ennen vanhaan sanottiin kommunistien olevan ihmisiä, joilla ei ole mitään, jonka johdosta he kateellisina toivovat samaa muillekin. Tämä sinänsä naurettava ja asiaan perehtymätön väite kuului etenkin kommunismin vannoutuneiden vastustajien asevarastoon eikä se edes pidä paikkaansa, vaikka toki kommunistienkin joukkoon mah- tuu ajattelutavaltaan erilaisia ihmisiä.

”Omaan arvoonsa voi jättää puheet työväenliikkeestä ilman sosialis- mia”. Tämä on totta. Sosialismi on ainoa tieteellisesti esitetty vaihto- ehto kapitalismille. Sen edessä kapitalistit nöyrytyvät.

Babeuflaista tasanjakokommunis- mia tuskin kukaan järkevästi ajat- televa voi nykyään tosissaan kan- nattaa. Nykyaajan yhteiskunnassa ilmenevät ongelmat ja solmukoh- dat ovat toisenlaisia kuin 1700- ja 1800-luvuilla, vaikka niiden suurin aiheuttaja on tänäänkin epäoikeu-

denmukaisuutta ylläpitävä kapita- listinen talousjärjestelmä.

Yhteiskunnan kehitysvaihei- ta: alkuyhteisö, orjayhteiskunta, feodalismi, kapitalismi, jota seu- raava sosialismi, ei ole kyetty miten- kään mielekkäästi pidemmällä täh-

täyksellä osoittamaan virheellise- si tulkinnaksi yhteiskuntien kehitys- laeista. Siirtyminen sosialismiin on epäilemättä pitkällinen kehitysvai- he, jonka lopulta tulisi johtaa kom- munistiseen yhteiskuntaan, jota ei vielä toistaiseksi missään päin maa- ilmaa ole ollut olemassa, vaikka si- tä vastaan käydään taistelua kaikin käytettävissä olevin keinoin. Kä- si sydämelle: Eikö vaikuta jotenkin surulliselta ja skitsofreeniselta tilan- teelta taistella jotain sellaista vas- taan, mitä ei vielä käytännössä ole edes ollut olemassa? 1900-luvun kommunistipuolueet pääsivät vas- ta realisocialismin ensimmäisille rappusille. Mutta vainoharhaiseen ja virheelliseen tulkintaan kykene- vät kapitalismin puolustajat, jotka ovat valmiita tekemään kaikkensa, jotta heidän valta-asemansa ei mis- sään vaiheessa ja tilanteessa pääsi- si murentumaan. Totuuden pimit- täminen ja ilmoille tietoisesti las- ketut valheet ja vääristyneet osato- tuudet ovat heille tulleet jo osaksi arkipäivää.

Selvää on, että uskonnot ei- vät ole oikea ratkaisu kasvavan ihmiskunnan vaikeuksiin, koska ne kauttaaltaan ovat yleensä vain unilääkettä kansalle ja esimerkiksi Jeesuksen historiallisen oletuksen

totuudellisuus ei missään ole lain- kaan pitävästi todistettu. Sinänsä koko asia on yhdentekevä, mutta mielestäni tarun puolesta puhuu se, että aikalaiset eivät vapahtaja Jee- susta tunne. Kapitalismi tarvitsee uskontoja todellisen elämän kurjik- si korvikkeiksi ja tajunnan hämärtä- jiksi, suuntautumiseksi pois yhteis- kunnan todellisista ongelmista, ku- ten se tarvitsee myös parlameen- taarista järjestelmää politiikan tekemiseen.

Etevä sosialismin teoreetik- ko, Marxin vävy Paul Lafarque kirjoitti jo vuonna 1888 parlamen- taarisesta järjestelmästä mm seu- raavaa: ”Parlamentarismi on sellai- nen hallinnollinen systeemi, jonka vallitessa kansassa syntyi harhaluo- lo, ikäänkuin hallitsisi se itse maata, vaikka todellisesti valta on keskitty- nyt ei edes koko porvariston, vaan eräiden sen kerrosten käsiin. --- Jota suuremmiksi porvarillisissa yhteis- kunnassa yhteiskunnalliset rikkau- det tulevat, sitä harvempiin käsiin ne joutuvat; samoin käy vallan: si- tä myöten kuin valtiollisilla oikeuksil- la varustettujen kansalaisten jouk- ko kasvaa ja valittujen hallitusmies- ten lukumäärä lisääntyy, sitä myö- ten keskittyä ja jää todellinen valta yhä pienempien ja pienempien ryh-

mien etuoikeudeksi.”

Parlamentaarin monipuo- luejärjestelmä ei millään muotoa ole varma merkki demokratian toimivuudesta; pikemminkin se osoittaa monia eturistiriitoja samaa järjestelmää kannattavien porvaril- listen puolueiden keskuudessa. Esi- merkiksi Perussuomalaiset eivät ole mikään todellinen vaihtoehto ny- kyiselle eduskunnan harjoittamalle politiikalle, koska he viimeiseen asti välttävät kajoamista yhteiskunnan perusrakenteisiin. Omaan arvoon- sa voi jättää myös puheet työväen- puolueesta ilman sosialismia. Tä- tä on helppo päätellä, että Perus- Suomalaiset eivät kuitenkaan ota huomioon koko kansan etua. Näh- däkseni Persut tulevat kokemaan erään esikuvansa eli SMP:n kohta- lon: aikansa räksytettyään se pa- rempien aikojen koittaessa tulee puolueena kokemaan luonnollisen kuoleutumisen jättäen tilaa todel- lisille työväenpuolueille, joita on edelleen olemassa, vaikka ne por- varillisvoittoisissa medioissa pyri- tään vaikenemalla saamaan sellai- seen tilaan ikään kuin niitä ei olisi olemassakaan. Mutta vielä koittaa päivä jolloin kaikki voi muuttua...

Kai Leivo

Miksi Pohjois-Korea tarvitsee ydinaseen?

USA petti KDKT:n

Ydinvoimalaitoksen rakentamisen aiheutti kiistan USAn kanssa. KDKT ja USA solmivat vuonna 1994 ns. Geneven sopimuksen, jossa sovittiin mm.,, että KDKT keskeyttää omien ydinvoimaloidensa rakennustyön, USA:n johdolla rakennetaan KDKT:aan kaksi korvaavaa kevytvesivoimalaa vuoteen 2003 mennessä ja että USA korvaa grafiittivoimaloiden sulkemisesta aiheutuvat energianmenetykset toimittamalla vuosittain 500 000 tonnia raskasta polttoöljyä. Lisäksi sovittiin mm. ryhtymisestä toimiin poliittisten ja taloudellisten suhteiden normalisoimiseksi.

Aluksi korvaavat öljyntoimukset toteutuivat, mutta öljy ei täyttänyt laadullisia vaatimuksia. Varhaisessa vaiheessa kävi selväksi, että lupaus kevytvesivoimalaitoksen rakentamisesta ei toteudu ainakaan sovitussa aikataulussa - jos ollenkaan. Kahden kevytvesireaktorin rakennustöiden avajaisjuhllaisuudet pidettiin vasta elokuussa 2002, kun voimalan piti olla sopimuksen mukaan valmis jo 2003. Rakennustyö ei koskaan edennyt aloitusmonttua pidemmälle.

KDKT toteutti oman osansa sulkemalla rakenteilla olevat ydinvoimalansa, mutta USA petti KDKT:n. Sen sijaan USA jatkoi KDKT uhkailemista ja kiristämistä. Merkittävä huononnuks Korean niemimaan turvallisuustilanteessa tapahtui 2002, kun USA:n presidentti George W. Bush nimesi KDKT:n kuuluvan pahan akselille yhdessä Iranin ja Irakin kanssa. USAn hyökättyä Irakiin korealaiset huolestuivat - aivan syystä - josko KDKT olisi seuraava kohde - pahan akselilla, johon USA hyökkää.

Ydinkiistan ratkaisemiseksi on käyty vuosikausia ns. kuusikantaneuvotteluita, joissa on pyritty löytämään kiistaan poliittista ratkaisua. Neuvotteluita on leimannut katkonaisuus – USA on suuttanut korealaiset milloin mitenkin. Esimerkiksi helmikuussa 2005 USA:n hallituksen virkamies nimesi KDKT:n tyranniaksi, jonka hallituksen ja yhteiskuntajärjestelmän kaa-

Korean demokraattinen kansantasavalta (KDKT) teki kolmannen ydinkokeensa 12.2.2013. Tapahtuma on eräänlainen huipentuma tapahtumasarjalle, joka alkaa jo 1950-luvulta Korean sodasta ja sitä seuranneesta USA:n suorittamasta Etelä-Korean miehityksestä, joka jatkuu edelleen. Toinen välietappi tässä tapahtumaketjussa sijoittuu 1990-luvun alkuun, jolloin KDKT ryhtyi rakentamaan venäläiseen tekniikkaan perustuvaa ydinvoimalaitosta energian tuotannon turvaamiseksi.

Korean dkt:n ydinkoe sai ristiriitaisen vastaanoton maailmalla. Pjongjangissa 14.02. järjestetyssä joukkokoukussa kansalaiset tuomitsivat YK:n turvallisuusneuvoston ja USA:n kiristykseen.

tamiseksi voidaan käyttää viimekädessä myös ydinaseita.

Korealaisten esittämät vaatimukset ovat olleet koko ajan hyvin kohtuullisia. KDKT on edellyttänyt USA:n antamaa turvallisuustakuuta siten, että USA ei hyökkää Koreaan ja että sopimusasiakirja on kansainvälisessä valvonnassa ja asevalmius puretaan molemmin puolin samanaikaisesti.

Lisäksi on edellytetty kaupasaarron purkamista ja normaa-leita diplomaattisuhteita maiden välillä. Näihin vaatimuksiin USA ei kuitenkaan ole suostunut, sillä se haluaa ”säilyttää varauksen sotilaallisiin toimiin Pohjois-Koreaa vastaan”.

On aiheellista kysyä, jäikö KDKT:lle tosiasiallisesti muuta vaihtoehtoa kuin kehittää alun perin energiantuotannon tehostamiseen tähdännyttä ydinohjelmaansa sotilaalliseen suuntaan. Ei jäänyt.

Jatkuvaa informaatio-sodankäyntiä

Sotilaallisen uhkailun ja kiristykseen rinnalla USA ja sen liittolaiset ovat pitäneet yllä jatkuvaa informaatio-sotaa. Tähän kuuluu yhä uudestaan

ja uudestaan toistuvat ”uutiset” ja fiktiiviset romaanit oletetuista vankeleista tai vaikkapa kiista etelä-korealaisen taistelulaivan Cheonanin uppoamisesta 2010. Harva tietää tai muistaa, että Kiinassa KDKT:n rajan tuntumassa toimii järjestöjä, jotka houkuttelevat pohjoiskorealaisia loikkaamaan länteen. Tai että KDKT:sta poistuva tavallinen omaisuus- tai henkirikollinenkin muuttuu rajan ylittyttyään entiseksi poliittiseksi vangiksi.

Harva muistaa sitäkään, miksi Cheonanin tapaus vaipui hiljaisuudessa unholaan. Ehkä siksi, että KDKT:n syyllisyydestä ei löydetty todisteita, vaan aluksen upotti omien lähettämä torpedo.

Näillä tavoilla yleistä mielipidettä käännytetään KDKT:aa vastaan. KDKT:n vastainen kansalaismielipide on tärkeää siinä vaiheessa, jos USA hyökkää KDKT:aan.

Ihmisoikeudet pelinappulana

Informaatio-sotaan kuuluu jatkuva KDKT:n ihmisoikeuksien arvostelu. Yhä paheneva taloussaarto kurittaa pohjoiskorealaista yhteiskuntaa ja heikentää mahdollisuuksia

ostaa elintarvikkeita ulkomailta. Eikö tämä ole vakava, USA:n aiheuttama ihmisoikeusrikkomus.

Entäpä sitten lisääntyvä korealaisvähemmistön uhkailu Japanissa? Japanin korealaisten elämää vaikeutetaan monin tavoin. Puhutaan mm. koreankielisten koulujen sulkemisesta. Etnisten korealaisten yhteydenpitoa Koreaan hankaloitetaan.

Tai Etelä-Korean hallituksen väkivalta Koreoiden jälleenyhdistymisaktivisteja vastaan. Puhumattakaan niistä eteläkorealaisista, jotka uskaltavat puolustamaan äänensä KDKT:aa. Missä sananvapaus on Etelä-Koreassa?

USAn ja muiden länsimaiden käsitys ihmisoikeuksista onkin suhteellista. Ihmisoikeudet ovat tärkeitä niin kauan, kun niistä on hyötyä taloudelle ja pääoman vapaalle liikkuvuudelle. USA ei voi sallia, että pohjoiskorealainen talousmalli menestyisi ja saisi kannatusta muuallakin. Se uhkasi vakavasti uusliberalistista talouspolitiikkaan kuuluvaa poliittisen vaihtoehtotomuuden doktriinia. Jos jossain muualta leviäisi toimiva malli uusliberalistiselle talouspolitiikalle, mi-

ten vaihtoehtotomuutta voisi perustella enää länsimaissakaan.

Tieteelliset satelliitit

KDKT laukaisi Kwangmyongsong 3-2 -satelliitin viime joulukuussa. Laukaisun väitettiin olleen ohjuskoee, vaikka kaikki ovat tunnustaneet, että raketti vei kiertoradalle tieteellisen satelliitin. Satelliitin lentorataa voi jopa seurata USAn avaruushallinnon NASAn satelliit-tisivustolla. Laukaisu oli rauhanomainen toimi, jonka päämääränä oli edistää KDKT:n taloudellista rakennustyötä ja parantaa kansalaisten elinoloja. Korealaiset tarvitsevat esimerkiksi tarkempia säätietoja kuin mitä yksityiset firmat ovat valmiita - USAn painostuksesta - myymään. Eikö silloin ainoaksi vaihtoehdoksi jää oman satelliittitekniologian kehittäminen? Kukaan ei asettanut kyseenalaiseksi Etelä-Korean hieman myöhemmin tekemää satelliitin laukaisemista. Minkä takia KDKT:n satelliitti on tuomittavampi kuin Etelä-Korean satelliitti?

Ydinaseeton Korean niemimaa

Korealaisten tavoitteena on ollut ydinaseeton Korean niemimaa. Periaatteen vahvisti useasti presidentti Kim Il Sung. Painostus KDKT:aa kohtaan on kuitenkin koko ajan lisääntynyt. Tämän vuoksi KDKT:lle ei jäänyt muuta mahdollisuutta kuin turvata ydinpelotteeseen. Kiristyneet pakotteet ovat johtaneet siihen, että enää KDKT ei pidä realistisena ydinaseriisuntaa pelkästään Korean niemimaalla, vaan ydinaseista voidaan luopua vasta sitten, kun muutkin niin toimivat.

Pitkällä aikavälillä KDKT:n ydinase todennäköisesti vakauttaa Korean niemimaan tilannetta, sillä se vaikeuttaa USAn hyökkäysaikeita KDKT:aan. Juuri tästä syystä USA ja länsimaat niin voimalisesti vastustavatkin KDKT:n ydinasetta. Kaikki tietävät, että KDKT ei uhkaa ketään. Korealaiset haluavat vain turvata kansanvallan ja sosialismin säilymisen Korean niemimaan pohjoisosissa, oikeuden päättää itse omasta tulevaisuudestaan.

KÄ/Juha Kieksi

Valko-Venäjä vastustaa imperialismia

Osallistuin Suomi-Valko-Venäjäseuran järjestämälle uudenvuodenmatkalle Vitebskiin vuodenvaihteessa. Käynti oli minulle ensimmäinen Valko-Venäjällä. Matkareitti kulki bussilla Viron ja Latvian kautta Valko-Venäjälle. Heti Valko-Venäjän rajan ylityksen jälkeen huomio kiinnittyi siistiin ja hyvin hoidettuun maaseutuun. Ero oli merkittävä rappioituneeseen Viron ja Latvian maaseutuun verrattuna. Valko-Venäjällä kolhooseita ei olekaan purettu siinä määrin kuin Venäjällä puhumattakaan Balttiasta.

Vitebsk

Valko-Venäjän neljänneksi suurin kaupunki Vitebski sijaitsee Valko-Venäjän pohjoisosassa ja se on myös yksi Valko-Venäjän vanhimista kaupungeista (perustettu vuonna 974). Kaupunki sijaitsee strategisesti tärkeällä paikalla Väinä-joen rannalla ja se onkin osunut kohdalle aina, kun länsieurooppalaiset ovat yrittäneet vallata Moskovaa. Näistä mainittakoon Napoleon 1812 ja natsi-Saksa 1941-1944.

Vitebsk perustettiin jo 974 Väinä-joen rannalle. Kuvassa Vitebskin uudelleen rakennettua vanhaa kaupunkia.

Vitebsk on tänä päivänä merkittävä kulttuurin ja tieteen keskus.

Vitebsk on kaunis ja siisti kaupunki. Huomiota kiinnittää myös kirkkojen runsaus. Valko-Venäjän hallitus on käyttänyt Vitebskinkin kirkkojen rakentamiseen ja korjaukseen kymmeniä miljoonia euroja viimeisen 10 vuoden aikana. Jopa II maailmansodan aikana tuhoutuneita kirkkoja on rakennettu kokonaan uudelleen. Tavoitteena lienee varmistaa ortodoksi-

sen kirkon tuki harjoitettavalle politiikalle. Tämän politiikan järkevyydestä voi olla montaa mieltä.

Marc Chagal

Vitebsk on myös maailmankuulun taiteilijan Marc Chagalin (1887-1985) syntymäkaupunki. Chagal syntyi juutalaiseen sillikauppiasperheeseen 1877. Opiskeltuaan Pietarissa Chagal palasi Vitebskiin. Hän otti osaa lokakuun vallankumoukseen ja hänet nimitettiin vallanku-

mouksen jälkeen Vitebskin taidekomissaariksi.

Chagal perusti Vitebskiin taidekoulun ja Vitebskistä tuli Neuvosto-Venäjän avantgardismin keskus. Parin vuoden kuluttua Chagal riitautui taiteilija Kazimir Malevichin kanssa koulun linjasta, minkä seurauksena Chagal muutti Moskovaan. Moskovassa Chagal ei kuitenkaan onnistunut hankkimaan perheelleen toimeentuloa, koska Chagalin edustaman taiteen ei katsottu täyttävän sitä tehtävää, mikä taiteelle oli vallankumouksessa asetettu. Chagal muutti Ranskaan 1923 jossa hän myös kuoli 1985.

Valkovenäläisten taistelu natsi-Saksaa vastaan

Vitebskin vanha osa tuhottiin lähes kokonaan toisen maailmansodan saksalaismiehityksessä. Valko-Venäjän historia näkyy katukuvassa mm. lukuisina muistomerkeinä, joilla kunnioitetaan suuren isänmaallisen sodan saavutuksia.

Saksalaiset valloittivat Valko-Venäjän alueen vuonna 1941 ja Vitebskin valloitus oli osa saksalaisten marssia kohti Moskovaa ns.

Barbarossa-suunnitelmaa. Suunnitelman toimeenpano alkoi 22. kesäkuuta 1941. Osa samaa saksalaisten ja suomalaisten yhteissuunnitelmaa oli 25. kesäkuuta 1941 alkanut Suomen ns. jatkosota eli Suomen hyökkäys Neuvostoliittoon. Saksalaisten hyökättyä neuvostoliittolaiset evakuoivat Vitebskin alueen väestön, mutta saksalaisten nopea eteneminen pakotti merkittävän osan väestöstä palaamaan Vitebskiin. Saksalaiset valloittivat Vitebskin 11.7.1941.

Kaupungissa toimi aktiivinen maanalainen vastarintaliike, ympäröivissä metsissä toimivat neuvostopartisaanit. Kaupungin vastarintaliikkeen tarkoituksena oli tehdä sabotaaseja saksalaisten toimintoja vastaan sekä levittää kaupunkilaisia kannustavaa propagandaa.

Vuoden 1941 lopussa puna-armeija hyökkäsi saksalaisia joukkoja vastaan ja onnistui vapauttamaan 40 kilometriä leveän n. Vitebskin käytävän saksalaisten joukkojen väliin. Tämä 60 kilometriä pitkä käytävä auttoi merkit-

Jatkuu sivulla 17

Käärmeen vuosi, Konfutse ja Mao

Lasipalatsin aukio Helsingissä osoittautui aivan liian pieneksi 9. helmikuuta, kun tuhannet ihmiset ahtautuivat juhlimaan kiinalaisen kuukalenterin mukaista uutta vuotta. Nyt elämme Käärmeen vuotta 10.2.2013 - 30.1.2014. Laulu- ja tanssiesityksiä nähtiin sekä lavalla että screeniltä. Markkinatorilla esittäytyivät rinta rinnan Helsingin yliopiston Konfutse-instituutti sekä kaupalliset toimijat. ”Maailman tehtaasta” tuotettu tavarataivas ja markkina-ajattelu hallitsi meininkiä. Juhlinnan aloitti perinteinen lohikäärme- ja leijona-tanssi, ja sen päätti komea ilotulitus, jonka maksoi oma voitolliseksi saneerattu Finnairimme.

Kiinalaisen kuukalenterin Käärmeen vuosi on sisäänpäin kääntymisen ja hiljentymisen vuosi. Kiinalaiset pitävät käärmettä eräänlaisena lohikäärmeen jälkeläisenä ja liittävät siihen ylikuonnollisia voimia lohikäärmeen tavoin, mutta vähäisemmässä määrin. Käärmeen vuotta pidetään rauhattomien aikojen vuotena, mutta tulevan käärmeen vuoden vesielementti pitäne rauhattomuuden aisoissa.

Käärmeen vuosi tarjoaa hyvän mahdollisuuden romansseille ja skandaaleille. Muoti ja kulttuuri elävät kukoistusaikaa. Ihmiset etsivät sisäänpäin kääntymisen kautta syvempää tarkoitusta elämälleen. Vanhat, keisariaikojen uskomukset ovat taas voimissaan. Jatkuva ta-

louskasvu ja kulutuksen lisääminen lyövät kättä ikivanhan taikauskon ja konfutselaisuuden kanssa.

Kiinalaiset uskovat, että syömillä uudenvuoden aikana tiettyjä ruokia, voi varmistaa tulevan vuoden onnen ja menestyksen, jo-

pa hyvän rahatilanteen! Pohjois-Kiinan uudenvuodenajan suosikki-ruoka on lihalla tai kasviksilla täytetyt vehnänyytit eli jiaozit, joita leivotaan koko perheen voimin. Muinaista kiinalaista rahaa muotonsa puolesta muistuttavia Jiaozeja kannattaa syödä uudenvuoden aikana niin paljon kuin vain suinkin jaksaa, sillä mitä enemmän syöt, sitä enemmän rahaa on seuraavana vuonna tulossa! Etelä-Kiinassa taas syödään uutena vuotena nuudeleita, jotka symboloivat pitkää ikää, niiden leikkaaminen tietää erittäin huonoa onnea. Sitrushedelmiä jae-

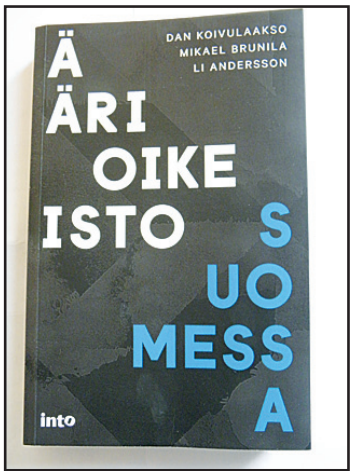
Äärioikeisto-kirjan esittelyssä häiriköineellä kielletty nimilistä sadoista ihmisistä

Jyväskylässä tammikuun lopussa (30.01) tapahtunut puukotus sai uuden käänteen, kun poliisi löysi pääepäillyin tietokoneelta nimilistan kolmesta sadasta poliittisesti aktiivisesta henkilöstä. Poliisi tiedotti löydöstään helmikuun puolessa välissä. Mies oli kerännyt henkilörekisterin internetistä.

Poliisi epäilee kolmea miestä poliittisten toimintavapauksien rajoittamisesta, kun nuoret miehet tunkeutuivat Jyväskylän kirjastossa järjestettyyn Äärioikeisto Suomessa –kirjan esittelyyn. Jyväskylässä paikalla olivat kirjan tekijöistä Mikael Brunila ja Vasemmistonuorten puheenjohtaja Li Andersson. Kolmas kirjoittaja Dan Koivulaakso, vasemmistoliiton Helsingin kaupunginvaltuutettu ei ollut paikalla.

Käsirysy äityi puukotukseksi

Tilaisuuden järjestäjät JKLDIY, Jyväskylän yhteiskunnallinen opisto ja Vasemmistonuoret olivat varautuneet provokaatioihin. Järjestäjien vapaaehtoiset ovimiehet estivät kolmen nuoren miehen pääsyn kirjastoon, joista yhdellä oli luotiliivit ja muovikassallinen pulloja. Syntyneessä käsirysyssä yksi sisäänpyrkijöistä puukotti ovimestä, joka sai lieviä vammoja. Puukottaja osoitautui äärioikeistolaisen Suomen

Äärioikeisto Suomessa- kirjan vasemmistolaiset kirjoittajat Li Andersson ja Dan Koivulaakso sekä vapaa toimittaja Mika Brunila eivät tarjoa vastavoimaa äärioikeiston nousulle Suomessa.

vastarintaliikkeen (SVL) aktiivijäseneksi.

Poliisi löysi hänen hallustaan myös henkilörekisterin. Kolmesta miehestä kaksi on ollut kuulusteltavana. Yksi oululainen mies jatkaa edelleen piileskelyään.

Vasemmistosta ei vaihtoehdoksi

Jyväskylän puukotuksen järkyttämänä Suomessa on herätty tiedotamaan äärioikeiston nousu. Yhte-

nä synnä äärioikeiston nousuun on vasemmiston kyvyttömyys tarjota vaihtoehtoa. Vasemmiston oma agenda ei eroa äärioikeistosta. Molemmat pitävät kommunisteja rikollisina ja Neuvostoliittoa rikollisvaltiona. Erityisesti tätä anti-neuvostoliittolaista valhetta levittävät baltit. Venäläisten kansalaisuuden riisto on rikos, jota virolaiset peittävät kauhutarinoilla neuvostomenneisyydestään. Suomen tuki Viron apartheidille on niin saumatonta, ettei edes vasemmisto uskalla kyseenalaistaa virolaisten anti-Neuvostoliitto-valhetta.

Nimilistat vanha ilmiö

Muutama vuosi sitten, kun Johan Bäckman esitteli Pronssisotilas-kirjaansa (2008) Tallinnassa, paikalla oli äärioikeistolaisen Suomen Sisujärjestön jäseniä valokuvaamassa paitsi Johan Bäckmania, myös muita tilaisuuteen osallistuneita. Jo tuolloin kävi ilmi, että äärioikeisto kerää nimilistoja henkilöistä, joita se pitää joko ”kommunisteina” tai ”Neuvostoliiton ystävinä”. Listan sanottiin olevan niin sanottu tappolista eli se kertoi järjestyksen, jossa ihmisiä ammutaan.

Kun vasemmistosta ei löydy puolustajia kommunisteille eikä Neuvostoliitolle, Suomi on vapaa temmellyskenttä äärioikeistolle.

Teksti:
Leena Hietanen

taan uudenvuoden aikana työka-vereille ja sukulaisille, koska aikoi-nAAn keisari jakoi niitä virkamiehilleen uudenvuoden lahjoina.

Kungfutselaisuus menetti asemansa valtion virallisena op-pina keisarivallan kukistuttua Kiinassa 1912. Vuonna 1949 perustetua Kiinan kansantasavaltaa hallinnut KKP hyökkäsi aktiivisesti kungfutselaisia arvoja vastaan arvostellen samalla kungfutselaisuutta taantumukselliseksi voimaksi, joka esti yhteiskunnan kehityksen.

Kungfutselaisuus sisälsi ajatuksia, joista Mao ei pitänyt. Kungfutselaisuudessa ovat tärkeitä viisi suhdetta. Niihin kaikkiin kuuluvat omat vastavuoroiset hyveensä: Hallitsijan hyväntahtoisuus ja alamaisten uskollisuus. Isän hyvyys ja pojan vanhempainrakkaus. Aviomiehen oikeamielisyyys ja vaimon kuuliaisuus. Vanhemman veljen jalous ja nuoremman veljen nöyryys. Vanhemman ystävän huolenpito ja nuoremman ystävän kunnioitus.

Konfutse sanoi: ”Se, jolla ei ole hallitusvirkaa, älköön sotkeutuko hallitusasioihin,”

Tammikuussa 2011 Kongfutsen patsas palasi Tiananmenin aukiolle kansallismuseon eteen. Filosofi on tehnyt paluuta suosioon

viimeisen 30 vuoden ajan. Kommunistinen puolue haluaa korostaa Kiinan perinnön jatkuvuutta ja kansantasavaltaa osana sitä. Vanha mestari taitaa sopia Kiinan uuden johdon tarpeisiin. Maon aikana kaikki, lapsia myöten, joutuivat osallistumaan Konfutsen vastaisiin kampanjoihin. Vanha mestari symbolisoi tuolloin Puolueen mielestä Kiinan synkkää ja takapajuis-ta menneisyyttä, traditionalismia ja sortoa. Konfutse käskee tottelemaan ja alistumaan. Mao taas piti häntä feodaaliherrojen filosofina, jonka ajatuksia vastaan tuli todellisten vallankumouksellisten taistel-la. Maataako Mao pyöriä mau-soleumissaan, kun suosituissa konfutselaisuutta esittelevissä nykykirjoissa esitellään, että ”kun joku valittaa, että yhteiskunta on epäoikeudenmukainen tai että ympäröivässä maailmassa on vaikea pärjätä, ei hänen tule syyttää siitä kohtaloa tai toisia ihmisiä vaan hänen tulee tarkastella sisimpäänsä ja tutkistella itseään.” Konfutselainen elämänasenne auttaa tuomaan maailmaan lohtua, ei suinkaan muutosta, ja lohtuakin vasta ”joskus”. Kiinassa kuitenkin myös kritisoidaan näitä tulkintoja. Toiset muistuttavat, että Mestari Kong (Konfutse) seurajineen halusi parantaa maailmaa ja korosti oikeudenmukaisuutta.

Antero Nummiranta

Venäjä – Latinalainen Amerikka: aika toteuttaa suunnitelmat

Moskova, 19.2. (Rysslands röst) – Venäjä on siirtymässä uudelle tasolle kumppanuussuhteissaan Latinalaisen Amerikan maiden kanssa. Helmikuun 20. - 22. päivien välisenä aikana Venäjän pääministeri Dmitri Medvedev vierailee Brasiliassa ja Kuubassa. Näiden vierailujen aikana allekirjoitetaan tärkeitä sopimuksia ja solmitaan kaupallisia yhteyksiä.

Latinalainen Amerikka on tämän päivän maailmassa tärkeässä asemassa. Tähän vaikuttavat merkittävällä tavalla sen luonnonrikkauudet. Latinalaisen Amerikan maiden pinta-ala muodostaa 15 prosenttia planeetan maa-alueista ja sinne on keskittynyt noin 20 prosenttia mineraalivarannoista. Tämän lisäksi alue selvisi hyvin vuoden 2008 kansainvälisestä kriisistä ja tällä hetkellä sen taloudellisen kasvun kehitys on vakaata.

Jos puhutaan Brasiliasta ja Kuubasta, niin Venäjälle nämä kaksi maata ovat avainasemassa. Moskovan ja Havannan väliset suhteet elivät kukoistuskauttansa Neuvostoliiton kaudella. Tämän jälkeen maiden suhteet kokivat vaikean kauden, mutta nyt tilanne on vähitellen kohentumassa, sanoi venäläinen asiantuntija Boris Martynov. - Kuuban geopolittinen asema on poikkeuksellisen edullinen maailman kaupan kannalta. Siellä on hyviä satamia, jonne voivat poiketa suurimmatkin supertankkerit. Meidän yhteistyömme alueet kattavat energiatalouden, liikenteen ja koneenrakennuksen.

Venäjän pääministerin vierailu Kuubaan alkaa neuvotteluilla maan presidentin Raul Castron kanssa. Neuvottelujen kohteena ovat ennen kaikkea kahdenvälisen yhteistyön kehittäminen. Venäjää yhdistää Brasiliaan kah-

denvälinen yhteistyöohjelma. Helmikuun alussa saatiin uutisia siitä, että maat aikovat solmia 1,5 miljardin dollarin arvoisen sopimuksen Pantsir-ilmatorjuntaohjussjärjestelmien ja Igla-tyyppisten olalta ammuttavien ohjusten toimittamisesta Brasiliaan. Viime vuoden joulukuussa maiden johtajien Vladimir Putinin ja Dilma Rousseffin käymien neuvottelujen aikana keskusteltiin uusista yhteistyömahdollisuuksista maiden välisen kaupan alueella. Tämän työn jatkoksi muodostuu venäläis-brasilialaisen huipputason yhteistyökomitean kokous, johon Venäjän pääministeri Dmitri Medvedev osallistuu. Vierailuohjelmaan kuuluu myös hänen tapaamisensa presidentti Dilma Rousseffin kanssa. Venäjällä ja Brasilialla on hyvät näkyvät yhteisten hankkeiden toteuttamiseksi, toteaa Venäjän tiedeakatemian Latinalaisen Amerikan laitoksen johtaja Vladimir Davidov.

- Uskon, että meillä on hyvät yhteistyön mahdollisuudet ydinvoimalouden alueella. Näitä mahdollisuuksia on myös avaruuden hyödyntämisen alueella. Uskon, että Brasilia pystyy tarjoamaan mielenkiintoisia palveluja Venäjälle. Brasilia pystyy tarjoamaan myös yhteistyötä muilla alueilla. Voimme hyvin täydentää toinen toistemme tarpeita.

Asiantuntijat ovat huomauttaneet, että taloudellisten suhteiden vilkastuminen Latinalaisen Amerikan kanssa on useiden maiden suunnitelmissa. Venäjällä on näiden maiden listalla erityinen asema: sillä on hyvää, aiemmin hankittua kokemusta sekä vakavasti otettavia kehitysohjelmia tulevaisuutta varten.

Rysslands röst / KOMINFORM
<http://www.kominform.eu>

Putinin vastaus Amerikalle ja konnien laki

Vuodenvaihteessa Venäjän kansalaispiireissä keskusteltiin ahkerasti laista koskien henkilöitä, jotka ovat ”syyllistyneet Venäjän Federaation kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien loukkaamiseen”. Hallitseva puolue alkoi nimittää sitä Dima Jakovlevin laiksi ja oppositio puolestaan konnien laiksi. Kyseisiin nimiin me palaamme vielä, mutta toistaiseksi on syytä palauttaa mieliin asianomaisen lain taustat.

Istanbuliin tehdyn vierailun aikana NKP:n KK:n ensimmäisen sihteerin Sergei Skvortsovin johtama NKP:n valtuuskunta kävi Turkin Sorrettujen Sosialistisen puolueen (ESP) vieraana ja tapasi puolueen johtoa. Tapaamisen yhteydessä käsiteltiin maitten poliittista tilannetta, kansainvälisen vasemmistolaisen liikkeen asemaa ja kysymystä yhteistyön syventämisestä ESP:n ja NKP:n välillä. Tapaaminen sujui ystävyyden ja täyden yhteisymmärryksen hengessä, mikä on ollut luonteenomaista NKP:n ja ESP:n välisille suhteille.

Itse asiassa sekä hallitseva puolue että Putin itse eivät peitelleet lain olevan Venäjän viranomaisten vastaus USA:n kongressin joulukuun alussa hyväksymälle niin kutsutulle Magnitskin laille. Kyseisen lain mukaan kielletään saapuminen USA:han ja ryhdytään finanssitoimenpiteisiin niitä Venäjän viranomaisia kohtaan, jotka ovat syyllistyneet lakimies Sergei Magnitskin kuolemaan vankilassa ja jotka yleensä ovat vastuussa ihmisoikeuksien rikkomisesta. Tämä osoitautui hyvin tehokkaaksi toimenpiteeksi, koska Venäjän eliitin useilla edustajilla on olemassa heidän muka vihaamassaan USA:ssa niin kiin-

teistöjä kuin muitakin finanssietuja.

Sergei Magnitskin juttu aiheutti todellakin hyvin laajaa vastakaikua mm. Venäjän ulkopuolella. Muutama vuosi sitten tämä lakimies syytti eräitä voimaministeriöiden virkamiehiä valtion omaisuuden anastamisesta useiden satojen miljoonien eurojen arvosta verohuijauksien avulla. Mutta henkilöt, joita lakimies syytti, syytivätkin kyseisistä huijauksista häntä itseään, jolloin lakimies vangittiin ja teljettiin vankilaan. Lakimies joutui vankilaan ehdottoman terveenä, mutta jo vuoden kuluttua hän kuoli – virallisen version mu-

kaan koko joukkoon sairauksia ja siitä, ettei saanut ajoissa tarvitsemaansa lääkintäapua. Eräät oikeudenpuolustajat väittävät tästä huolimatta, että lakimies murhattiin.

Nykyajan Venäjällä tuollainen tapaus ei valitettavasti ole mitenkään erikoista ja jos Magnitski ei olisi tehnyt töitä skandaaleistaan tunnetulle yhdysvaltalaiselle finanssimiehelle Willyam Browderille, niin juttu ei olisi saanut erityisempiä ulottuvuuksia. Mutta koska Browderilla oli käytössään paljon rahaa, hän järjesti lännessä mahtavan kampanjan syyttäen Venäjän viranomaisia työntekijänsä kuolemasta.

Heti kohta yhdysvaltalaiset viranomaiset ryhtyivät ottamaan juttuun kantaa. Ensin tämä tapahtui luottamuksellisesti, mutta myöhemmin asia laajeni. Opposition julkaisut löysivät tälle asialle selityksen; niiden mielestä valtiolta varastettujen varojen todellisenä saajana oli verolaitoksen silloinen johtaja herra Serdjukov, joka oli hiljattain erotettu puolustusministerin virasta.

Magnitskin juttua alkoi tutkia myös USA:n kongressi, jolloin ei tietenkään enää mistään luottamuksellisuudesta voinut olla puhettakaan. Sen jälkeen, kun USA:n vaatimukset saivat julkisen luonteen, Venäjän viranomaiset eivät tietenkään enää tahtoneet antaa periksi ja lopettivat jopa näennäisetkin tutkimukset.

Voidaanko väittää, että ”Magnitskin juttua” ovat käyttäneet hyväkseen Venäjän todelliset vihollis-

set? Kyllä ehdottomasti voidaan. Mutta myös lain karkeat loukkaukset ovat olleet täysin todellisia. Tämä loukkaukset olisi pitänyt korjata eikä lietsoa yhteiskunnallista hysteriaa siitä, että Venäjää oli taas keran loukattu.

Ja hysteriaa Valtionduuman kansanedustajat lietoivatkin sanan varsinaisessa merkityksessä. Ensin he keksivät antaa symmetrisen vastauksen eli kieltää saapumasta Venäjälle niiden yhdysvaltaisten viranomaisten, jotka olivat rikkoneet venäläisten oikeuksia, mutta sitten he ilmeisesti tajusivat sen, että yhdysvaltalaiset viranomaiset eivät erityisemmin ole pyrkimässä tulemaan Venäjälle.

Juuri tässä yhteydessä syntyi lakiluonnos, jota ryhdyttiin nimittämään konnien laiksi tai Dima Jakovlevin laiksi eli sanalla sanoen laki, joka kieltää amerikkalaisia adoptoimasta venäläisiä lapsia. Dima Jakovlevin laiksi tätä lakia ryhtyi nimittämään joku kansanedustajista venäläisen pojan nimen mukaan, jonka amerikkalaiset olivat adoptoineet ja joka sai surmansa onnettomuudessa, jota hallitsevasa puolueessa alettiin luonnollisesti nimittää melkeinpä murhaksi.

Lakia vastustivat julkisesti eräät ministerit ja jopa Venäjän parlamentin ylähuoneen eli Liittoneuvoston puhemies, mutta hyvin nopeasti he joutuivat muuttamaan mieltään johtuen siitä, että yleisen mielipiteen mukaan ajatus kieltää amerikkalaisilta adoptio-oikeus olisi ollut lähtöisin henkilökohtaisesti itse Putinilta.

Putin halusi ilmeisestikin tappaa heti kaksi jänistä eli lausua USA:n viranomaisille tyytymättömyytensä kajoamatta tosiasiallisesti heidän etuihinsa sekä lujittaa samanaikaisesti asemiaan näyttävällä esiintymisellä USA:ta vastaan, kun kyseiset asemat ovat Venäjällä hyvinkin epäsuosittuja.

Kuten tavallisesti, Putin las-ki väärin. Amerikkalaisten kanssa kaikki oli kyllä kunnossa ja suhteiden todellista huononemista ei tapahtunut. Mutta tämä toimenpide aiheutti vihamielisyyden aallon maan sisällä. Niin, USA on Venäjällä hyvinkin epäsuosittu ja epäsuosittuja ovat myös ulkomaalaiset adoptiot. Mutta toisaalta tässä asiassa ei sinänsä ole olemassa mitään toistakaan vaihtoehtoa, koska ulkomaalaiseen adoptioon on jo useita vuosia luovutettu ainoastaan inva-lapsia, joille ei Venäjällä löydy ottovanhempia. Toisaalta olosuhteet Venäjän lastenkodeissa ovat nykyään sellaisia, että monet invalidit ovat itse asiassa siellä tuomit- tuja nopeaan kuolemaan. Juuri tästä syystä oppositio nimittikin lakia kieltää adoptio-oikeus USA:lta konnien laiksi, koska valtiovallan poliitisten kunnianhimojen uhriksi ovat joutuneet nimenomaisesti lapset.

Olen jo moneen otteeseen kirjoittanut mm. myös Kansan äänessä siitä, kuinka Venäjän valtiolta itse omilla järjestömillä toimillaan synnyttää koko ajan yhä uusia ja uusia tyytymättömyyden aaltoja vetämällä protesteihin mukaan sellaisia ihmisiä, jotka aiemmin eivät niihin ole osallistuneet. Juuri näin kävi nytkin.

Siinä, että viranomaisten tekemä resonanssivirhe johti tyytymättömyyden uuteen aaltoon, ei sinänsä ole mitään uutta. Mutta ministereiden julkinen erimielisyys Putinin ajatuksista on täysin uusi asia, jollaista ei ennen ole havaittu. Luulenpa, että vielä kaksi vuotta sitten sellainen ei olisi ollut lainkaan mahdollista. Ristiriidat eliittien sisällä kärjistyvät ja nämä yhdistetyn väestön protestiaktiivisuuden avaavat nykyiselle järjestelmälle hyvin epämiellyttäviä tulevaisuuden näköaloja.

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri

Valko-venäjä vastustaa imperialismia....

Jatkoa sivulta 15

tävästi puna-armeijan kommunkoinnissa partisaanien kanssa. Partisaanit taas auttoivat Vitebskin maanalaista vastarintaliikettä. Tämä lisäsi merkittävästi vastarintaliikkeen voimaa.

Vastarintaliike tuhosi sotilas-junia, siltoja ja välitti tiedustelutietoja puna-armeijalle. Kaupungissa toimi sodan aikana kaikkiaan 60 erillistä maanalaista ryhmittymää. Vuonna 1943 maanalaisessa toiminnassa oli 847 henkilöä. Saksalaiset onnistuivat pidättämään helmikuussa 1943 noin 130 vastarintaistelijaa, mikä lamautti merkittävästi vastarintaa. Kaikkiaan saksalaiset tappoivat vastarintataistelijoista arviolta kolmanneksen.

Kesällä 1944 puna-armeija vahvisti otettaan ja kesäkuun 23 päivästä alkaen noin 900000 sotilasta osallistui operaatio ”Valko-Venäjän vapautukseen”. Koillisesta hyökkäsi puna-armeijan 43. armeijakunta kenraali Beloborodovin johdolla ja luteesta 39 armeijakunta kenraali Ludnikovin johdolla. Taistelu Vitebskissä alkoi kesäkuun 25. päivä ja puna-armeija vapautti Vitebskin 26. kesäkuuta. Kaupungissa oli

Partisaanien toiminnalla oli todella iso merkitys saksan lyömisessä. Valko-Venäjällä oli suuri partisaaniliike. Kuvassa partisaanit Vitebskin lähistöllä purkamassa rautatietä

taistelujen jälkeen 15 kunnossa olevaa taloa ja vain 186 asukasta. Saksalaiset tappoivat miehityksen aikana kolmanneksen Vitebskin alueen asukkaista, noin 240 000 henkilöä. Näistä juutalaisia oli 6000 - 8000 eli noin 15 % Vitebskin juutalaisväestöstä. Vitebskin asukasluku saavutti vuoden 1939 tason vasta 1960-luvun lopulla. Suuret kuolleiden määrät selittyvät sillä, että saksalaisten tavoitteena oli muodostaa Valko-Venäjistä saksalaisten hallitsemaa aluetta, joihin jätettäisiin noin 25 % sopivia paikallisia ihmisiä palvelu-

tehtäviin. Jopa 75 % piti suunnitelman mukaan tappaa.

Valko-Venäjällä toimi vuosina 1941 - 1944 kaikkiaan 374000 neuvostopartisaania ja 70000 maanalaista kaupunkitaistelijaa. Lisäksi partisaaneilla oli reservissä 400000 henkilöä. Partisaanit koostuivat 45 etnisestä ryhmästä ja partisaanien riveissä taisteli noin 4000 ulkomaalaista. Pääosa (65 %) partisaaneista oli kuitenkin paikallisia ihmisiä.

Valko-Venäjän partisaaniliike

oli niin vahva, että Neuvostoliitto pystyi muodostamaan syvälle saksalaisten periaatteessa hallinnoimille alueelle vapaita alueita, joilla toimi jopa partisaanikolhooseja tuottaen viljaa ja lihaa partisaanien käyttöön. Valko-Venäjän vapautuksen alkaessa partisaaneilla oli merkittävä rooli maan vapauttamisessa.

Shmyrevin partisaanimuseo

Partisaaniliikkeen historiaan esitellään Vitebskissä sijaistevassa partisaanijohtaja M.F. Shmyrevin museossa. Shmyrev syntyi 1891 Vitebskin liepeillä maanviljelijän poikana. Puna-armeijaan Shmyrev liittyi vuonna 1918 ja hän taisteli kenraali Kraskovin johtamaa valkoista armeijaa vastaan vuosien 1918-1920 sodassa. Neuvostovaltion voitettua lopullisesti hän liittyi kommunistisen puolueen jäseneksi ja työskenteli puna-armeijassa ja sittemmin maatalouskollektiivin päällikkönä. Vuonna 1941 Shmyrev organisoi partisaanitoimintaa tehdastyöläisten keskuudessa ja saksalaismiehityksen jälkeen komensi ensimmäistä valkovenäläistä partisaaniprikaattia. Hän toimi myös partisaaniliikkeen keskuskomitean jäsenenä. Sodan jälkeen Shmyreville myönnettiin Neuvostoliiton sankarin arvo ja hän jäi asumaan Vitebskiin. Shmy-

rev kuoli vuonna 1964.

Jatkuuko imperialismin vastaisuus nykypäivänä?

Valkovenäläiset tekivät suuria uhrauksia taistelussaan natsi-Saksan imperialismia vastaan toisessa maailmansodassa. Tänäään Euroopan unioni ja USA uhkailevat ja painostavat Valko-Venäjää. Tavoitteena on avata Valko-Venäjä uusliberalismin markkinakentäksi vaikkakin länsimaat käyvät propagandasotaa tietenkin ihmisoikeuksiin vedoten.

Valko-Venäjä on säilyttänyt merkittävän julkisen sektorin. Maa ja monet tuotantovälineet ovat yhteiskunnan omistuksessa. Valko-Venäjän linja on presidentti Lukasenkan mukaan markkinasotalismia.

Puheet markkinasotalismista ja vaikkapa massiivinen kirkkojen rakennusohjelma kertovat, etteivät valkovenäläiset sosialismissa elä. Valko-Venäjä harjoittaa kuitenkin voimakkaasti imperialismin vastaista politiikkaa ja ansaitsee kaiken tukemme. Imperialismin vastaisen linjan säilyttäminen ilman tieteilistä maailmankuvaa yhteiskunnan perustana voi olla kuitenkin vaikeaa. Tällöin valtion linjan on usein vain muutaman edistyksellisen ihmisen varassa.

KÄ/Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Rauhanliike protestoi Patriootti rakettien Turkkiin laivausta vastaan Lübeckissä

Unsere Zeit kirjoitti 11.1.2013 protesteista Saksan aikeista kärkeä Patriot raketteja Turkkiin. Artikkelista ei käy ilmi, että Saksalla ilmeisesti on jo ollut aikaisemmin ”epävirallisesti” Patriot raketteja Turkissa. Tämä päätellen tiedoista, että kaksi syyrialaista hävittäjäkonetta olisi ammuttu alas Turkin rajalla. Nyt siis olisi kysymys Saksan hyökkäyksen ”virallistamisesta”.

8. tammikuuta oli suunniteltu ilmatorjuntarakettien ”Patrioottien” ja miehistön laivaus Lübeckistä ja Travemündestä Turkkiin. Se sai rauhanliikkeen ryhtymään toimiin ja lentolehtisiä jaettiin kaupungin keskustassa, missä selvitettiin taustoja ja uhkakuvia. Aktioon otti osaa kurdien ja aleviitien järjestöjä kuin myös DKP ja die Linke. Myös antifasistien järjestöjä oli mukana. Kaikilla oli tunnuksena: ”Ei yhtään sak-

salaista sotilasta eikä rakettia Turkkiin”. Lübeckin satamasta ei saa tehdä sotatarvikkeiden lastauspaikkaa!

Kuljetukset alkoivat Mecklenburg-Vorpommernista. Kuljetus koski 300 ajoneuvoa ja 130 containeria. Tanskalaisen varustamon DFDS:n ”Suecia Seaways” tulee hoitamaan homman. Laivan lasketaan olevan perillä 21.1 Iskanderin satamassa Turkissa. Sieltä kolonna jatkaa Kahramanmarasiin, joka on 100 km:n etäisyydellä Syyrian rajasta. Rakettiosaston miehistöön kuuluu 170 sotilasta ja huoltopuolella lisäksi 160 miestä. Helmikuun alussa rakettien pitäisi olla toimintakunnossa. Siellä olisi rakettijoukot yhteistyössä hollantilaisten ja amerikkalaisten sotajoukkojen kanssa. ”Tarkoituksena on estää syyrialaisen lentokoneiden ja rakettien tunkeutuminen Turkin ilmatilaan”. Turkki oli pyytänyt suojelua. Saksan valtio-

päivillä vain Die Linke vastusti joukkojen lähettämistä sotatoimialueelle. Joukkojen lähettäminen ulkomaille on Saksan perustuslain vastainen. Miehitysjoukkojen komentaja on eversti Marcus Ellemann. Yksikön kotipaikka on ollut Husum ja nimi FlaRakG1. Ilmatorjuntaraketit eivät pysty kuitenkaan tuhoamaan tykistön kranaatteja. Saksan AWACS tiedustelukoneet ovat jo olleet Turkissa käytössä. He toimittavat tiedustelutietoja terroristeille. Protestoijat muistuttavat siitä, että Saksa laajentaa sotatoimia alueella. Turkin parlamentti puolestaan hyväksyi 4.10.2012 sotajoukkojen lähettämisen ulkomaille vuodeksi. Raamit ja ajan Turkin hallitus tulee ilmoittamaan myöhemmin. Protestoijat tukevat YK:n pyrkimyksiä rauhanomaiseen ratkaisuun.

Käänsi: Waino Pietikäinen

Enemmän kuin outoa rahanjakoa

Risteilijäalus rakennetaan Ranskassa. Köyhänkaappua yllensä sovitteleva sinnikäs Suomi ei löytänyt edes taskunpohjalta 50 miljoonaa euroa, joka olisi tuonut tilauksen meille ja 20.000 työpaikkaa.

Kun isojen tappelujen puutteesta kärsivä Yhdysvallat kauppaa Suomelle ohjuksia 350 miljoonalla, Suomella onkin yllättäen vararahasto Suuren ja Mahtavan Yhdysvaltain aseteollisuuden auttamiseen. Työpaikkoja ei tule Suomeen, vastaostot ovat yhtä suuria kup-

lia kuin Kreikan ns. ”lainatakuut”. Eräs toverini väitti meitä johtavan nyt tannerilais-mannerheimiläisen rosvokoplan muutamalla kenraalilla vahvistettuna. Tarkemmin ”pohdittuani väitettä totesin sen olevan aivan järkeenkäypä.

Olen usein pohtinut, miksi joku suomalainen äänestää vaalista toiseen jotain tyhjän puhujaa ja katteettomien lupausten livertelijää. Kyseessä lienee jonkinasteinen taipumus masokismiin, halutaan tulla petetyiksi kerta toisensa jälkeen. Jaksan silti vielä uskoa suomalaisen työväenliikkeen tulevaisuu-

teen. Kunhan työväki ajetaan tarpeeksi ahtaalle katkeaa vahvinkin pinna. Kaikki Suomen väkivaltakoneistot on miehitetty oikeistolaisilla uus-lapualaisilla. Väkivaltaiset yhteisöt ovat tulevaisuudessa täysin mahdollisia sen takia. Vuoden alussa pitäisi olla valoisampia tulevaisuuden näköaloja. Jätän satujen kerronnan kuitenkin erälle kateisille, vapaavuorille ja urpilaisille. Heiltä tulee legendaakin kuin hevoselta pierua.

Reino Welling kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

”Meillä on yhteinen nimittäjä”

Meillä on yhteinen ”nimittäjä”. ”Suomalaisten epäilevä suhtautuminen Nato-jäsenyyteen on ollut lähes yhtä laajaa vuodesta 2002 alkaen. Torjujia on ollut eniten vuosina 2003 ja 2011, kun 68 prosenttia sanoi jäsenyydelle ei.

Vuonna 2009 torjujia oli 53 prosenttia ja v. 2005 heitä oli 55. Suurimmat jäsenyyttä kannattavat luvut ovat vuosilta 2007 ja 2009, jolloin jäsenyyttä kannatti 27 prosenttia vastaajista. Liki sama lukema, 26 prosenttia oli vuosien 2005 ja 2010

kyselyissä.

Suurimman tuen Nato-jäsenyydelle antavat kokoomuslaiset, heistä 40 prosenttia on myönteisiä. Vasemmistoliiton kannattajista vain kuusi prosenttia sanoo kyllä. Torjuvia heistä on 92 prosenttia. Perussuomalaiset ovat toiseksi myönteisempiä Natolle. Heistä neljännes sanoo jäsenyydelle kyllä. Eimielisiä on 62 prosenttia.

Helsingin Sanomien TNS Gallupilla teettämä tutkimus tehtiin 29.1-9.2. välisenä aikana. Puhelinhaas-

tatteluun vastasi 1 006 yli 15-vuotiaasta ihmistä. Kyselyn virhemarginaali on suurimmillaan kolme prosenttiyksikköä suuntaansa.”

Kataisen mukaan ei ole tarpeen äänestää Suomen EU-jäsenyydestä huolimatta siitä, että olosuhteet ovat muuttuneet. Entäpä sitten tämä Nato-jäsenyyssasia - pitäisikö tästäkin järjestää kansanäänestys ja jos kansanäänestyksen tulos ei ole hallitukselle mieluisa niin äänestetään tarpeeksi monta kertaa...

Minna A Ekman

Unkari 1956

Yle Teema esitti 28.1.2013 dokumenttielokuvan Journey Home/ Hazatérés/50 vuoden kotimatka, joka valmistui 2006. Dokumentissa selvitetään, kuinka László Pigniczky osallistui 1956 vastavallankumousrytykseen Unkarissa. Mielenkiintoiset olivat kaksi lausuntoa. László Pigniczky pikkuserkku Jolán Pigniczky kertoi, että vastavallankumoukselliset ”olivat humalassa tai puolihumalassa”.

Vastavallankumouksellisten käyttämän sairaalan lääkäri Tibor Missura kertoi (lausunnon tiivistys minun), että vastavallankumoukselliset ”olivat kuin riivattuja, eivät ihan normaaleja, epänormaalissa mielentilassa. He kävivät ylikerroksilla, eivätkä pystyneet ajattelemaan selkeästi sitä, että näin piti tapahtua, koska juuri tätä me halusimme. Se oli sulaa hulluutta.”

Unkarin kansantasavallan mi-

Unkarissa todella riehui fasistinen vastavallankumous, jossa joukkiot murhasivat valtion virkamiehiä ja kommunisteiksi epäilemiään silmitörmästi. Kuva sanomalehtiosaston tiedotteesta. Turvallisuuspoliisiksi epäilty jalankulkija hirtettiin kadulla. Viereisen sivun kuva hyökkäyksen jälkeisestä puoluetaolasta, jonka edessä virui useita raa’asti teloitettua ihmistä. Julkaisu sisältää paljon aineistoa ja kuvitusta.

nisterineuvoston tiedotusvirasto laati vastavallankumousrytyksestä julkaisun, jonka Suomessa julkaisi Unkarin kansantasavallan lähetystön sanomalehtiosasto nimel-

lä Vastavallankumoukselliset voimat lokakuun tapahtumissa Unkarissa. Paino on Satakunnan Yhteisvoima 1957.

Hannu Kautto

Kansanäänestys EU:sta eroamisesta

Suomi vietiin aikoinaan Euroopan Unioniin vilpillisesti ja paikakansapitämättömiä lupauksia jakaen. Euroopan Unionin piti olla maanpäällinen paratiisi, mutta se on muuttunut etenkin kreikalaisille ja espanjalaisille maanpäälliseksi helvetiksi.

Suomen tehtävänä on maksaa pohjattomaan Moolokin kitaan joka vuosi enemmän. On siksi enemmän kuin tarpeellista järjestää kan-

Kaupunginvaltuutettu Reino Welling Jämsä

Viimeinen voitelu

20 päivä tammikuuta eräs nainen kertoi euthanasian ihanuudesta Vasabladetissa. Ei tarvita muuta kuin hiukan apua ja sitä voisi saada saattohoidosta. Vaasassa sellaista ei vielä ole. Sillä voisi olla englanninkielinen nimi, joten se ei tuntuisi niin peiloittavalta. Kuitenkin siellä voisi päättää päivänsä arvokkaasti katumatta.

Armomurha on yhteiskunnallisen ilmiö. Kapitalismissa sen luonne on markkinataloudellinen.

Klaaniyhteiskunnasta on historiallista tietoa. Viikingeillä sitä kutsuttiin ”ättestupa”. Göteborgin luona muistitiedon mukaan on jyrkänne, jota kutsutaan ättestupa. Siellä viikingit heittivät jyrkänneeltä sairaat ja vanhukset ”säätäväisyys” ja ”inhimillisistä syistä”.

Nyt tämä asia on tullut kuntauudistuksen ja kuntaliitoksen takia ajankohtaiseksi Vaasassa. Meidän hän on pidettävä nyt ”huoli” myös

sanäänestys Unionista eroamisesta. Viimeistään uuden eduskunnan on se järjestettävä. Uusi eduskunta tulisi jo ensi syksynä, mutta Soinin pelko estää ennenaikaiset eduskuntavaalit. Kataisen hallituksen henki on jo letkujen varassa. Kevään korvalla-kaan olo ei parane, vaikka Katainen kuinka suutaan muikistelisi.

Vähäkyrön vanhuksista. Vuoden vaihteessa ilmoitettiin, että sata vanhusten hoitopaikkaa lakkauteetaan Vaasassa. En tiedä, onko kaavailtu sadan murhan pitävän Vaasan budjetin tasapainossa vuoden.

En ole huomannut uskonnollisten yhteisöjen kannanottoja tähän mennessä. Monet seurakuntalaiset ovat torilla ilmaisseet inhonsa murhiin. Saattaa olla, että seurakunnissa pätee vanha raamatullinen sanonta: ”Viisas vuohi vaikenee, kun paimen tulee laumaan.”

Potilasyhdistyksen toiminnanjohtajana en voi olla hiljaa. Armomurha on Suomen perustuslain ja minun omantunnon vastainen.

Olen keskustellut asiasta tunnettujen asiantuntijalääkäreiden kanssa ja heidän mukaansa nykyisin on niin tehokas lääkitys, että kenellekään viimeiset vaiheet eivät ole mikään piina.

Waino Pietikäinen

Tervehdys Kansan äänen lukijoille

Viime vaalit meni hauskaasti kuvien ylen studiossa ottaessa. Työsuhteeni loppui koeajalla ja lähdimme lähes heti, 20.11. 2012 Etiopiaan työkaverini kanssa. Jatkoin parin viikon kuluttua vaellustani yksin kohti Pohjoista Somaliata eli näin kutsuttua Somalimaata, josta minulla onkin kaikkea mielenkiintoista kerrottavaa.

Sielläkin on vaalit alullaan ja Amerikan tukema kouluhallitus jalkaa lapsille arabiankielisiä demokraattisen äänestyksen oppaita. Myös Etiopiassa ovat jenkit laittaneet jalkaansa oven väliin jakamalla ilmaista terveydenhoitoa ja ruoka-apua purkkimallissa. Myös ainakin peruskoulut ovat heidän tukemiaan.

Somalilandian Hargeishasta jatkoin muutaman viikon kuluttua matkaani kohti monikulttuurista prostituutiota ja huumeruokaa kukoistavaa Djiboutia, josta halusinkin heti pois. Kuljetus rajalle tapahtui neliveto Jeepillä, jonne oli tungettu täyteen 13 henkilöä. Ja koska koko Itä-Afrikassahan kaikki pureskelee armeijaa ja presidenttiä myöten Khat-nimistä huumekasvia, niin myöskin jeeppikuskimme onnistui ajamaan jeeppi-kuljetuksen katolle. Enimäkseen iäkkäät rouvat saivat katkenneita raajoja, mutta itse selvisin kalmella tällillä ja mustelmalla.

Nyt olen toista kuukautta Arabian niemimaan Omanissa. Täällä

Obama- Yes we cam (Somalia). Matkakuvia Afrikasta

maata pyöritetään intialais-, bangladesh- ja pakistanilaisvoimin, joita täällä onkin valtavasti ja itse Omaneita ehkäpä 20 prosenttia. Omanit eivät juuri töitä tee ja ajavat emiraateista tuoduilla autoillansa kolarereita. Vuonna 2011 oli 10500 liikennekuolemaa ja Omanin väestö on vain 3 000000 ihmistä.

Yritin Ensiksi Jemeniin Somaliasta ja Djiboutista, mutta sitä viisumia ei olekaan helppo saada. Nyt mietin Pakistania ja ilmeisen vaikeaa on sinnekin päästä, ellei löydä sponsoria, joka kutsuu sinne. Ilmoittelen myöhemmin lisää...hyvää keväänalkua.

Reissuani pääsee seuraamaan sivulta www.Panoramio.com/user/Deemos

Teemu

Pääoman uhrit muistuttavat

Suomen luokkasodan työläisuhreja sekä fasismin uhreja muistettiin eri puolilla Suomea luokkasodan alkamisen vuosipäivänä 27.1.2012. Tilaisuuksia järjestettiin mm. Tuusulassa, Helsingissä, Lahdessa ja Hämeenlinnan seudulla.

SKP:n Janakkalan ja Hämeenlinnan tovereita Janakkalan ja Hämeenlinnan toverihautoilla. Ahveniston hautausmaan muistomerkillä vasemmalta Eeli Huotari, Pasi Ranki, Ester Leander ja Jorma Talikka.

Marraskuussa 1917 Suomessa oli yleislakko, jonka lopputuloksena maahan saatiin laki kahdeksan tunnin työpäivästä. Silloin työväenluokka oli aloitteellinen ja yhtenäinen ja tulosta syntyi. Tilanne vuosien 1917 – 18 vaihteessa oli köyhälistölle vaikea: Työtä ei ollut ja elintarvikkeista oli pulaa. Monissa työväenyhdistyksissä ja perheissä mietittiin, odottaako heinätuppo suussa nälkäkuolemaa vai ryhtykö aseelliseen taisteluun porvaristoa ja suojeluskuntia vastaan.

25.1 tuli kuluneeksi 95 vuotta siitä, kun Vaasaan siirtynyt senaatti julkisti suojeluskunnat senaatin joukoiksi. Sosialidemokraattisen puo-

luen puoluehallitus päätti lähteä vallankumouksen tielle ja 27. 1 Helsingin työväentalon torniin nostettiin punainen lyhty sen merkiksi, että työväen vallankumous oli alkanut. Tästä alkoi myös luokkasota, jossa surmansa sai 40.000 ihmistä ja 14.000 alle 15- vuotiasta lasta jäi orvoksi.

Valkoiset lahtarikaartit voittivat saksalaisten tuella ja avulla sodan. Siitä alkoivat kostotoimet, joiden raakuuksille ei ole vertaa Euroopan historiassa. Hävinneet punaiset vietiin leireihin, nälännytettiin nälkään ja tauteihin, ammuttiin muutta mutkitta tai tuomittiin kuolemaan epämääräisissä kenttäoikeuksissa epämääräisin perus-

tein. Näiden ”oikeuksien” erityisinä silmätikkuina olivat toverit, jotka marraskuussa 1917 olivat organisoimassa lakkoja kahdeksantuntisen työpäivän puolesta. Suuri osa heistä teloitettiin riippumatta siitä, osallistuivatko he aseelliseen taisteluun vai eivät. Kärsimysten malja oli kukkuroillaan. 1,3 prosenttia suomalaisista tuhoutui 1918. Huomattava enemmistö heistä muutama keväisen viikon aikana.

Jos 22 miljoonaisen Syyrian sisällisodassa olisi tullut uhreja samassa suhteessa, heitä olisi 280.000. Linkaan väheksymättä syyrialaisen kärsimyksiä tämä vertaus kertoo karua kieltä entisen venäjän miehitysarmeijan upseerin johtaman valkokaartin suorittamasta teurastuksesta ja puhdistuksesta , jonka kohteeksi työväenluokka joutui.

Tämän päivän porvarit ja työnteettäjät vaativat työajan pidennystä, eläkeiän nostoa, työehtosopimusten purkamista – ja riistävät työn silmää räpäyttämättä 20000 ihmiseltä. Heidän mielestään näillä toimilla turvataan kilpailukyky, eikä niille ole vaihtoehtoa.

Hyvät Toverit
Olemme täällä kunnioittamassa niitä vuonna 1918 murhattuja ihmisiä, joiden ainoa rikos oli se, että sattuvat syntymään sellaiseen historialliseen hetkeen, jossa heillä ei ollut muuta mahdollisuutta kuin aseinen puolustaa oikeuttaan inhimilliseen elämään. He eivät sotaa halunneet. Mekään emme halua. Siksi on toimitettava ennen kuin aseet toimivat.

Markku Nieminen
Suomen Työväen järjestyskaartin perinneyhdistys, Tuusulan Paijalan hautausmaalla

Ei unohdeta fasismin rikoksia

Myös romanit joutuivat hitleirin vainon kohteeksi. Romanian muistomerkki Kalevi-Liivalla Eestissä, jossa juutalaisten ohella teloitettiin romaniväestöä.

95 vuotta sitten 27.1.1918 alkoi ryhtyminen ajettujen ihmisten köyhyyden oikeuden mukaiseen elämään. Se päättyi sotaan, jossa kaatui noin 3500 valkoista ja noin 5500 punaista. Erillisiä sotaan liittyviä väkivallantekoja oli tuhansia: punaiset surmasivat noin 1650 valkoista valkoisten teloitteissa 8380 punaista. Valkoisten vangeiksi joutui noin 80 000 ihmistä, joista kuoli noin 12 000. Mutta oman luokkasotamme uhrien lisäksi tänään on syytä muistaa myös fasismin uhreja.

68 vuotta sitten päättyivät myös Auschwitzin kauhun päivät. Auschwitzissa tuhouttiin eri kansal-

lisuuksia, poliittisia- ja sotavankeja sekä vastarintaliikkeiden jäseniä. Maaliskuussa vuonna 1941 leiriä laajennettiin 30000 vangille. Tavotteena oli juutalaiskysymyksen lopullinen ratkaisu. Ensimmäinen erityisesti kuolemanleiriksi tarkoitettu leiri perustettiin Chelmoon Puolaan. Se aloitti toimintansa 8. joulukuuta 1941. Sinne kuljetettiin ihmisiä ympäröiviltä alueilta. Aluksi surmaamiseen käytettiin kaasuvuunuja. Siellä surmattiin n. 320 000 ihmistä. Jo Syyskuussa 1941 kuutisen sataa neuvostoliittolaista sotavankia ja 250 muuta vankia leirin sairaalasta tuhouttiin kokeiltaessa Zyklon B- kaasua Auschwitzissa, josta tuli varsinainen kuolemanleiri vasta keväällä -42. Silloin saatiin valmiiksi isommat kaasukammiot läheiseen Birkenauhun. Yöllä 2.-3.8.-44 Auschwitz- Birkenauissa teloitettiin 3000 romanikansan jäsentä, jotka todistajien mukaan tekivät SS:lle vastarintaa. Tapahtumaa on alettu kutsua mustalaisyöksi, jonka muistoksi on sittemmin järjestetty sereemonioita.

Neuvostojoukot saapuivat Auschwitziin 27.1.-45 ja vapautivat siellä vielä olleet 7650 vankia. Heistä 450 oli alle 15-vuotiaita. Fasisitit olivat määränneet valtaosan leirin n. 56000 vangista evakuoitimarssille länteen, joka on myöhemmin tunnettu kuolemanmarsina, koska lukuisat heikkokuntoiset vangit kuolivat marssin aikana. Neuvostoliittolaiset löysivät myös 7 000 kiloa hiuksia. Sodan jälkeen sotaoikeus tuomitsi leirin komentajan Höss'n kuolemaan. Rangaistus pantiin täytäntöön Auschwitzin krematorion edessä hirttämäl-

lä. Arviot Auschwitzissa kuolleiden määrästä ovat vaihdelleet alle miljoonasta jopa neljään miljoonaan ihmiseen.”

Natsien suorittama julma, raaka ja rikos ihmisyyttä vastaan tunnetaan yleisemmin nimellä holokausti. Natsit surmasivat lähes 6 miljoonaa juutalaista sekä 4-5 miljoonaa muiden kansakuntien jäseniä mm. slaaveja, serbejä, tshekkejä, italialaisia, puolalaisia, ukrainalaisia, ranskalaisia, romaneja, kristittyjä, Jehovan todistajia, anarkisteja, kommunisteja, sosialisteja, homoseksuaaleja ja vammaisia.

Nyt sanotaan, että Maailma on muuttunut humanimaksi, demokraattisemmaksi, lojaalimmaksi ja solidaarisemmaksi. Porvarillinen maailma uskottelee luokkaristiiriitojen ajan olevan ohitse. Tätä samaa roskaa porvarien mediat ovat jyrjäneet ja jyrjäneet jo vuosikymmenet toivossa, että edes osa köyhistä uskoisi asian todella olevan niin.

Osa onkin mennyt lankaan ja heitä voimmekin nyt tässä nimittää ”kuolleiksi sieluiksi”, joilla taas tehdään kauppaa. Mutta taistelun on jatkuttava sillä oikeuden mukainen maailma on mahdollinen. Vielä tulee se päivä kun vastakkain asettua ei todella ole. Pyydänkin, että pidämme tällä ja kolmella muulla haudalla pienen hiljaisen hetken tänä historiallisena päivänä, joka on porvariston ja fasisien häpeän päivä.

Jorma Talikka
SKP:n Janakkalan ja Hämeenlinnan osastot

Sano ei fasismille ja rasismille

Ateenassa järjestettiin 19. tammikuuta tuhansia ihmisiä kadulle kerännyt suurmielenosoitus fasismia vastaan. Solidaarisuutena tälle järjestettiin useissa kaupungeissa ympäri maailmaa mielenosoituksia, esimerkiksi Lontoossa, New Yorkissa, Barcelonassa ja Moskovassa. Suomessa marssittiin otsikolla ”Sano ei fasismille ja rasismille”. Tapahtuma, jonka järjestäjinä oli lukuisia suomalaisia vaihtoehtotahoja, keräsi noin 400 osanottajaa, mikä on huomattava määrä Tampereella etenkin talven pakkasilla.

Äärioikeistoa vastaan marssinut rintama piti sisällään enimmäkseen anarkisteja (puna)mustine lippuineen. Mukana oli myös väkeä Kommunistisesta Nuorisoliitosta, Vasemmistonuorista ja Suomen Työväenpuolueesta sekä monista muista järjestöistä. Paikalla oli lisäksi moni sitoutumattomana.

Lumisateen kanssa samaan aikaan kulkue lähti liikkeelle Tullintorilta, jossa väenpaljoudelle annettiin ohjeita ja opetettiin lauluja sekä iskulauseita, ja se kiersi suuren osan kaupungin keskustaa puolisoista tuntia.

Rumpujen luodessa rytmiä marssijat julistivat lukuisin eri lausein äärioikeistoa vastaan: ”No, no, no pasarán!”, ”Alerta, alerta, antifascista!” ja suomalaisittain ”Hei, hei, hei, fasismille ei!”. Mielenosoituksessa oli myös työväenliikkeen näkökulma aiheeseen. Letkan alkupäässä marssinut kyltti ilmoitti selväsanaisesti, että ”ei rasismia, vaan luokkataistelua”.

Marssi vältytti – onneksi – lähes tyystin itse fasisien osanotolta. Mitään järjestäytyynyttä ei ollut, mutta jotkut yksilöt koettivat häiriköidä tai muuten toimia typerästi.

Hämeenpuiston kautta kiertänyt marssi vei lopulta Keskustorille, jossa osanottajia kiitettiin, ja heille tarjottiin mehua pitkän marssin kunniaksi. Mielenosoittajilla oli mahdollisuus myös minuutin mittaiseen megafoni-puheenvuoroon, mutta suurta tungosta ei kylmässä säässä marssin väsyttämällä ihmisillä valitettavasti ollut.

Ruben Mikkonen

* * * *

Kreikka humanitaarisessa kriisissä

Osa suomalaisista tiedotusvälineistä suoltaa kansalaisille amerikkalaista valheinformaatiota suut ja silmät täyteen. Eniten tätä disinformaatiota jaetaan Natosta, Euroopan Unionista ja Syyrian sisällisodasta. Yle on etenkin kunnostautunut Syyrian sotaa koskevien valheitten levittämisestä. Se on kuitenkin toisen jutun aihe.

Olen kaksi kertaa vieraillut Kreikassa, siksi kreikkalaisten kärsimys ja hätä on läheisempi. Arvovaltainen englantilaislehti The Guardian, jota ei voi väittää ainakaan kommunistien propagandan levittämisestä, kertoo Kreikan karusta nykytilanteesta. Referoin hieman - Mitä länsimedit mieluusti otsikoivat ”Kreikan pelastuspaketina”, on todellisuudessa aiheuttanut Kreikassa EU:n standartit täyttävän humanitaarisen kriisin.

Asiasta ei kuitenkaan puhuta poliittisista syistä Suomessakaan. Jaksaa suomalaisen siamilainen kaksikko eli SDP ja Kokoomus päivästä toiseen kehua kuinka EU on tuonut Suomenkin maaperälle aivan taivaalliset olot. Kreikan hallinto ja EU ovat molemmat haluttomia myöntämään, että se mitä kaupataan ”pelastuksena” onkin aiheuttanut kriisitilanteen. Humanitaarinen kriisi muodostuu mm. kasvavasta köyhyydestä ja epätasa-arvosta koulutuksessa sekä sosiaalisissa palveluissa, heikentyneestä terveydenhuollosta, lääkkeiden heikosta saatavuudesta - siis kuten kriisi kuvaillaan, sitä ei voi olla huomaamatta The Guardian toteaa.

Tilastoinnin perusteellakin hätä on todellinen. Vuonna 2011 31.4% väestöstä joutui elämään alle köyhyysrajan, 11% kreikkalaisista elää täysin puutteellisissa oloissa, joka tarkoittaa jopa nälänhätää. Alati kasvava työttömyysprosentti on jo 26,8% Todisteet köyhyydestä, epätasa-arvosta ja kyyvyttömyydestä tavoittaa edes peruspalveluja vahvistavat tuskastuneet lausunnot, joita viestitään kriisin etulinjasta..Maasta on tullut humanitaaristen tarpeiden kenttä ja sellaisena sitä tulee kohdella. On häpeällistä sekä Kreikan valtiolta että EU:ita sulkea silmät. Kreikan kansa tarvitsee apua, sitä annettakoon pian. Syömättömyyden opiminen käy hengen päälle, mutta ei olisi EU:llekaan kunniaksi sisällissotaa käyvä jäsenmaa. Tosin saattohoidossa olevan EU:n hajoaminen voi tuoda helpotusta kreikkalaisille. Siihen kuluu vielä pari vuotta. Humanitaarinen apu sitä ennen on välttämätöntä.

Reino Welling
Jämsänkoskelta